

Βρυξέλλες, 14.3.2018
COM(2018) 135 final

2018/0063 (COD)

Πρόταση

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για τους διαχειριστές πιστώσεων, τους αγοραστές πιστώσεων και την ανάκτηση εξασφαλίσεων

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

{SWD(2018) 75 final} - {SWD(2018) 76 final}

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

• Αιτιολόγηση και στόχοι της πρότασης

Η παρούσα πρόταση αποτελεί σημαντικό μέρος της προσπάθειας να ενισχυθεί η Οικονομική και Νομισματική Ένωση της Ευρώπης (ΟΝΕ). Ένα πιο ολοκληρωμένο χρηματοπιστωτικό σύστημα θα ενισχύσει την ανθεκτικότητα της ΟΝΕ σε δυσμενείς κλυδωνισμούς, καθώς θα διευκολύνει τον επιμερισμό των κινδύνων στον ιδιωτικό τομέα σε διασυνοριακό επίπεδο, ενώ ταυτόχρονα θα μειώσει την ανάγκη επιμερισμού των κινδύνων στον δημόσιο τομέα. Για να επιτευχθούν αυτοί οι στόχοι, η ΕΕ πρέπει τώρα να ολοκληρώσει την Τραπεζική Ένωση και να θέσει όλα τα δομικά στοιχεία για την Ένωση Κεφαλαιαγορών. Στην ανακοίνωση της Επιτροπής της 11ης Οκτωβρίου 2017¹ προτείνονται μελλοντικές δράσεις για την ολοκλήρωση της Τραπεζικής Ένωσης, μέσω της παράλληλης προώθησης της μείωσης των κινδύνων και του επιμερισμού των κινδύνων, στο πλαίσιο του χάρτη πορείας για την ενίσχυση της ΟΝΕ, που παρουσιάστηκε από την Επιτροπή στις 6 Δεκεμβρίου 2017².

Η αντιμετώπιση των υψηλών αποθεμάτων μη εξυπηρετούμενων δανείων (ΜΕΔ)³ και της πιθανής συσσώρευσής τους στο μέλλον είναι καθοριστικής σημασίας για την ολοκλήρωση της Τραπεζικής Ένωσης. Έτσι θα μειωθούν περαιτέρω οι κίνδυνοι και θα δοθεί στις τράπεζες η δυνατότητα να εστιάσουν την προσοχή τους στον δανεισμό σε επιχειρήσεις και πολίτες. Τα ΜΕΔ είναι δάνεια για τα οποία ο δανειολήπτης αδυνατεί να καταβάλει τις προγραμματισμένες πληρωμές για την αποπληρωμή των τόκων ή του κεφαλαίου. Όταν οι πληρωμές παρουσιάζουν καθυστέρηση άνω των 90 ημερών ή το δάνειο θεωρείται απίθανο να εξοφληθεί από τον δανειολήπτη, κατατάσσεται ως ΜΕΔ. Η χρηματοπιστωτική κρίση και οι επακόλουθες οικονομικές υφέσεις οδήγησαν σε πιο εκτεταμένη αδυναμία των δανειοληπτών να αποπληρώσουν τα δάνειά τους, καθώς ολοένα και περισσότερες εταιρείες και πολίτες αντιμετώπιζαν συνεχείς δυσκολίες πληρωμής ή ακόμη και χρεωκοπία. Αυτό ίσχυε ιδίως σε κράτη μέλη που αντιμετώπιζαν παρατεταμένες περιόδους ύφεσης. Λόγω αυτού, καθώς και λόγω άλλων παραγόντων, παρατηρήθηκε συσσώρευση ΜΕΔ στα βιβλία πολλών τραπεζών.

Τα υψηλά αποθέματα ΜΕΔ μπορούν να επιβαρύνουν τις επιδόσεις μιας τράπεζας μέσω δύο βασικών διαύλων. Πρώτον, τα ΜΕΔ αποφέρουν λιγότερα έσοδα για την τράπεζα από τα εξυπηρετούμενα δάνεια και, επομένως, μειώνουν την κερδοφορία της τράπεζας και μπορεί να προκαλέσουν ζημίες που μειώνουν το κεφάλαιό της. Στις πλέον σοβαρές περιπτώσεις, τα αποτελέσματα αυτά μπορούν να θέσουν υπό αμφισβήτηση τη βιωσιμότητα της τράπεζας, με πιθανές επιπτώσεις στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα. Δεύτερον, τα ΜΕΔ δεσμεύουν μεγάλο μέρος των ανθρώπινων και οικονομικών πόρων της τράπεζας. Το γεγονός αυτό μειώνει την ικανότητα της τράπεζας να χορηγεί δάνεια, μεταξύ άλλων προς τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις (ΜΜΕ).

¹ Ανακοίνωση προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών για την ολοκλήρωση της Τραπεζικής Ένωσης, COM(2017) 592 final, 11.10.2017.

² Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, το Συμβούλιο και την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα – Περαιτέρω μέτρα για την ολοκλήρωση της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης της Ευρώπης: χάρτης πορείας, COM(2017) 821 final, 06.12.2017.

³ Ένα δάνειο ορίζεται ως ΜΕΔ όταν ο δανειολήπτης αδυνατεί να καταβάλει τις προγραμματισμένες πληρωμές για την αποπληρωμή των τόκων ή του κεφαλαίου. Όταν οι πληρωμές παρουσιάζουν καθυστέρηση άνω των 90 ημερών ή το δάνειο θεωρείται απίθανο να εξοφληθεί από τον δανειολήπτη, κατατάσσεται ως ΜΕΔ. Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2015/227 της Επιτροπής.

Οι ΜΜΕ επηρεάζονται ιδιαίτερα από τη μειωμένη παροχή πιστώσεων, καθώς βασίζονται πολύ περισσότερο στον τραπεζικό δανεισμό από τις μεγαλύτερες εταιρείες, γεγονός που επηρεάζει αρνητικά την οικονομική ανάπτυξη και τη δημιουργία θέσεων εργασίας. Ο τραπεζικός δανεισμός είναι συχνά υπέρμετρα δαπανηρός και ο όγκος των τραπεζικών δανείων προς τις ΜΜΕ έχει πληγεί σοβαρά από τη χρηματοπιστωτική κρίση του 2008, με αποτέλεσμα να εμποδίζεται η ανάπτυξη και η μεγέθυνση των ΜΜΕ.

Η πλήρης ανάπτυξη δευτερογενών αγορών ΜΕΔ είναι επίσης ένα από τα δομικά στοιχεία για την εύρυθμη λειτουργία της Ένωσης Κεφαλαιαγορών⁴. Ένας από τους βασικούς στόχους της προτεραιότητας της Επιτροπής όσον αφορά τη εδραίωση της Ένωσης Κεφαλαιαγορών είναι η παροχή νέων πηγών χρηματοδότησης για τις επιχειρήσεις της ΕΕ, και ιδίως για τις ΜΜΕ και τις καινοτόμες εταιρείες υψηλής ανάπτυξης. Αν και το σχέδιο για την Ένωση Κεφαλαιαγορών εστιάζεται στη διευκόλυνση της πρόσβασης των επιχειρήσεων της ΕΕ σε μη τραπεζική χρηματοδότηση, και στη διαφοροποίησή της, αναγνωρίζει επίσης τον σημαντικό ρόλο των τραπεζών στη χρηματοδότηση της οικονομίας της ΕΕ. Επομένως, ένας από τους άξονες δράσης για την Ένωση Κεφαλαιαγορών στοχεύει στην ενίσχυση της ικανότητας των τραπεζών να δανείζουν σε επιχειρήσεις, μεταξύ άλλων μέσω της ενίσχυσης της ικανότητάς τους να ανακτούν αξία από εξασφαλίσεις που παρέχονται για την εξασφάλιση δανείων.

Τα υψηλά επίπεδα ΜΕΔ πρέπει επίσης να αντιμετωπιστούν μέσω ολοκληρωμένης προσέγγισης. Αν και η πρωταρχική ευθύνη για την αντιμετώπιση των υψηλών επιπέδων ΜΕΔ εξακολουθεί να βαρύνει τις τράπεζες και τα κράτη μέλη⁵, υπάρχει επίσης μια σαφής ενωσιακή διάσταση όσον αφορά τη μείωση των σημερινών αποθεμάτων ΜΕΔ, καθώς και την πρόληψη τυχόν υπερβολικής συσσώρευσης ΜΕΔ στο μέλλον, δεδομένης της διασύνδεσης του τραπεζικού συστήματος στην ΕΕ, και ιδίως στη ζώνη του ευρώ. Συγκεκριμένα, τα υψηλά επίπεδα ΜΕΔ σε ορισμένα κράτη μέλη έχουν σοβαρές δευτερογενείς επιπτώσεις για το σύνολο της οικονομίας της ΕΕ, όσον αφορά τόσο την οικονομική ανάπτυξη όσο και τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα.

Λαμβάνοντας υπόψη αυτήν την ενωσιακή διάσταση, και με βάση την κοινή συμφωνία ως προς την ανάγκη συνέχισης και επέκτασης των ενεργειών που ξεκίνησε ήδη η Επιτροπή, το Συμβούλιο ενέκρινε, τον Ιούλιο του 2017, «Σχέδιο δράσης για την αντιμετώπιση των μη εξυπηρετούμενων δανείων στην Ευρώπη». Το σχέδιο δράσης προβλέπει ολοκληρωμένη προσέγγιση που επικεντρώνεται σε μια σύνθεση συμπληρωματικών δράσεων πολιτικής σε τέσσερις τομείς: i) εποπτεία και ρύθμιση των τραπεζών, ii) μεταρρύθμιση των πλαισίων αναδιάρθρωσης, αφερεγγυότητας και είσπραξης οφειλών, iii) ανάπτυξη δευτερογενών αγορών για επισφαλή περιουσιακά στοιχεία και iv) ενίσχυση της αναδιάρθρωσης του τραπεζικού συστήματος. Οι δράσεις σε αυτούς τους τομείς πρόκειται να αναληφθούν σε εθνικό επίπεδο και, όπου απαιτείται, σε επίπεδο Ένωσης. Ορισμένα μέτρα θα έχουν εντονότερο αντίκτυπο στην αξιολόγηση των κινδύνων των τραπεζών κατά την εξέταση αιτημάτων για τη χορήγηση δανείου, ενώ άλλα θα συμβάλουν στην ταχεία αναγνώριση και την καλύτερη διαχείριση των ΜΕΔ, και επιπλέον μέτρα θα ενισχύσουν την αγοραία αξία των εν λόγω ΜΕΔ. Τα μέτρα αυτά είναι αλληλοενισχυόμενα και δεν θα είναι αρκετά αποτελεσματικά, αν εφαρμοστούν μεμονωμένα.

⁴ Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών: Ολοκλήρωση της Ένωσης Κεφαλαιαγορών έως το 2019 – καιρός να επιταχύνουμε την επίτευξη αποτελεσμάτων, COM(2018) 114.

⁵ Η Επιτροπή αναφέρεται σταθερά στο ζήτημα αυτό, για τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη, στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου.

Η παρούσα πρόταση, μαζί με τα άλλα μέτρα που προωθεί η Επιτροπή ως ολοκληρωμένη δέσμη μέτρων για τα ΜΕΔ, καθώς και η δράση που αναλαμβάνεται από τον Ενιαίο Εποπτικό Μηχανισμό (EEM) και την Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών (EBA), είναι βασικές συνιστώσες της προσπάθειας αυτής. Μέσω του συνδυασμού διαφόρων συμπληρωματικών μέτρων, η Επιτροπή συμβάλλει στη δημιουργία κατάλληλου περιβάλλοντος για τις τράπεζες, για την αντιμετώπιση των ΜΕΔ στους ισολογισμούς τους και τη μείωση του κινδύνου συσσώρευσης ΜΕΔ στο μέλλον.

Θα απαιτείται από τις τράπεζες να θέτουν κατά μέρος επαρκείς πόρους, όταν νέα δάνεια καθίστανται μη εξυπηρετούμενα, και να δημιουργήσουν κατάλληλα κίνητρα για την αντιμετώπιση των ΜΕΔ σε αρχικό στάδιο και την αποφυγή υπερβολικά μεγάλης συσσώρευσης ΜΕΔ.

Αν τα δάνεια καταστούν μη εξυπηρετούμενα, οι τράπεζες θα μπορούν να αντιμετωπίσουν τα ΜΕΔ μέσω αποτελεσματικότερων μηχανισμών αναγκαστικής εκτέλεσης για εξασφαλισμένα δάνεια, με την επιφύλαξη κατάλληλων διασφαλίσεων για τους οφειλότες. Ωστόσο, αν τα αποθέματα ΜΕΔ γίνουν πολύ υψηλά —κάτι που ισχύει σήμερα για ορισμένες τράπεζες και κράτη μέλη— οι τράπεζες θα μπορούν να τα πουλούν, σε αποτελεσματικές, ανταγωνιστικές και διαφανείς δευτερογενείς αγορές, σε άλλους φορείς. Οι εποπτικές αρχές θα τους καθοδηγούν σχετικά, στο πλαίσιο των υφιστάμενων εξουσιών τους σε σχέση με τις τράπεζες, των λεγόμενων εξουσιών «του Πυλώνα 2», δυνάμει της οδηγίας για τις κεφαλαιακές απαιτήσεις (ΟΚΑ)⁶. Στις περιπτώσεις που τα ΜΕΔ έχουν εξελιχθεί σε σημαντικό και γενικότερο πρόβλημα, τα κράτη μέλη μπορούν να συστήνουν εθνικές εταιρείες διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων ή να λαμβάνουν άλλα μέτρα στο πλαίσιο των ισχυόντων κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων και εξυγίανσης των τραπεζών.

Η παρούσα πρόταση θα συμβάλει στην πρόληψη της υπερβολικής μελλοντικής συσσώρευσης ΜΕΔ στους ισολογισμούς των τραπεζών με δύο τρόπους.

Πρώτον, η πρόταση θα βοηθήσει τις τράπεζες να διαχειρίζονται καλύτερα τα ΜΕΔ τους, με την **αύξηση της αποτελεσματικότητας των διαδικασιών είσπραξης οφειλών, μέσω της πρόβλεψης διακριτής κοινής διαδικασίας ταχείας εξωδικαστικής αναγκαστικής εκτέλεσης επί εξασφαλίσεων (accelerated extrajudicial collateral enforcement – AECE)**. Στις περισσότερες περιπτώσεις, οι τράπεζες αντιμετωπίζουν οι ίδιες τα ΜΕΔ τους, με την ανάκτηση αξίας μέσω ρυθμίσεων. Μεγάλο μέρος των δανείων που γίνονται ΜΕΔ είναι δάνεια που καλύπτονται από εξασφάλιση. Αν και οι τράπεζες μπορούν να προβούν σε αναγκαστική εκτέλεση επί εξασφαλίσεων, σύμφωνα με τα εθνικά πλαίσια περί αφερεγγυότητας και είσπραξης οφειλών, η διαδικασία είναι συχνά αργή και απρόβλεπτη. Στο μεταξύ, τα ΜΕΔ παραμένουν στους ισολογισμούς των τραπεζών, με αποτέλεσμα την έκθεση των τραπεζών σε παρατεταμένη αβεβαιότητα και τη δέσμευση των πόρων τους. Αυτό εμποδίζει τις τράπεζες να εστιαστούν σε νέα δάνεια προς βιώσιμους πελάτες. Επομένως, η πρόταση δίνει στις τράπεζες και τις άλλες οντότητες που έχουν άδεια να εκδίδουν εξασφαλισμένα δάνεια αποτελεσματικότερες εξωδικαστικές μεθόδους ανάκτησης των χρημάτων τους από εξασφαλισμένα δάνεια σε δανειολήπτριες επιχειρήσεις. Η αποτελεσματικότερη αυτή εξωδικαστική διαδικασία θα είναι διαθέσιμη, εφόσον συμφωνείται εκ των προτέρων τόσο από τον δανειστή όσο και από τον δανειολήπτη, στη δανειακή σύμβαση. Δεν θα εφαρμόζεται στη χορήγηση καταναλωτικών πιστώσεων, και είναι

⁶ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012, ΕΕ L 176 της 27.6.2013, σσ. 1–337.

σχεδιασμένη ώστε να μην εμποδίζει τις διαδικασίες προληπτικής αναδιάρθρωσης ή αφερεγγυότητας και να μη μεταβάλλει την ιεράρχηση των πιστωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας. Οι διαδικασίες αναδιάρθρωσης και αφερεγγυότητας υπερισχύουν της διαδικασίας ταχείας εξωδικαστικής αναγκαστικής εκτέλεσης επί εξασφαλίσεων, που προβλέπεται στην παρούσα πρόταση.

Δεύτερον, η πρόταση θα **ενθαρρύνει την ανάπτυξη δευτερογενών αγορών για τα ΜΕΔ**. Σε ορισμένες περιπτώσεις, οι τράπεζες ενδέχεται να μην μπορούν να διαχειριστούν τα ΜΕΔ τους κατά τρόπο αποτελεσματικό ή αποδοτικό. Στις περιπτώσεις αυτές, οι τράπεζες ανακτούν λιγότερη αξία από τα δάνειά τους από ό,τι θα ήταν δυνατόν υπό διαφορετικές συνθήκες. Η κατάσταση αυτή μπορεί να προκύψει όταν, π.χ., οι τράπεζες αντιμετωπίζουν μεγάλη συσσώρευση ΜΕΔ και δεν διαθέτουν το απαραίτητο προσωπικό ή εμπειρογνωμοσύνη για την κατάλληλη διαχείριση των ΜΕΔ τους. Οι τράπεζες ενδέχεται επίσης να δυσκολευτούν στη διαχείριση χαρτοφυλακίου ΜΕΔ, στις περιπτώσεις που η φύση των δανείων δεν καλύπτεται από το πεδίο βασικής εμπειρογνωμοσύνης τους όσον αφορά την ανάκτηση. Στις περιπτώσεις αυτές, η καλύτερη επιλογή ενδέχεται να είναι είτε η εξωτερική ανάθεση της διαχείρισης των δανείων, σε εξειδικευμένο διαχειριστή πιστώσεων, είτε η πώληση της σύμβασης πίστωσης, σε αγοραστή που διαθέτει την απαραίτητη πολιτική ανάληψης κινδύνων και την εμπειρογνωμοσύνη για τη διαχείρισή τους. Για τους λόγους αυτούς, η παρούσα πρόταση εξαλείφει τα αδικαιολόγητα εμπόδια στη διαχείριση πιστώσεων από τρίτους και στη μεταβίβαση πιστώσεων, με σκοπό την περαιτέρω ανάπτυξη δευτερογενών αγορών για τα ΜΕΔ. Το ποικιλόμορφο νομοθετικό πλαίσιο για τα ΜΕΔ, που ισχύει σήμερα στα διάφορα κράτη μέλη, έχει εμποδίσει τη διαμόρφωση αποτελεσματικής δευτερογενούς αγοράς για τα ΜΕΔ. Η πρόταση δημιουργεί μια κοινή δέσμη κανόνων, τους οποίους πρέπει να τηρούν οι τρίτοι διαχειριστές πιστώσεων για να λειτουργούν εντός της Ένωσης. Η πρόταση θέτει κοινά πρότυπα για την εξασφάλιση της ορθής εφαρμογής και εποπτείας τους στην Ένωση, καθιστώντας ταυτόχρονα δυνατό τον μεγαλύτερο ανταγωνισμό μεταξύ των διαχειριστών, με την εναρμόνιση της πρόσβασης στην αγορά στα κράτη μέλη. Αυτό θα οδηγήσει σε μείωση του κόστους εισόδου για δυνητικούς αγοραστές δανείων, μέσω της αύξησης της προσβασιμότητας και της μείωσης του κόστους διαχείρισης πιστώσεων. Αν όλες οι άλλες περιστάσεις παραμείνουν ίδιες, η αύξηση του αριθμού αγοραστών στην αγορά θα πρέπει να διευκολύνει τη δημιουργία μιας πιο ανταγωνιστικής αγοράς, με μεγαλύτερο αριθμό αγοραστών, οδηγώντας σε υψηλότερη ζήτηση και υψηλότερες τιμές συναλλαγών.

Η παρούσα πρόταση συμπληρώνει ορισμένα άλλα μέτρα που παρουσιάζονται σήμερα, όπως περιγράφονται στην ανακοίνωση της Επιτροπής με τίτλο «Δεύτερη έκθεση προόδου σχετικά με τη μείωση των μη εξυπηρετούμενων δανείων στην Ευρώπη»⁷. Προκειμένου να προληφθεί ο κίνδυνος ανεπαρκών προβλέψεων όσον αφορά μελλοντικά ΜΕΔ, η Επιτροπή εκδίδει επίσης χωριστή πρόταση όσον αφορά τις αφαιρέσεις σε σχέση με τις ανεπαρκείς προβλέψεις για μη εξυπηρετούμενα ανοίγματα, που τροποποιεί τον κανονισμό για τις κεφαλαιακές απαιτήσεις (ΚΚΑ)⁸. Η τροποποίηση εισάγει τους αποκαλούμενους εκ του νόμου προβλεπόμενους προληπτικούς μηχανισμούς ασφαλείας, που ισοδυναμούν με ελάχιστα επίπεδα προβλέψεων και αφαίρεσης από ίδια κεφάλαια, που θα απαιτούνται από τις τράπεζες για να καλύψουν τις πραγματοποιηθείσες και τις αναμενόμενες ζημίες από πρόσφατα χορηγηθέντα δάνεια που αργότερα εξελίσσονται σε μη εξυπηρετούμενα δάνεια. Στο πλαίσιο της δέσμης ΜΕΔ, τα κράτη μέλη λαμβάνουν επίσης μη δεσμευτικές κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τον τρόπο σύστασης, όπου συντρέχει περίπτωση, εθνικών εταιρειών διαχείρισης περιουσιακών

⁷ Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα - Δεύτερη έκθεση προόδου σχετικά με τη μείωση των μη εξυπηρετούμενων δανείων στην Ευρώπη, COM(2018) 133.

⁸ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013, στο ίδιο.

στοιχείων (ΕΔΠΣ), σύμφωνα με τους υφιστάμενους κανόνες της ΕΕ για τις τράπεζες και τις κρατικές ενισχύσεις. Το σχέδιο στρατηγικής για τις ΕΔΠΣ παρέχει πρακτικές συστάσεις για τον σχεδιασμό και τη σύσταση ΕΔΠΣ σε εθνικό επίπεδο, με βάση τις βέλτιστες πρακτικές από προηγούμενες εμπειρίες στα κράτη μέλη⁹.

Οι πρωτοβουλίες αυτές ενισχύουν αμοιβαία η μία την άλλη. Ο εκ του νόμου προβλεπόμενος προληπτικός μηχανισμός ασφαλείας διασφαλίζει την επαρκή κάλυψη των πιστωτικών ζημιών από μελλοντικά ΜΕΔ και διευκολύνει έτσι την εξυγίανση ή την πώλησή τους. Το σχέδιο στρατηγικής για τις ΕΔΠΣ βοηθά τα κράτη μέλη που το επιθυμούν στην αναδιάρθρωση των τραπεζών τους, μέσω της σύστασης εταιρειών διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων που ασχολούνται με ΜΕΔ. Τα αποτελέσματα αυτά συμπληρώνονται από την ώθηση για περαιτέρω ανάπτυξη δευτερογενών αγορών για ΜΕΔ, καθώς έτσι θα γίνει πιο ανταγωνιστική η ζήτηση για ΜΕΔ και θα αυξηθεί η αγοραία αξία τους. Επιπλέον, η ταχεία διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης επί των εξασφαλίσεων, ως ταχύς μηχανισμός ανάκτησης της αξίας της εξασφάλισης, μειώνει το κόστος εξυγίανσης των ΜΕΔ. Παράλληλα, η πρόταση δεν θίγει τις πολυάριθμες διασφαλίσεις που έχουν στη διάθεσή τους οι δανειολήπτες, βάσει της ενωσιακής και της εθνικής νομοθεσίας. Εισάγει σειρά επιπρόσθετων διασφαλίσεων, με σκοπό τον περιορισμό πιθανών κινδύνων από την πώληση καταναλωτικών δανείων και εξυπηρετούμενων πιστώσεων.

- **Συνέπεια με τις ισχύουσες διατάξεις στον τομέα πολιτικής**

Η παρούσα πρόταση εναρμονίζει το ρυθμιστικό καθεστώς (ορισμός, αδειοδότηση, εποπτεία, κανόνες δεοντολογίας) για τους διαχειριστές πιστώσεων και τους αγοραστές πιστώσεων. Επί του παρόντος, οι διαφορές στην εθνική νομοθεσία και την εφαρμογή στα διάφορα κράτη μέλη έχουν οδηγήσει σε μεγάλη ποικιλία επιχειρηματικών μοντέλων και ανισότητα στον όγκο δραστηριότητας μεταξύ των κρατών μελών και, με τον τρόπο αυτόν, συντέλεσαν στον πολύ περιορισμένο αριθμό πωλήσεων ΜΕΔ σε ορισμένα κράτη μέλη με υψηλά ποσοστά ΜΕΔ. Ως αποτέλεσμα, τα πιστωτικά ιδρύματα που θέλουν να διαθέσουν χαρτοφυλάκια πιστώσεων που περιέχουν ΜΕΔ αντιμετωπίζουν μια βάση επενδυτών κατακεραματισμένη με βάση τα εθνικά σύνορα, ενώ οι διαχειριστές πιστώσεων αντιμετωπίζουν σημαντικές δυσκολίες στη διαχείριση πιστώσεων με διασυνοριακή διάσταση (ιδίως, στη διασυνοριακή είσπραξη) και έχουν επίσης περιορισμένο πεδίο για την επίτευξη οικονομικών κλίμακας από διασυνοριακές δραστηριότητες.

Η παρούσα πρόταση είναι συνεπής με το άρθρο 169 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), το παράγωγο δίκαιο και τους κανόνες της Ένωσης που αποσκοπούν στην εξασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας των καταναλωτών στον τομέα των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών. Για τον σκοπό αυτόν, η πρόταση θα καθορίσει ότι οι κανόνες περί προστασίας των καταναλωτών θα συνεχίσουν να εφαρμόζονται, για την εξασφάλιση του ίδιου επιπέδου προστασίας, ανεξαρτήτως του ποιος έχει την κυριότητα ή διαχειρίζεται την πίστωση και ανεξαρτήτως του νομικού καθεστώτος που ισχύει στο κράτος μέλος του αγοραστή πιστώσεων ή του διαχειριστή πιστώσεων. Η πρόταση διευκρινίζει ότι η προστασία των καταναλωτών, και ιδίως τα δικαιώματα που παρέχονται στους καταναλωτές σύμφωνα με την οδηγία σχετικά με την ενυπόθηκη πίστη¹⁰ και την οδηγία για την

⁹ Έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής – Σχέδιο στρατηγικής για τις ΕΔΠΣ, SWD(2018) 72.

¹⁰ Οδηγία 2014/17/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις συμβάσεις πίστωσης για καταναλωτές για ακίνητα που προορίζονται για κατοικία και την τροποποίηση των οδηγιών 2008/48/ΕΚ και 2013/36/ΕΕ και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 (ΕΕ L 60 της 28.2.2014, σ. 34).

καταναλωτική πίστη¹¹ και την οδηγία σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων¹², όσον αφορά την πίστωση που παρέχεται από πιστωτικό ίδρυμα θα συνεχίσει να ισχύει ανεξαρτήτως του ποιος αγοράζει ή διαχειρίζεται την πίστωση στη συνέχεια. Επιπλέον, ομοίως με το άρθρο 17 της οδηγίας για την καταναλωτική πίστη, σε περίπτωση εκχώρησης των δικαιωμάτων του πιστωτή σε τρίτον, η οδηγία σχετικά με την ενυπόθηκη πίστη θα τροποποιηθεί, ώστε να αναφέρει ότι ο καταναλωτής δικαιούται να αντιτάσσει κατά του εκδοχέα τα ίδια μέσα άμυνας που είχε κατά του αρχικού πιστωτή.

Η παρούσα πρόταση είναι επίσης συνεπής με την οδηγία για τις συμφωνίες παροχής χρηματοοικονομικής ασφάλειας (FCD)¹³, που εισήγαγε ευρωπαϊκό καθεστώς για την παροχή και την αναγκαστική εκτέλεση ασφάλειας με τη μορφή τίτλων, μετρητών και πιστωτικών απαιτήσεων. Η διαδικασία ταχείας εξωδικαστικής αναγκαστικής εκτέλεσης επί εξασφαλίσεων, που καθορίζεται στην παρούσα πρόταση, δεν θα επηρεάζει τις ασφάλειες που διέπονται από την FCD, διότι θα ρυθμίζει την αναγκαστική εκτέλεση επί άλλων ειδών εξασφαλίσεων, πέρα από αυτές που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας για τις συμφωνίες παροχής χρηματοοικονομικής ασφάλειας. Συγκεκριμένα, η παρούσα πρόταση θα καθιερώσει αποτελεσματικές εξωδικαστικές διαδικασίες για την αναγκαστική εκτέλεση επί της εξασφάλισης, με τη μορφή κινητών και ακίνητων περιουσιακών στοιχείων, που παρέχεται από εταιρείες και επιχειρηματίες για την εξασφάλιση δανείων, ωστόσο τα ζητήματα που διέπονται από την FCD δεν θα επηρεαστούν από την παρούσα πρόταση.

Η παρούσα πρωτοβουλία θα εξασφαλίσει επίσης την πλήρη συμφωνία με προπρωτευτικές διαδικασίες και διαδικασίες αφερεγγυότητας που κινούνται σύμφωνα με τους εθνικούς νόμους και κανονισμούς των κρατών μελών. Η συνέπεια θα εξασφαλιστεί μέσω της αρχής ότι η εξωδικαστική αναγκαστική εκτέλεση επί της εξασφάλισης, που καθορίζεται στην παρούσα πρόταση, θα είναι εφικτή εφόσον δεν προβλέπεται αναστολή των ατομικών μέτρων αναγκαστικής εκτέλεσης, σύμφωνα με την εφαρμοστέα εθνική νομοθεσία.

Επιπλέον, η παρούσα πρόταση θα εξασφαλίσει την πλήρη συνέπεια και συμπληρωματικότητα με την πρόταση της Επιτροπής για τα πλαίσια προληπτικής αναδιάρθρωσης¹⁴ (πρόταση περί αναδιάρθρωσης), όπου προτείνονται μέτρα για την ενίσχυση της αποτελεσματικότητας των διαδικασιών αναδιάρθρωσης και αφερεγγυότητας και την εξασφάλιση της διαθεσιμότητας πλαισίων προληπτικής αναδιάρθρωσης, ώστε οι βιώσιμες επιχειρήσεις που αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσχέρειες να μπορούν να αποφύγουν την αφερεγγυότητα. Ενώ η πρόταση περί αναδιάρθρωσης¹⁵ αποσκοπεί στη θέσπιση εναρμονισμένου δικαστικού πλαισίου σχετικά με την προληπτική αναδιάρθρωση και τη δεύτερη ευκαιρία για τις εταιρείες και τους επιχειρηματίες, η παρούσα πρόταση αποσκοπεί στην ενίσχυση της αποτελεσματικότητας των

¹¹ Οδηγία 2008/48/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης και την κατάργηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου, ΕΕ L 133 της 22.5.2008, σσ. 66–92.

¹² Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, ΕΕ L 95 της 21.4.1993, σσ. 29–34.

¹³ Οδηγία 2002/47/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Ιουνίου 2002, για τις συμφωνίες παροχής χρηματοοικονομικής ασφάλειας (<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/el/txt/?uri=celex%3a3200210047>).

¹⁴ Πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, για τα πλαίσια προληπτικής αναδιάρθρωσης, τη δεύτερη ευκαιρία και μέτρα για την αύξηση της αποτελεσματικότητας των διαδικασιών αναδιάρθρωσης, αφερεγγυότητας και απαλλαγής, καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 2012/30/ΕΕ, COM/2016/0723 final, 22.11.2016.

¹⁵ Πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, για τα πλαίσια προληπτικής αναδιάρθρωσης, τη δεύτερη ευκαιρία και μέτρα για την αύξηση της αποτελεσματικότητας των διαδικασιών αναδιάρθρωσης, αφερεγγυότητας και απαλλαγής, καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 2012/30/ΕΕ, COM/2016/0723 final, 22.11.2016.

εξωδικαστικών διαδικασιών αναγκαστικής εκτέλεσης για τις εξασφαλίσεις. Προκειμένου να εξασφαλιστεί η πλήρης συνέπεια και συμπληρωματικότητα με την πρόταση περί αναδιάρθρωσης, η εξωδικαστική αναγκαστική εκτέλεση επί της εξασφάλισης, που καθορίζεται στην παρούσα πρόταση, θα είναι εφικτή εφόσον δεν προβλέπεται αναστολή των ατομικών μέτρων αναγκαστικής εκτέλεσης, σύμφωνα με την πρόταση περί αναδιάρθρωσης. Η πρόταση περί αναδιάρθρωσης προβλέπει ότι οι πιστωτές, συμπεριλαμβανομένων των ενέγγυων πιστωτών εταιρείας ή επιχειρηματία που υπόκειται σε διαδικασία αναδιάρθρωσης, υπόκεινται σε αναστολή των ατομικών μέτρων αναγκαστικής εκτέλεσης, προκειμένου ο οφειλέτης να μπορεί να διαπραγματευτεί με τους πιστωτές σχέδιο αναδιάρθρωσης και να αποφύγει την αφερεγγυότητα.

- **Συνέπεια με άλλες πολιτικές της Ένωσης**

Περισσότερα από πέντε χρόνια μετά τη συμφωνία των Ευρωπαϊών αρχηγών κρατών και κυβερνήσεων για τη δημιουργία Τραπεζικής Ένωσης, υπάρχουν δύο πυλώνες της Τραπεζικής Ένωσης —η ενιαία εποπτεία και η εξυγίανση— με ισχυρή βάση σε ενιαίο εγχειρίδιο κανόνων για όλα τα ιδρύματα της ΕΕ. Αν και έχει σημειωθεί πρόοδος, είναι απαραίτητα περαιτέρω μέτρα για την ολοκλήρωση της Τραπεζικής Ένωσης, συμπεριλαμβανομένης της δημιουργίας ενιαίου συστήματος εγγύησης των καταθέσεων, όπως προβλέπεται στην ανακοίνωση της Επιτροπής, της 17ης Οκτωβρίου 2017, και στον χάρτη πορείας, που παρουσιάστηκε στις 6 Δεκεμβρίου, στο πλαίσιο της δέσμης για την εμβάθυνση της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης.

Πέρα από την ολοκληρωμένη δέσμη μεταρρυθμίσεων, που πρότεινε η Επιτροπή τον Νοέμβριο του 2016 («δέσμη μέτρων για τη μεταρρύθμιση του τραπεζικού τομέα»), η ανάπτυξη δευτερογενούς αγοράς για τα δάνεια και η παροχή ενισχυμένης προστασίας στους ενέγγυους πιστωτές αποτελούν μέρος των μέτρων μείωσης του κινδύνου, που απαιτούνται για την περαιτέρω ενίσχυση της ανθεκτικότητας του τραπεζικού τομέα και ισχύουν παράλληλα με τη σταδιακή εισαγωγή του Ευρωπαϊκού Συστήματος Ασφάλισης των Καταθέσεων. Τα μέτρα αυτά αποσκοπούν ταυτοχρόνως στη διασφάλιση της συνεχούς εφαρμογής ενιαίου εγχειριδίου κανόνων για όλα τα ιδρύματα της ΕΕ, τόσο εντός όσο και εκτός της Τραπεζικής Ένωσης. Οι συνολικοί στόχοι της παρούσας πρότασης, όπως περιγράφονται ανωτέρω, είναι πλήρως συνεπείς και συνεκτικοί με τους θεμελιώδεις στόχους της ΕΕ όσον αφορά την προώθηση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας, τη μείωση της πιθανότητας και της έκτασης της στήριξης από τους φορολογούμενους σε περίπτωση εξυγίανσης ιδρύματος, καθώς και τη συμβολή στην αρμονική και βιώσιμη χρηματοδότηση της οικονομικής δραστηριότητας, που θα ευνοήσει υψηλό επίπεδο ανταγωνιστικότητας και προστασίας των καταναλωτών.

Η παρούσα πρωτοβουλία έχει εξαγγελθεί στην ανακοίνωση σχετικά με την ενδιάμεση επανεξέταση του σχεδίου δράσης για την Ένωση Κεφαλαιαγορών¹⁶. Στην ανακοίνωση αυτή τονίστηκε ότι οι κεφαλαιαγορές μπορούν επίσης να βοηθήσουν τις ευρωπαϊκές τράπεζες να υπερνικήσουν τις προκλήσεις των ΜΕΔ. Υπογραμμίστηκε ότι οι πολιτικές που αποσκοπούν στη βελτίωση της λειτουργίας των δευτερογενών αγορών ΜΕΔ αποτελούν σημαντικό μέρος οποιασδήποτε βιώσιμης λύσης και ότι η διαχείριση των ΜΕΔ θα ωφεληθεί επίσης από αποτελεσματικότερα και περισσότερο προβλέψιμα πλαίσια αναγκαστικής εκτέλεσης για την είσπραξη δανείων, που να έχουν σχεδιαστεί ώστε να επιτρέπουν την ταχεία ανάκτηση αξίας από τους ενέγγυους πιστωτές.

¹⁶ Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών σχετικά με την ενδιάμεση επανεξέταση του σχεδίου δράσης για την Ένωση Κεφαλαιαγορών, COM(2017) 292 final, 8.6.2017.

Ένας από τους στόχους της παρούσας πρότασης είναι η ενίσχυση της ικανότητας των ενέγγυων πιστωτών να ανακτούν αξία από εξασφαλίσεις με ταχύτερο τρόπο, μέσω εξωδικαστικών διαδικασιών αναγκαστικής εκτέλεσης για τις εξασφαλίσεις. Επιτρέποντας στους ενέγγυους πιστωτές, συμπεριλαμβανομένων των τραπεζών, να αποκτήσουν αξία από εξασφαλίσεις με ταχύτερο τρόπο, η πρόταση θα συμβάλει στη διευκόλυνση της χορήγησης περισσότερων πιστώσεων προς την οικονομία, ιδίως τις ΜΜΕ, και σε χαμηλότερη τιμή, σύμφωνα με τον στόχο της Ένωσης Κεφαλαιαγορών για τη διευκόλυνση της πρόσβασης των επιχειρήσεων στη χρηματοδότηση.

Οι διατάξεις περί διαχειριστών δανείων και αγοραστών δανείων θα εξασφαλίσουν περισσότερη προβλεψιμότητα και διαφάνεια στις δευτερογενείς αγορές για τα ΜΕΔ, γεγονός που, με τη σειρά του, θα δώσει στους δυνητικούς αγοραστές τη δυνατότητα ακριβέστερης αποτίμησης των εν λόγω περιουσιακών στοιχείων. Αυτό θα δώσει στις τράπεζες τη δυνατότητα πώλησης των ΜΕΔ τους σε μεγαλύτερη ομάδα επενδυτών, κάτι που ενδέχεται να οδηγήσει σε τιμές συναλλαγής που αποτυπώνουν καλύτερα την υποκείμενη αξία των περιουσιακών στοιχείων. Αυτό πάλι θα οδηγήσει σε εξυγίανση των ισολογισμών και σε πιστωτικά ιδρύματα που θα είναι καλύτερα προετοιμασμένα να δώσουν νέα ροή πιστώσεων στην οικονομία.

Η αντιμετώπιση των υπόλοιπων κινδύνων στον ευρωπαϊκό τραπεζικό τομέα είναι ιδιαίτερα σημαντική για τη λειτουργία και τη σταθερότητά του και, συνεπώς, για την ευρύτερη οικονομία. Συγκεκριμένα, τα υψηλά επίπεδα ΜΕΔ σε ορισμένα κράτη μέλη έχουν σοβαρές δευτερογενείς επιπτώσεις για τις άλλες οικονομίες της ΕΕ, και την ΕΕ γενικότερα, όσον αφορά τόσο την οικονομική ανάπτυξη όσο και τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα. Η ύπαρξη κατακερματισμένων αγορών ΜΕΔ βάσει των εθνικών συνόρων, λόγω σημαντικών διαφορών στα καθεστάτα χορήγησης αδειών λειτουργίας, δεν συνάδει με τον στόχο της Ένωσης Κεφαλαιαγορών.

Η παρούσα πρωτοβουλία δεν θίγει τις διασφαλίσεις που υπάρχουν για τους καταναλωτές, συμπεριλαμβανομένης της περίπτωσης όπου ο αρχικός πιστωτής αντικαθίσταται από μη πιστωτικό ίδρυμα. Η νομοθεσία της ΕΕ περιλαμβάνει ήδη σειρά μέτρων για την προστασία των καταναλωτών. Η πρόταση προβλέπει ότι τόσο οι αγοραστές όσο και οι διαχειριστές πιστώσεων θα πρέπει να συμμορφώνονται με το δίκαιο της Ένωσης όσον αφορά την προστασία των καταναλωτών, που εφαρμόζεται στην αρχική σύμβαση πίστωσης. Αντίστοιχα, όλοι οι ισχύοντες στο κράτος μέλος του καταναλωτή κανόνες για την προστασία των καταναλωτών, που πηγάζουν απευθείας από την αρχική σύμβαση πίστωσης ή από άλλους κανόνες που ισχύουν για δάνεια που χορηγούνται σε καταναλωτές ή σχετίζονται με τους γενικούς κανόνες περί προστασίας των καταναλωτών που ισχύουν στο κράτος μέλος του καταναλωτή, θα συνεχίζουν να εφαρμόζονται.

Οι προαναφερθείσες διασφαλίσεις περιλαμβάνουν επίσης τα υποχρεωτικά ή προαιρετικά μέτρα, που προβλέπονται για την προστασία των καταναλωτών στο κράτος μέλος όπου έχουν τη συνήθη κατοικία τους, ιδίως τις επίσημες ή ανεπίσημες διαδικασίες είσπραξης οφειλών που προβλέπονται από δημόσιους ή ιδιωτικούς φορείς που παρέχουν συμβουλές σχετικά με τα χρέη σε υπερχρεωμένα νοικοκυριά, με στόχο την είσπραξη της οφειλής. Επιπλέον, όσον αφορά την άσκηση δραστηριοτήτων διαχείρισης πιστώσεων σε διασυνοριακό πλαίσιο, η παρούσα πράξη τελεί υπό την επιφύλαξη των εναρμονισμένων κανόνων της ΕΕ που προσδιορίζουν το εφαρμοστέο δίκαιο, τη δικαιοδοσία και την αναγνώριση και την αναγκαστική εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, συμπεριλαμβανομένων των διαδικασιών αφερεγγυότητας.

Τα δικαιώματα των δανειοληπτών, τα δικαιώματα προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και οι εθνικές διατάξεις αστικού δικαίου που διέπουν τη μεταβίβαση συμβάσεων δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας πρότασης. Η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας πρέπει να τελεί σε πλήρη συμμόρφωση με τους κανόνες περί προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

2. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ, ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ

• Νομική βάση

Το άρθρο 114 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) παρέχει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο την αρμοδιότητα έκδοσης μέτρων σχετικά με την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που έχουν ως αντικείμενο την εγκαθίδρυση και τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Το άρθρο 114 δίνει στην ΕΕ τη δυνατότητα λήψης μέτρων όχι μόνο για την εξάλειψη των υφιστάμενων εμποδίων για την εγκαθίδρυση και τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς αλλά και για την αντιμετώπιση των εμποδίων που αποθαρρύνουν τους οικονομικούς φορείς από την πλήρη αξιοποίηση των οφελών της αγοράς αυτής, και συγκεκριμένα από την πραγματοποίηση επενδύσεων σε άλλα κράτη μέλη. Επιπλέον, το άρθρο 53 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) παρέχει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο την αρμοδιότητα έκδοσης οδηγιών για τη λήψη μέτρων συντονισμού των εθνικών διατάξεων που αφορούν τις οικονομικές δραστηριότητες.

Σήμερα, οι αγοραστές πιστώσεων και οι διαχειριστές πιστώσεων δεν μπορούν να αξιοποιήσουν τα οφέλη της εσωτερικής αγοράς, λόγω των εμποδίων που θέτουν οι αποκλίνουσες εθνικές νομοθεσίες, ελλείπει ειδικού και συνεκτικού ρυθμιστικού και εποπτικού καθεστώτος.

Οι αγοραστές πιστώσεων που έχουν χορηγηθεί από πιστωτικό ίδρυμα και οι οποίοι δεν είναι τράπεζες δεν ρυθμίζονται σε ορισμένα κράτη μέλη, ενώ σε άλλα αντιμετωπίζουν διάφορες απαιτήσεις, που σε ορισμένες περιπτώσεις αναλογούν σε πλήρεις άδειες λειτουργίας τράπεζας. Στην πράξη, αυτό έχει οδηγήσει σε μια κατάσταση όπου οι αγοραστές μπορούν νόμιμα να δραστηριοποιηθούν σε ένα κράτος μέλος, αλλά αντιμετωπίζουν σημαντικά εμπόδια για την αγορά πιστώσεων σε άλλα. Αυτός είναι ένας από τους λόγους που οι αγοραστές δραστηριοποιούνται κυρίως σε περιορισμένο αριθμό κρατών μελών, με αποτέλεσμα τον συνολικό περιορισμό του ανταγωνισμού στην εσωτερική αγορά, καθώς ο αριθμός ενδιαφερόμενων αγοραστών παραμένει αρκετά χαμηλός, γεγονός που οδηγεί σε μείωση της έκτασης και του πιθανού μεγέθους μιας αποτελεσματικής και ανταγωνιστικής αγοράς ΜΕΔ. Συγκεκριμένα, οι αγορές για ΜΕΔ τείνουν να χαρακτηρίζονται από συγκριτικά μικρούς όγκους συναλλαγών και έντονη ομαδοποίηση σε τέσσερις χώρες, εκ των οποίων μόνον η μία είναι μικρότερο κράτος μέλος (Ιταλία, Ιρλανδία, Ισπανία και ΗΒ). Οι αγορές αυτές τείνουν να κυριαρχούνται από μεγάλους αγοραστές, γεγονός που εξηγείται σε ορισμένο βαθμό από τους σημαντικούς φραγμούς που εμποδίζουν την είσοδο και στρεβλώνουν τον ανταγωνισμό.

Οι διαχειριστές πιστώσεων αντιμετωπίζουν επίσης εμπόδια στη διασυννοριακή επέκτασή τους και την ενίσχυση των δραστηριοτήτων τους. Πρώτον, μόνον ορισμένα κράτη μέλη ρυθμίζουν τη δραστηριότητα και, αυτά που το κάνουν, ορίζουν πολύ διαφορετικά τις καλυπτόμενες δραστηριότητες. Στην πράξη, αυτό θέτει εμπόδια στην ανάπτυξη στρατηγικών επέκτασης, μέσω της δευτερεύουσας εγκατάστασης ή της διασυννοριακής παροχής υπηρεσιών στην εσωτερική αγορά. Δεύτερον, αρκετά κράτη μέλη απαιτούν τη χορήγηση αδειών λειτουργίας για ορισμένες από τις δραστηριότητες των εν λόγω διαχειριστών πιστώσεων. Οι εν λόγω

άδειες λειτουργίας επιβάλλουν διαφορετικές απαιτήσεις και δεν παρέχουν δυνατότητες διασυνοριακής επέκτασης. Τέλος, σε ορισμένες περιπτώσεις ο νόμος απαιτεί τοπική εγκατάσταση, γεγονός που, από μόνο του, καθιστά αδύνατη την άσκηση του θεμελιώδους δικαιώματος ελεύθερης παροχής διασυνοριακών υπηρεσιών.

Επιπλέον, τα εμπόδια που περιορίζουν τους διαχειριστές πιστώσεων από την ανάπτυξη διασυνοριακής δραστηριότητας επηρεάζουν έμμεσα τους δυνητικούς αγοραστές, που μπορεί να μην έχουν τη δυνατότητα να εισέλθουν σε εθνική αγορά και να αγοράσουν πιστώσεις από πιστωτικά ιδρύματα, αν δεν μπορούν στη συνέχεια να αναθέσουν εξωτερικά τη διαχείριση σε άλλες οντότητες πέρα από την τράπεζα από την οποία απέκτησαν τη σύμβαση πίστωσης ή να χρησιμοποιήσουν τις υπηρεσίες άλλων διαχειριστών πιστώσεων από άλλα κράτη μέλη.

Οι μεγάλες διαφορές στα ρυθμιστικά πρότυπα που καθορίζουν τα κράτη μέλη συντελούν στον κατακερματισμό της αγοράς, με αποτέλεσμα τον περιορισμό της ελεύθερης ροής κεφαλαίων και υπηρεσιών στην ΕΕ, την ανεπάρκεια του ανταγωνισμού και την καθυστέρηση της ανάπτυξης λειτουργικής δευτερογενούς αγοράς για τις τραπεζικές πιστώσεις. Η περιορισμένη συμμετοχή των επενδυτών και των διαχειριστών πιστώσεων συνεπάγεται ασθενή ανταγωνιστική πίεση και στις δυο αγορές (αυτή για την αγορά και αυτή για τη διαχείριση της πίστωσης). Έχει ως αποτέλεσμα τη χρέωση υψηλών προμηθειών από τις εταιρείες διαχείρισης πιστώσεων στους αγοραστές για την παροχή των υπηρεσιών τους και την επίτευξη χαμηλών τιμών για τις τράπεζες, σε περίπτωση πώλησης ΜΕΔ σε επενδυτές που δεν είναι τράπεζες, γεγονός που οδηγεί σε μείωση των κινήτρων για τις τράπεζες για την απαλλαγή από τα υψηλά αποθέματα ΜΕΔ που διαθέτουν.

Οι πιστωτές που χορηγούν εξασφαλισμένα δάνεια σε εταιρείες και επιχειρηματίες δεν ωφελούνται σε όλα τα κράτη μέλη από ταχείες και αποτελεσματικές διαδικασίες εξωδικαστικής αναγκαστικής εκτέλεσης για την είσπραξη των εν λόγω δανείων, σε περίπτωση αθέτησης της δανειολήπτριας επιχείρησης. Εάν υπάρχουν τέτοιες διαδικασίες, ο κίνδυνος συσσώρευσης ΜΕΔ από τις τράπεζες θα μειωθεί.

Προκειμένου να ανακτηθεί αξία από εξασφάλιση που παρασχέθηκε από δανειολήπτη σε διαφορετικό κράτος μέλος, ο πιστωτής οφείλει να ακολουθεί κανόνες διαφορετικούς από αυτούς του κράτους μέλους καταγωγής του, των οποίων δεν γνωρίζει την αποτελεσματικότητα. Ο πιστωτής δεν μπορεί επί του παρόντος να επιλέξει να συμφωνήσει με τον δανειολήπτη σχετικά με κοινή διαδικασία για όλα τα κράτη μέλη. Αυτό συνεπάγεται έξοδα νομικών συμβουλών και μπορεί να συνεπάγεται μεγαλύτερη διάρκεια των διαδικασιών ανάκτησης, και χαμηλότερα ποσοστά ανάκτησης. Το ενδεχόμενο ανάκτησης μικρότερου ποσού ή, στη χειρότερη περίπτωση, μη ανάκτησης κανενός ποσού από εξασφαλισμένο δάνειο, σε περίπτωση αθέτησης του δανειολήπτη, μπορεί να αποτρέψει εξαρχής τους δανειστές από τη διασυνοριακή χορήγηση δανείων ή να αυξήσει την τιμή δανεισμού για τις εταιρείες. Αυτό, με τη σειρά του, αποτρέπει τους δανειολήπτες από το να στραφούν σε πιστωτές σε διαφορετικά κράτη μέλη. Έτσι εμποδίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία κεφαλαίων και επηρεάζεται άμεσα η λειτουργία της ενιαίας αγοράς. Υπάρχουν ανεκμετάλλευτες δυνατότητες της Ένωσης των Κεφαλαιαγορών όσον αφορά τη διάθεση χρηματοδότησης σε εταιρείες, ιδίως ΜΜΕ, που βασίζονται σε μεγάλο βαθμό στον τραπεζικό δανεισμό.

Ομοίως, οι επενδυτές που εξετάζουν το ενδεχόμενο αγοράς χαρτοφυλακίων μη εξυπηρετούμενων δανείων θα λαμβάνουν υπόψη την ενδεχόμενη ανασφάλεια δικαίου όσον αφορά την ανάκτηση αξίας από τις εξασφαλίσεις που συνδέονται με τα εν λόγω δάνεια, και αν η διασυνοριακή ανάκτηση αξίας είναι πιο δύσκολη ή συνοδεύεται από ανασφάλεια δικαίου, αυτό θα επηρεάζει αρνητικά την τιμή, και κατ'επέκταση τη δυνατότητα των

τραπεζών να πωλούν χαρτοφυλάκια σε επενδυτές από διαφορετικό κράτος μέλος σε τιμή όσο το δυνατόν πιο κοντινή σε αυτή που καθορίζεται από την πρόβλεψη της τράπεζας για τα δάνεια αυτά¹⁷.

Ο σημερινός κατακερματισμός μεταφράζεται σε διαφορετικούς βαθμούς πρόσβασης σε χρηματοδότηση για τις εταιρείες καθώς τα τραπεζικά δάνεια καθίστανται λιγότερο διαθέσιμα για τις εταιρείες στα κράτη μέλη, ιδίως τις ΜΜΕ, χωρίς αποτελεσματικές διαδικασίες για την ανάκτηση αξίας από εξασφαλισμένα δάνεια.

Η θέσπιση πλαισίου αποτελεσματικών εξωδικαστικών διαδικασιών εκτέλεσης για τις εξασφαλίσεις θα εξασφαλίσει ότι οι ενέγγυοι πιστωτές σε όλα τα κράτη μέλη ωφελούνται από την ύπαρξη ενός διακριτού κοινού μέσου για την ταχεία ανάκτηση αξίας από εξασφαλισμένο δάνειο σε περίπτωση που δανειολήπτρια επιχείρηση δεν αποπληρώσει το δάνειο. Αυτό θα δημιουργήσει κίνητρα για περισσότερο διασυνοριακό δανεισμό μέσω της μείωσης της ανασφάλειας όσον αφορά τα αποτελέσματα της διαδικασίας εκτέλεσης (π.χ. ποσοστό και χρόνος ανάκτησης) στις διασυνοριακές συναλλαγές.

- **Επικουρικότητα (σε περίπτωση μη αποκλειστικής αρμοδιότητας)**

Δυνάμει του άρθρου 4 της ΣΛΕΕ, οι δράσεις της ΕΕ για την ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς πρέπει να αξιολογούνται με γνώμονα την αρχή της επικουρικότητας, όπως διατυπώνεται στο άρθρο 5 παράγραφος 3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ). Πρέπει να εκτιμηθεί κατά πόσον οι στόχοι της πρότασης δεν θα ήταν δυνατόν να επιτευχθούν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο των εθνικών νομικών συστημάτων τους και, λόγω της κλίμακας και των αποτελεσμάτων τους, κατά πόσον μπορούν να επιτευχθούν καλύτερα σε επίπεδο ΕΕ.

Από τη χρηματοπιστωτική κρίση του 2008, τα έως πρόσφατα αυξανόμενα αποθέματα ΜΕΔ έχουν επιδεινώσει την αντίληψη των καταναλωτών όσον αφορά το σύνολο του ευρωπαϊκού τραπεζικού τομέα και συνεπάγεται αρνητικές εξωτερικές επιδράσεις για όλη την ΕΕ. Οι παράγοντες αυτοί έχουν γίνει ακόμα πιο σημαντικοί στο πλαίσιο της Τραπεζικής Ένωσης. Μερικά κράτη μέλη έχουν λάβει μέτρα για την ενεργή αντιμετώπιση των υψηλών αποθεμάτων ΜΕΔ τα τελευταία χρόνια, που στις περισσότερες περιπτώσεις στηρίζονται σε πρόγραμμα οικονομικής προσαρμογής της ΕΕ και του ΔΝΤ.

Αν και τα κράτη μέλη έχουν αναγνωρίσει τη σοβαρότητα του προβλήματος των ΜΕΔ, τα περισσότερα δεν έχουν λάβει μέχρι στιγμής αποτελεσματικά μέτρα για την αντιμετώπιση των μεταβιβάσεων ΜΕΔ από τη πλευρά της ζήτησης. Όσα κράτη μέλη προχώρησαν σε ρύθμιση των δραστηριοτήτων της αγοράς πιστώσεων και της διαχείρισης πιστώσεων το έκαναν χωρίς πρόβλεψη για τις διασυνοριακές καταστάσεις. Αυτό έχει οδηγήσει σε ανεπαρκή ανταγωνισμό στην αγορά. Οι διαφορετικές προσεγγίσεις των κρατών μελών και οι διαφορετικές ερμηνείες τους, ιδίως όσον αφορά τις δραστηριότητες διαχείρισης πιστώσεων, έχουν οδηγήσει σε κατακερματισμό των εν λόγω αγορών. Επομένως, οι στόχοι δεν μπορούν να επιτευχθούν μέσω της μεμονωμένης δράσης των κρατών μελών.

Οι υπηρεσίες της Επιτροπής παρακολουθούν τις εξελίξεις στην αγορά επί σειρά ετών και έχουν διαπιστώσει την ύπαρξη αυξανόμενων αποκλίσεων και μεγεθυνόμενων προβλημάτων, τα οποία καθιστούν αναγκαία την παρέμβαση σε επίπεδο ΕΕ. Από τα στοιχεία που συγκεντρώθηκαν, στο πλαίσιο μελετών και δημόσιων διαβουλεύσεων, προκύπτει ότι η

¹⁷ Σε περίπτωση που τράπεζα έχει πρόβλεψη 30 % για ΜΕΔ και το διαθέσει στη συνέχεια σε τιμή χαμηλότερη από το 70 % της αξίας, αυτό θα έχει ως αποτέλεσμα περαιτέρω ζημία για την τράπεζα.

ανάκαμψη της οικονομικής ανάπτυξης δεν υπήρξε επαρκής για τη μείωση των αποθεμάτων ΜΕΔ, καθώς αυτά επιβαρύνουν την ευρωστία των τραπεζών, την παροχή πιστώσεων από αυτές και τις συνολικές προοπτικές οικονομικής ανάπτυξης. Μέχρι στιγμής, τα κράτη μέλη δεν έχουν προβεί σε συντονισμένες ενέργειες για τη θέσπιση κανόνων για τους αγοραστές και τους διαχειριστές τραπεζικών πιστώσεων. Η ανάληψη δράσης από τα κράτη μέλη μπορεί να εξασφαλίσει την αποκατάσταση μόνο των συνθηκών της δικής τους εθνικής αγοράς, κάτι που δεν θα ήταν αρκετό για να περιοριστούν οι αρνητικές επιπτώσεις στη λειτουργία της ενιαίας αγοράς.

Ένα πλαίσιο σε επίπεδο ΕΕ θα εξασφαλίσει ενιαίους όρους εισόδου για τους αγοραστές και τους διαχειριστές πιστώσεων και διαβατήριο για την άσκηση των δραστηριοτήτων τους σε ολόκληρη την ενιαία αγορά. Αυτό θα οδηγήσει, ιδίως, σε αύξηση του ανταγωνισμού μεταξύ δυνητικών επενδυτών σε τραπεζικά δάνεια και θα δώσει στις τράπεζες τη δυνατότητα πώλησής τους σε πιο ανταγωνιστικές τιμές. Με τη σειρά του, αυτό θα δώσει στις τράπεζες τη δυνατότητα να μειώσουν την έκθεση σε δάνεια που έχουν καταστεί μη εξυπηρετούμενα και να αναπροσανατολίσουν τους πόρους προς την κατεύθυνση της χορήγησης νέων πιστώσεων προς την οικονομία. Παράλληλα, οι διασφαλίσεις που παρέχονται για τους καταναλωτές θα εξασφαλίσουν ότι, σε ολόκληρη την Ένωση, το επίπεδο προστασίας των καταναλωτών θα διατηρείται κατά την πώληση και διαχείριση καταναλωτικών δανείων που χορηγούνται αρχικώς από πιστωτικά ιδρύματα.

Ομοίως, τα κράτη μέλη που διαθέτουν ήδη εξωδικαστικές διαδικασίες αναγκαστικής εκτέλεσης έχουν θεσπίσει εθνικούς κανόνες για λόγους που σχετίζονται κυρίως με εγχώρια ζητήματα. Σε ορισμένες περιπτώσεις, οι εξωδικαστικές διαδικασίες αναγκαστικής εκτέλεσης για τις εξασφαλίσεις έχουν καθιερωθεί πριν από καιρό και δεν παρέχουν κατ' ανάγκη κίνητρα για διασυννοριακές συναλλαγές. Δεδομένων των διαφορών στην αποτελεσματικότητα των υφιστάμενων εθνικών διαδικασιών και της έλλειψης τέτοιων διαδικασιών σε ορισμένα κράτη μέλη, στόχος είναι να γίνουν διαθέσιμα τέτοια αποτελεσματικά συστήματα σε ολόκληρη την ΕΕ και να εξασφαλιστεί ότι οι τράπεζες ή άλλες επιχειρήσεις που έχουν λάβει άδεια να χορηγούν πιστώσεις σε όλα τα κράτη μέλη μπορούν να χρησιμοποιούν την εν λόγω διαδικασία. Δεδομένης της εγγενούς σύνδεσης μεταξύ της εκτέλεσης επί εξασφαλίσεων και του αστικού, εμπράγματου, εμπορικού, προπτωχευτικού δικαίου, του δικαίου περί αφερεγγυότητας και του δημόσιου δικαίου των κρατών μελών, οι προτεινόμενοι κανόνες για τον διακριτό αυτόν κοινό μηχανισμό εξωδικαστικής αναγκαστικής εκτέλεσης για τις εξασφαλίσεις θα πρέπει να μπορούν να εφαρμοστούν κατά τρόπο συνεπή με τους νόμους των εν λόγω κρατών μελών. Επομένως, οι κατωτέρω διατάξεις καθιερώνουν συμπληρωματικό κοινό μηχανισμό, που δεν απαιτεί από τα κράτη μέλη να παρεμβαίνουν στα εθνικά τους συστήματα εξωδικαστικής αναγκαστικής εκτέλεσης, εφόσον αυτά υφίστανται για το είδος εξασφαλίσεων που καλύπτονται στην πρόταση. Ο μηχανισμός AECE έχει σχεδιαστεί ως διακριτός μηχανισμός, ώστε να εξασφαλιστεί ότι μπορεί να συμφωνηθεί συμβατικά μηχανισμός εξωδικαστικής αναγκαστικής εκτέλεσης, μεταξύ του πιστωτή και της δανειολήπτριας επιχείρησης, για κινητά και ακίνητα περιουσιακά στοιχεία που παρέχονται ως εξασφάλιση.

Οι στόχοι αυτοί μπορούν να επιτευχθούν καλύτερα σε επίπεδο ΕΕ.

- **Αναλογικότητα**

Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, το περιεχόμενο και η μορφή της δράσης της ΕΕ δεν θα πρέπει να υπερβαίνουν τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων των Συνθηκών.

Η παρούσα πρόταση δεν υπερβαίνει τα απαιτούμενα για την ενθάρρυνση της εισόδου στην αγορά και της διασυννοριακής επέκτασης, καθώς δεν θίγει τις διατάξεις του εθνικού δικαίου σχετικά με την πραγματική μεταβίβαση των δικαιωμάτων του πιστωτή ή τυχόν εφαρμοστέους κανόνες σχετικά με τις διαδικασίες προληπτικής αναδιάρθρωσης ή αφερεγγυότητας.

Οι κατωτέρω διατάξεις θεσπίζουν ρυθμιστικό σύστημα που είναι αναλογικό, από άποψη δημιουργίας όρων επαρκώς δεσμευτικών ώστε να είναι αποτελεσματικοί για την επίτευξη των στόχων, ενώ παράλληλα δίνουν στα κράτη μέλη τη μέγιστη δυνατή ευελιξία για τη διατήρηση εθνικών διατάξεων σχετικά με την προστασία των δικαιωμάτων και της άμυνας των δανειοληπτών.

Επιπλέον, αν και δεν επηρεάζει τους υφιστάμενους κανόνες περί προστασίας των καταναλωτών, η πρόταση λαμβάνει υπόψη την ανάγκη για ενισχυμένες διασφαλίσεις στην περίπτωση χορήγησης καταναλωτικής πίστωσης. Η πρόταση αναγνωρίζει τις εύλογες αυτές ανησυχίες και εισάγει την απαίτηση οι αγοραστές καταναλωτικών δανείων από τρίτες χώρες να χρησιμοποιούν τις υπηρεσίες διαχειριστών πιστώσεων που έχουν λάβει άδεια λειτουργίας και που υπόκεινται στις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας και σε εποπτεία στην ΕΕ από τις αρμόδιες εθνικές αρχές. Ομοίως, ο προβλεπόμενος μηχανισμός ταχείας εξωδικαστικής αναγκαστικής εκτέλεσης επί εξασφαλίσεων αποσκοπεί στην εξισορρόπηση των συμφερόντων των πιστωτών και των δανειοληπτών επιχειρήσεων. Δεν είναι διαθέσιμος για την αναγκαστική εκτέλεση δανείων που χορηγούνται σε καταναλωτές, και ακόμη και για ιδιοκτήτες επιχειρήσεων, δεν είναι διαθέσιμος για την αναγκαστική εκτέλεση επί εξασφαλίσεων που αποτελούν την πρώτη κατοικία του δανειολήπτη επιχειρηματία. Σε περίπτωση που η δανειολήπτρια επιχείρηση έχει αποπληρώσει το μεγαλύτερο μέρος (85 %) του ποσού που ήδη εκκρεμεί σύμφωνα με τη σύμβαση πίστωσης, θα πρέπει να της δίνεται επιπλέον χρόνος για την πραγματοποίηση της πληρωμής, πριν καταστεί δυνατή η αναγκαστική εκτέλεση επί της εξασφάλισης.

Η νομική πράξη που έχει επιλεγεί, δηλαδή η οδηγία, έχει προσαρμοστεί για την επίτευξη των στόχων της εξασφάλισης ίσων όρων ανταγωνισμού μεταξύ των ενέγγυων πιστωτών όσον αφορά τη δυνατότητά τους να συμφωνούν με τον δανειολήπτη σχετικά με εξωδικαστική διαδικασία ανάκτησης αξίας από εξασφάλιση, με σκοπό τη διατήρηση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας και την αύξηση των ευκαιριών χρηματοδότησης των εταιρειών.

- **Επιλογή της νομικής πράξης**

Επιλέγεται οδηγία, ώστε να εξασφαλιστεί ότι οι διατάξεις της μπορούν να μεταφερθούν στο εθνικό δίκαιο των κρατών μελών κατά τρόπο συνεπή με το υφιστάμενο ιδιωτικό και δημόσιο δίκαιο, δεδομένων των πολλαπλών διασυνδέσεων με το αστικό, το εμπορικό και το εμπράγματο δίκαιο και το δίκαιο περί αφερεγγυότητας. Το άρθρο 53 της ΣΛΕΕ, που αποτελεί μια από τις νομικές βάσεις της παρούσας πρότασης, προβλέπει την έκδοση οδηγίας μόνον.

Επιπλέον, λαμβανομένης υπόψη της ανάγκης να εξασφαλιστεί διοικητική συνεργασία, χωρίς παράλληλα να εμποδίζεται η ποικιλομορφία των επιλογών εποπτείας που υφίστανται επί του παρόντος στα κράτη μέλη σε σχέση με τις δραστηριότητες που καλύπτονται από την παρούσα πρόταση, η οδηγία φαίνεται να αποτελεί την κατάλληλη επιλογή νομικής πράξης.

3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΩΝ, ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΚΤΙΜΗΣΕΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

- **Εκ των υστέρων αξιολογήσεις / έλεγχοι καταλληλότητας της ισχύουσας νομοθεσίας**

Οι εκ των υστέρων έλεγχοι καταλληλότητας δεν ισχύουν, καθώς ο εν λόγω τομέας ρυθμιζόταν προηγουμένως μόνο σε εθνικό επίπεδο.

- **Διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη**

Οι υπηρεσίες της Επιτροπής προέβησαν σε ειδική δημόσια διαβούλευση σχετικά με την ανάπτυξη των δευτερογενών αγορών για τα μη εξυπηρετούμενα δάνεια και την προστασία των ενέγγυων πιστωτών από την αθέτηση των δανειοληπτών¹⁸. Οι απαντήσεις στη δημόσια διαβούλευση παρείχαν ποιοτικά στοιχεία που υποστηρίζουν την κατάρτιση εκτίμησης επιπτώσεων.

Η πρόταση αποτυπώνει με σαφήνεια τις παρατηρήσεις που συγκεντρώθηκαν από τη διαβούλευση.

Η πρόταση αποτυπώνει επίσης τις παρατηρήσεις που συγκεντρώθηκαν από την ομάδα εμπειρογνομόνων την οποία συμβουλευτήκαν οι υπηρεσίες της Επιτροπής όσον αφορά την ταχεία εξωδικαστική αναγκαστική εκτέλεση επί εξασφαλίσεων. Η πρόταση αποτελεί μια πιο αναλογική προσέγγιση για την επίτευξη του στόχου πολιτικής, σε σύγκριση με την πλήρη εναρμόνιση μέσω της δημιουργίας νέου δικαιώματος ασφάλειας, όπως προβλεπόταν αρχικά στη δημόσια διαβούλευση.

Στην ευρεία πλειονότητα των απαντήσεων των συμμετεχόντων στη δημόσια διαβούλευση όσον αφορά τις δευτερογενείς αγορές για τα ΜΕΔ υποστηρίζεται η άποψη ότι το μέγεθος, η ρευστότητα και η δομή που έχουν σήμερα οι αγορές στην ΕΕ αποτελούν εμπόδιο στη διαχείριση και την εξυγίανση των ΜΕΔ στην ΕΕ.

Η καθαρή πλειοψηφία των συμμετεχόντων που εξέφρασαν άποψη υποστήριξαν ότι οι διαφορές στους εθνικούς κανόνες που διέπουν τις πωλήσεις ΜΕΔ αποτελούν πραγματικό εμπόδιο στην ανάπτυξη των αγορών ΜΕΔ. Όσον αφορά τη φύση των εμποδίων στη διασυνοριακή δραστηριότητα, στην πλειοψηφία των απαντήσεων αναφέρεται το νομικό πλαίσιο, οι κανόνες περί αφερεγγυότητας και οι τοπικές πρακτικές. Ορισμένα ενδιαφερόμενα μέρη ζήτησαν επιπλέον κανόνες για τη διασφάλιση της προστασίας των καταναλωτών/των δανειοληπτών, ενώ άλλα ενδιαφερόμενα μέρη θεωρούν ότι οι υφιστάμενοι κανόνες επαρκούν και θα πρέπει να διατηρηθούν. Σημαντική πλειονότητα των συμμετεχόντων τάσσονται υπέρ ενός ενωσιακού πλαισίου για τους διαχειριστές δανείων. Το σύνολο σχεδόν των συμμετεχόντων που τάσσονται υπέρ ενός ενωσιακού πλαισίου για τους διαχειριστές δανείων υποστηρίζουν ότι θα πρέπει να καλύπτει ένα καθεστώς αδειοδότησης, ενώ οι μισοί σχεδόν από αυτούς προτείνουν να ρυθμίζει την εποπτεία των διαχειριστών δανείων.

- **Συλλογή και χρήση εμπειρογνωσίας**

Η πρόταση βασίζεται σε εκτεταμένες έρευνες, εξωτερικές μελέτες, στοχευμένες διαβουλεύσεις, συνεντεύξεις και άλλες πηγές.

¹⁸ https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/2017-non-performing-loans-consultation-document_en.pdf

Διαφορετικοί ευρωπαϊκοί και διεθνείς οργανισμοί έχουν δημοσιεύσει αναλυτικές εκθέσεις που βασίζονται σε έρευνες, συνόδους εργασίας και διαβουλεύσεις με ενδιαφερόμενα μέρη (ΕΣΣΚ, ΕΒΑ, ΕΕΜ, ΕΚΤ και ΔΝΤ). Συγκεκριμένα, οι υπηρεσίες της Επιτροπής θα μπορούσαν να βασιστούν στην έκθεση ειδικής υποομάδας για τα μη εξυπηρετούμενα δάνεια της επιτροπής χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών του Συμβουλίου, καθώς και σε έρευνες από εταιρείες συμβούλων, πανεπιστημιακούς και δεξαμενές σκέψης. Στα μέσα του 2017, συστάθηκε ομάδα εμπειρογνομόνων, με τα κράτη μέλη και τα θεσμικά όργανα της ΕΕ, για την παρακολούθηση του σχεδίου δράσης του Συμβουλίου.

Η πρόταση βασίζεται επίσης σε στοχευμένα αιτήματα για πληροφορίες στα υπουργεία δικαιοσύνης και τους νομικούς εμπειρογνώμονες των κρατών μελών και σε αρκετές συναντήσεις με εθνικούς εμπειρογνώμονες από τα κράτη μέλη. Η συγκέντρωση πληροφοριών περιλάμβανε επίσης συναντήσεις με ενδιαφερόμενα μέρη και πανεπιστημιακές ερευνητικές εργασίες.

- **Εκτίμηση επιπτώσεων**

Οι βασικές οικονομικές και κοινωνικές επιπτώσεις εξετάζονται στις δύο εκτιμήσεις επιπτώσεων που συνοδεύουν την παρούσα πρόταση.

Η πρώτη εκτίμηση επιπτώσεων εξετάζει την κατάσταση των αγοραστών και των διαχειριστών πιστώσεων. Περιγράφει το βασικό σενάριο και το συγκρίνει με τρεις πιθανές επιλογές για τη μείωση των εμποδίων εισόδου για τους αγοραστές δανείων και τους διαχειριστές δανείων. Στο βασικό σενάριο λαμβάνεται επίσης υπόψη ότι θα συνεχίσουν να υφίστανται συγκεκριμένα εμπόδια εισόδου σε ορισμένα κράτη μέλη και θα συνεχίσουν να ισχύουν κανόνες δεοντολογίας που αποθαρρύνουν την είσοδο επενδυτών και την ανάπτυξη της σχέσης των επενδυτών με τους διαχειριστές δανείων. Με βάση το εύρος κανόνων που εφαρμόζονται στα κράτη μέλη και τη συζήτηση για τις βέλτιστες κανονιστικές πρακτικές, σχεδιάστηκαν τρεις επιλογές για τη διευκόλυνση και την εναρμόνιση της εισόδου στην αγορά και συγκεκριμένα η χρήση μη δεσμευτικών κοινών προτύπων υψηλού επιπέδου που στοχεύουν τα σημαντικότερα εμπόδια, η χρήση δεσμευτικών κοινών προτύπων που επιτρέπουν τη διασυννοριακή δραστηριότητα μέσω μηχανισμού διαβατηρίων ή η χρήση δεσμευτικού ενιαίου εγχειριδίου κανόνων με διαβατήρια. Σύμφωνα με την ανάλυση της εκτίμησης επιπτώσεων, οι άλλες δυο επιλογές είναι εξίσου αποτελεσματικές και μεταξύ αυτών η επιλογή των δεσμευτικών κοινών προτύπων αξιολογήθηκε ως πιο αναλογική για την επίτευξη του στόχου, μεταξύ άλλων με βάση τις πολύ διαφορετικές διατάξεις όσον αφορά τις μεταβιβάσεις πιστώσεων και τα δικαιώματα των δανειοληπτών στα κράτη μέλη που μπορεί να απαιτούν περιθώρια εθνικής διακριτικής ευχέρειας.

Η εκτίμηση επιπτώσεων υποβλήθηκε στην επιτροπή ρυθμιστικού ελέγχου στις 8 Δεκεμβρίου 2017¹⁹. Η επιτροπή ρυθμιστικού ελέγχου εξέδωσε αρνητική γνωμοδότηση για την εκτίμηση επιπτώσεων και διατύπωσε σειρά συστάσεων για βελτιώσεις. Το έγγραφο τροποποιήθηκε αναλόγως και υποβλήθηκε εκ νέου στις 29 Ιανουαρίου 2018. Στις 13 Φεβρουαρίου 2018, η επιτροπή ρυθμιστικού ελέγχου εξέδωσε θετική γνωμοδότηση²⁰.

¹⁹ Έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής Εκτίμηση Επιπτώσεων Ανάπτυξη δευτερογενών αγορών για τα μη εξυπηρετούμενα δάνεια μέσω της εξάλειψης των αδικαιολόγητων εμποδίων στη διαχείριση δανείων από τρίτους και στη μεταβίβαση δανείων και Ταχεία εξωδικαστική αναγκαστική εκτέλεση επί εξασφαλίσεων (Μέρος 1 / 2), SWD (2018) 75.

²⁰ Επιτροπή Ρυθμιστικού Ελέγχου, Γνωμοδότηση: Εκτίμηση Επιπτώσεων / Ανάπτυξη δευτερογενών αγορών για ΜΕΔ, Ares(2018)827204 – 13/02/2018.

Οι βασικές αλλαγές που εισήχθησαν με στην εκτίμηση επιπτώσεων και λαμβάνουν υπόψη τα σχόλια της επιτροπής ρυθμιστικού ελέγχου ήταν οι εξής:

Εισηχθη νέα εισαγωγή κοινή και για τις τρεις νομοθετικές πρωτοβουλίες για τα ΜΕΔ. Εξηγεί το ζήτημα των ΜΕΔ σε ευρύτερο πλαίσιο και αναλύει με περισσότερες λεπτομέρειες τους συνδέσμους μεταξύ των διαφόρων πρωτοβουλιών στο σχέδιο δράσης για τα ΜΕΔ.

Οι διαφορές στα δικαιώματα των δανειοληπτών εισήχθησαν ως αιτίες προβλημάτων, ενώ υπήρξε συζήτηση σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο αλληλεπιδρούν με τις αλλαγές στο καθεστώς χορήγησης άδειας για τους επενδυτές ΜΕΔ και τους διαχειριστές δανείων. Το ζήτημα αυτό αποτέλεσε επίσης αντικείμενο της συζήτησης για τον γενικό αντίκτυπο της πρωτοβουλίας.

Οι συγκεκριμένες διατάξεις εξειδικεύθηκαν περαιτέρω, συμπεριλαμβανομένης περιγραφής της δυνητικής έκτασης των εν λόγω διατάξεων και συζήτησης για τις βέλτιστες πρακτικές και το πώς θα μπορούσαν να συνδυαστούν σε ένα συνεκτικό ρυθμιστικό καθεστώς. Διευκρινίστηκε ότι οι πωλήσεις δανείων συμπεριλαμβάνουν τόσο τα εξυπηρετούμενα όσο και τα μη εξυπηρετούμενα δάνεια.

Σε συνέχεια των συστάσεων στη δεύτερη γνωμοδότηση της επιτροπής ρυθμιστικού ελέγχου, έγιναν οι ακόλουθες αλλαγές:

Περιορίστηκε το σύνολο προτιμώμενων επιλογών και περιγράφηκε με περισσότερη λεπτομέρεια η σύνδεση με συγκεκριμένες διατάξεις που αυτό συνεπάγεται.

Το σύνολο δεικτών παρακολούθησης επεκτάθηκε ώστε να καλύπτει και τη συμπεριφορά των διαχειριστών δανείων και των αγοραστών ΜΕΔ όσον αφορά τα δικαιώματα των δανειοληπτών και τους φορείς εποπτείας.

Η δεύτερη εκτίμηση επιπτώσεων αφορούσε την ταχεία εξωδικαστική αναγκαστική εκτέλεση επί εξασφαλίσεων. Στο πλαίσιο αυτής εντοπίστηκαν και εξετάστηκαν τέσσερις επιλογές πολιτικής²¹. Η πρώτη επιλογή αφορούσε πιθανή παρέμβαση μη ρυθμιστικού χαρακτήρα βάσει υφιστάμενων διεθνών πρωτοβουλιών εναρμόνισης των διαδικασιών εξωδικαστικής εκτέλεσης εξασφαλίσεων με την οποία η επιτροπή θα προτείνει στα κράτη μέλη τη θέσπιση τέτοιων διαδικασιών. Η δεύτερη και προτιμώμενη επιλογή εξέταζε τη δυνατότητα και τα οφέλη της ελάχιστης εναρμόνισης μιας διαδικασίας εξωδικαστικής εκτέλεσης εξασφαλίσεων στην ΕΕ, ώστε οι τράπεζες σε όλα τα κράτη μέλη να έχουν στη διάθεσή τους αποτελεσματική διαδικασία για εξωδικαστική εκτέλεση εξασφαλίσεων. Η τρίτη επιλογή εξέταζε την περίπτωση της δημιουργίας νέου δικαιώματος ασφάλειας μαζί με πλήρως εναρμονισμένη διαδικασία εξωδικαστικής εκτέλεσης. Η τέταρτη επιλογή που απορρίφθηκε σε πρώιμο στάδιο λάμβανε υπόψη το ενδεχόμενο δημιουργίας εξωδικαστικού μηχανισμού εκτέλεσης μέσω εναλλακτικού καθεστώτος.

Η πρόταση υποστηρίζεται από θετική γνωμοδότηση που εξέδωσε η επιτροπή ρυθμιστικού ελέγχου όσον αφορά την ταχεία εξωδικαστική αναγκαστική εκτέλεση επί εξασφαλίσεων, στις 12 Ιανουαρίου 2018²².

²¹ Έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής Εκτίμηση Επιπτώσεων Ανάπτυξη δευτερογενών αγορών για τα μη εξυπηρετούμενα δάνεια μέσω της εξάλειψης των αδικαιολόγητων εμποδίων στη διαχείριση δανείων από τρίτους και στη μεταβίβαση δανείων και Ταχεία εξωδικαστική αναγκαστική εκτέλεση επί εξασφαλίσεων (Μέρος 1 / 2), SWD (2018) 75.

²² Επιτροπή Ρυθμιστικού Ελέγχου, Γνωμοδότηση: Εκτίμηση Επιπτώσεων / Ανάπτυξη δευτερογενών αγορών για ΜΕΔ, Ares(2018)827204 – 13/02/2018.

Όπως πρότεινε η επιτροπή ρυθμιστικού ελέγχου, η εκτίμηση επιπτώσεων τροποποιήθηκε με τη συμπερίληψη της περιγραφής του αντικτύπου της πρότασης στην εθνική νομοθεσία των κρατών μελών.

- **Καταλληλότητα και απλούστευση του κανονιστικού πλαισίου**

Ένα εναρμονισμένο πλαίσιο έγκρισης μειώνει το διοικητικό κόστος στην ΕΕ και δίνει στους διαχειριστές πιστώσεων τη δυνατότητα επέκτασης των δραστηριοτήτων τους σε διαφορετικά κράτη μέλη με τη χρήση μηχανισμού διαβατηρίου.

- **Θεμελιώδη δικαιώματα**

Η πρόταση σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που κατοχυρώνονται από τον Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συγκεκριμένα την επιχειρηματική ελευθερία, το δικαίωμα στην περιουσία, το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη, την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και την προστασία των καταναλωτών.

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Η παρούσα νομοθετική πρόταση δεν συνεπάγεται δημοσιονομικό κόστος για τον προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

5. ΛΟΙΠΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

- **Σχέδια εφαρμογής και ρυθμίσεις παρακολούθησης, αξιολόγησης και υποβολής εκθέσεων**

Προβλέπεται αξιολόγηση 5 έτη μετά την εφαρμογή του μέτρου και σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της Επιτροπής για τη βελτίωση της νομοθεσίας. Στόχος της αξιολόγησης θα είναι να αποτιμηθεί, μεταξύ άλλων, πόσο αποτελεσματικό και αποδοτικό υπήρξε το μέτρο από την άποψη της επίτευξης των στόχων πολιτικής και να κριθεί αν απαιτούνται νέα μέτρα ή τροποποιήσεις. Τα κράτη μέλη παρέχουν στην Επιτροπή τις απαραίτητες πληροφορίες για την κατάρτιση της έκθεσης.

- **Επεξηγηματικά έγγραφα (για οδηγίες)**

Λαμβανομένης υπόψη της ποικιλομορφίας των εθνικών νομικών συστημάτων και των συστημάτων εποπτείας και της ανάγκης για συνεπή εφαρμογή της οδηγίας, η κοινοποίηση των μέτρων μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο των κρατών μερών θα πρέπει να συνοδεύεται με ένα ή περισσότερα έγγραφα στα οποία θα επεξηγείται η σχέση μεταξύ των συστατικών στοιχείων της οδηγίας και των αντίστοιχων μερών των πράξεων μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο.

- **Αναλυτική επεξήγηση των επιμέρους διατάξεων της πρότασης**

Ο τίτλος I αποτελείται από το αντικείμενο, το πεδίο εφαρμογής και τους ορισμούς.

Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στους αγοραστές και τους διαχειριστές πιστώσεων που εκδίδονται αρχικώς από πιστωτικό ίδρυμα ή τις θυγατρικές του, ανεξάρτητα από το είδος του οικείου δανειολήπτη. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται για την αγορά και τη διαχείριση σύμβασης πίστωσης που πραγματοποιείται από πιστωτικό ίδρυμα και τις θυγατρικές του στην ΕΕ ή την αγορά και τη διαχείριση συμβάσεων πίστωσης που εκδίδονται από άλλα είδη πιστωτή, πέρα από πιστωτικά ιδρύματα και τις θυγατρικές τους.

Όσον αφορά τη διαδικασία ταχείας εξωδικαστικής αναγκαστικής εκτέλεσης επί εξασφαλίσεων, η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται για τις συμβάσεις πίστωσης που συνάπτονται μεταξύ πιστωτών, κυρίως τραπεζών, και δανειοληπτών, για τους σκοπούς της εμπορικής, επιχειρηματικής ή επαγγελματικής τους δραστηριότητας, οι οποίες εξασφαλίζονται με κινητά ή ακίνητα περιουσιακά στοιχεία του δανειολήπτη και έχουν δεσμευτεί ως ενέχυρο υπέρ του πιστωτή με σκοπό την εξασφάλιση της αποπληρωμής του δανείου. Με τον περιορισμό του πεδίου εφαρμογής σε εταιρικά δάνεια αναμένεται να αποφευχθεί ο αρνητικός αντίκτυπος για τους καταναλωτές και τα νοικοκυριά. Ακόμη και για τις δανειολήπτριες επιχειρήσεις, η κύρια κατοικία του ιδιοκτήτη της επιχείρησης θα εξαιρείται από το πεδίο εφαρμογής, για λόγους κοινωνικού χαρακτήρα.

Το άρθρο 3 περιέχει τους ορισμούς που χρησιμοποιούνται για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας.

Ο **τίτλος II** καθιερώνει πλαίσιο για τους διαχειριστές συμβάσεων πίστωσης οι οποίες εκδίδονται από πιστωτικά ιδρύματα.

Το κεφάλαιο I περιέχει τους κανόνες χορήγησης άδειας στους διαχειριστές πιστώσεων.

Το άρθρο 5 περιέχει το μέγιστο σύνολο απαιτήσεων που πρέπει να πληρούνται από τους διαχειριστές πιστώσεων για να λάβουν άδεια λειτουργίας στο κράτος μέλος καταγωγής τους.

Το άρθρο 6 περιέχει τις διαδικασίες για τη χορήγηση άδειας και το άρθρο 7 τις περιπτώσεις που η εν λόγω άδεια μπορεί να ανακληθεί.

Το άρθρο 8 εισάγει υποχρέωση δημιουργίας δημόσιου μητρώου των διαχειριστών πιστώσεων που έχουν άδεια λειτουργίας σε κάθε κράτος μέλος.

Το άρθρο 9 περιέχει απαίτηση η σχέση μεταξύ διαχειριστή πιστώσεων και πιστωτή να βασίζεται σε γραπτή σύμβαση που, μεταξύ άλλων, περιλαμβάνει σαφή αναφορά στην υποχρέωση διατήρησης του ενωσιακού και του εθνικού δικαίου που εφαρμόζεται στη σύμβαση πίστωσης. Επιπλέον, ο διαχειριστής πιστώσεων οφείλει να τηρεί αρχείο για διάστημα 10 ετών, στο οποίο θα μπορούν να έχουν πρόσβαση οι αρμόδιες αρχές.

Το άρθρο 10 προβλέπει κανόνες σχετικά με την εξωτερική ανάθεση δραστηριοτήτων από τους διαχειριστές πιστώσεων, εξασφαλίζοντας ότι διατηρούν την πλήρη ευθύνη για όλες τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τις εθνικές διατάξεις για τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο.

Το κεφάλαιο II αφορά τη διασυνοριακή διαχείριση πιστώσεων.

Το άρθρο 11 απαιτεί από τα κράτη μέλη να εξασφαλίζουν για τους διαχειριστές πιστώσεων που έχουν λάβει άδεια λειτουργίας την ελευθερία παροχής υπηρεσιών στην Ένωση. Προς τούτο, η οδηγία περιέχει ειδικές διατάξεις για τις σχετικές διαδικασίες και την επικοινωνία μεταξύ των αρχών του κράτους μέλους καταγωγής και του κράτους μέλους υποδοχής.

Το άρθρο 12 περιέχει ειδικούς κανόνες σχετικά με τον τρόπο εποπτείας των εν λόγω διασυνοριακών διαχειριστών με την κατανομή του βάρους εποπτείας μεταξύ των αρχών του κράτους μέλους καταγωγής και των αρχών του κράτους μέλους υποδοχής.

Ο **τίτλος III** καλύπτει τους αγοραστές πιστώσεων.

Το άρθρο 13 προβλέπει ότι οι πιστωτές παρέχουν κάθε αναγκαία πληροφόρηση σε αγοραστή πιστώσεων πριν από τη σύναψη σύμβασης, τηρουμένων των κανόνων για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Ο φορέας εποπτείας του πιστωτικού ιδρύματος ενημερώνεται σχετικά με την πρώτη μεταβίβαση της πίστωσης από το πιστωτικό ίδρυμα σε αγοραστή-μη πιστωτικό ίδρυμα.

Το άρθρο 14 επιβάλλει τη χρήση από τα πιστωτικά ιδρύματα των προτύπων για τα δεδομένα της Ευρωπαϊκής Αρχής Τραπεζών.

Το άρθρο 15 επιβάλλει στους αντιπροσώπους που είναι εγκατεστημένοι στην Ένωση των αγοραστών πιστώσεων που δεν είναι εγκατεστημένοι στην Ένωση υποχρέωση χρησιμοποίησης αδειοδοτημένου διαχειριστή πιστώσεων ή πιστωτικού ιδρύματος της Ένωσης σε περίπτωση συμβάσεων πίστωσης που συνάπτονται με καταναλωτές.

Το άρθρο 16 περιέχει κανόνες σύμφωνα με τους οποίους οι αγοραστές πιστώσεων ενημερώνουν τις αρμόδιες αρχές σχετικά με τη διαχείριση των πιστώσεων που αγοράζουν.

Το άρθρο 17 περιέχει κανόνα σύμφωνα με τον οποίο όταν μεταβιβάζεται σύμβαση πίστωσης, ο αγοραστής από τρίτη χώρα ορίζει αντιπρόσωπο εγκατεστημένο στην Ένωση. Ο αντιπρόσωπος αυτός θα είναι υπεύθυνος για τις υποχρεώσεις που επιβάλλονται στους αγοραστές πιστώσεων σύμφωνα με την οδηγία.

Το άρθρο 18 καθορίζει τους κανόνες σχετικά με την εκτέλεση σύμβαση πίστωσης απευθείας από τον αγοραστή πιστώσεων και τις υποχρεώσεις πληροφόρησης που επιβάλλονται στους αγοραστές πιστώσεων και τις αρμόδιες αρχές.

Το άρθρο 19 εισάγει υποχρεώσεις πληροφόρησης του αγοραστή σε περίπτωση μεταβίβασης της σύμβασης πίστωσης από τον αγοραστή.

Ο τίτλος IV καλύπτει την εποπτεία από τις αρμόδιες αρχές.

Το άρθρο 20 καθορίζει υποχρεώσεις συνεχούς συμμόρφωσης με τις εθνικές διατάξεις για τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο και καθορισμού των αρχών που είναι αρμόδιες για την άσκηση των αρμοδιοτήτων και των καθηκόντων που καθορίζονται από τις εθνικές διατάξεις για την εφαρμογή της οδηγίας.

Το άρθρο 21 αναλύει τις εποπτικές εξουσίες των αρμόδιων αρχών ενώ το άρθρο 22 περιέχει κανόνες περί διοικητικών κυρώσεων και διορθωτικών μέτρων.

Ο τίτλος V καθιερώνει πλαίσιο σχετικά με την ταχεία εξωδικαστική αναγκαστική εκτέλεση επί εξασφαλίσεων, που πρόκειται για μέσον το οποίο συμφωνείται προαιρετικά μεταξύ του ενέγγυου πιστωτή και της δανειολήπτριας επιχείρησης και που μπορεί να αξιοποιηθεί από τον εξασφαλισμένο πιστωτή, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 23.

Το άρθρο 24 απαιτεί από τα κράτη μέλη να διαθέτουν τουλάχιστον μία διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης, που μπορεί να χρησιμοποιείται για τους σκοπούς του μηχανισμού ταχείας εξωδικαστικής αναγκαστικής εκτέλεσης επί εξασφαλίσεων που καθορίζεται στην παρούσα πρόταση. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιλέγουν μεταξύ της διαδικασίας της δημοπρασίας και αυτής της ιδιωτικής πώλησης που χρησιμοποιούνται συχνά για τη ρευστοποίηση των εξασφαλίσεων. Στις περιπτώσεις που το εθνικό δίκαιο προβλέπει διαδικασία κατάσχεσης του περιουσιακού στοιχείου, η διαδικασία αυτή μπορεί επίσης να χρησιμοποιείται για τους σκοπούς της διαδικασίας ταχείας εξωδικαστικής αναγκαστικής εκτέλεσης επί εξασφαλίσεων. Τα κράτη μέλη έχουν τη διακριτική ευχέρεια να αποφασίζουν σχετικά με το είδος της διαδικασίας εκτέλεσης που θα έχουν στη διάθεσή τους οι πιστωτές, δεδομένων των πολλαπλών συνδέσμων μεταξύ της εκτέλεσης εξασφαλίσεων και του

ιδιωτικού και δημόσιου δικαίου και, συγκεκριμένα, ανάλογα με το είδος του δικαιώματος ασφάλειας που χρησιμοποιείται για την εξασφάλιση.

Το άρθρο 28 δίνει στον δανειολήπτη το δικαίωμα προσφυγής κατά της εν λόγω διαδικασίας ταχείας εξωδικαστικής αναγκαστικής εκτέλεσης επί εξασφαλίσεων ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων.

Με σκοπό την προστασία του δανειολήπτη, το άρθρο 29 απαιτεί, σε περίπτωση ανάκτησης υπερβολικά υψηλού ποσού μέσω της διαδικασίας ταχείας εξωδικαστικής αναγκαστικής εκτέλεσης επί εξασφαλίσεων σε σχέση με το ανεξόφλητο χρέος, την καταβολή από τον πιστωτή στη δανειολήπτρια επιχείρηση τυχόν θετικής διαφοράς μεταξύ του οφειλόμενου ποσού της εξασφαλισμένης σύμβασης πίστωσης και του προϊόντος της πώλησης του περιουσιακού στοιχείου (μετά από δημοπρασία ή ιδιωτική πώληση). Σε περίπτωση κατάσχεσης, είναι σκόπιμο ο πιστωτής να πρέπει να καταβάλει στον δανειολήπτη τυχόν θετική διαφορά μεταξύ του οφειλόμενου ποσού της εξασφαλισμένης σύμβασης πίστωσης και της αποτίμησης του περιουσιακού στοιχείου.

Το άρθρο 32 αποσκοπεί στην εξασφάλιση πλήρους συνέπειας και συμπληρωματικότητας της εν λόγω διαδικασίας ταχείας εξωδικαστικής αναγκαστικής εκτέλεσης επί εξασφαλίσεων με τις προπρωτευτικές διαδικασίες και τις διαδικασίες αφερεγγυότητας, που κινούνται σύμφωνα με τη νομοθεσία των κρατών μελών. Το άρθρο 32 αποσκοπεί επίσης στην εξασφάλιση πλήρους συνέπειας και συμπληρωματικότητας της εν λόγω διαδικασίας ταχείας εξωδικαστικής αναγκαστικής εκτέλεσης επί εξασφαλίσεων με την πρόταση περί αναδιάρθρωσης, αναφέροντας ότι οι πιστωτές, συμπεριλαμβανομένων των ενέγγυων πιστωτών εταιρείας ή επιχειρηματία που υπόκειται σε διαδικασία αναδιάρθρωσης, υπόκεινται σε αναστολή των ατομικών μέτρων αναγκαστικής εκτέλεσης.

Το άρθρο 33 απαιτεί τα κράτη μέλη και στην περίπτωση των πιστωτικών ιδρυμάτων οι φορείς εποπτείας αυτών, να συλλέγουν σε ετήσια βάση δεδομένα σχετικά με τον αριθμό εξασφαλισμένων δανείων που εκτελούνται μέσω εξωδικαστικών διαδικασιών, τα χρονοδιαγράμματα και την αξία των ποσοστών ανάκτησης και να διαβιβάζουν στα εν λόγω δεδομένα στην Επιτροπή σε ετήσια βάση.

Ο **τίτλος VI** προβλέπει στο άρθρο 34 συγκεκριμένες διασφαλίσεις για τους καταναλωτές, σε περίπτωση τροποποίησης της σύμβασης πίστωσης, και στο άρθρο 35 τη διαχείριση προσφυγών τόσο από τον διαχειριστή πιστώσεων όσο και από τις αρμόδιες αρχές.

Το άρθρο 36 επιβεβαιώνει την υποχρέωση τήρησης των κανόνων περί προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

Το άρθρο 37 προβλέπει γενική υποχρέωση διοικητικής συνεργασίας μεταξύ των αρμόδιων αρχών.

Ο **τίτλος VII** περιέχει στο άρθρο 38 τροποποίηση της οδηγίας σχετικά με την ενυπόθηκη πίστη σύμφωνα με την οποία προβλέπει, σε περίπτωση μεταβίβασης πίστωσης σε καταναλωτή που καλύπτεται από την εν λόγω οδηγία, δικαίωμα του καταναλωτή να αντιτάσσει κατά του αγοραστή πιστώσεων κάθε μέσο άμυνας που είχε κατά του αρχικού πιστωτή και υποχρέωση ενημέρωσης του καταναλωτή.

Ο **τίτλος VIII** περιέχει τελικές διατάξεις σχετικά με τη σύσταση επιτροπής που θα επικουρεί την Επιτροπή, σχετικά με την αναθεώρηση, την προθεσμία μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο, την έναρξη ισχύος και τους αποδέκτες

Πρόταση

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για τους διαχειριστές πιστώσεων, τους αγοραστές πιστώσεων και την ανάκτηση εξασφαλίσεων

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδίως το άρθρο 53 και το άρθρο 114,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής²³,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η καθιέρωση μιας ολοκληρωμένης στρατηγικής για την αντιμετώπιση του ζητήματος των μη εξυπηρετούμενων δανείων (ΜΕΔ) αποτελεί προτεραιότητα για την Ένωση²⁴. Παρότι η αντιμετώπιση των ΜΕΔ αποτελεί πρωτίστως ευθύνη των πιστωτικών ιδρυμάτων και των κρατών μελών, υπάρχει επίσης και μια σαφής ενωσιακή διάσταση όσον αφορά τη μείωση των σημερινών αποθεμάτων ΜΕΔ, καθώς και την πρόληψη τυχόν υπερβολικής συσσώρευσης ΜΕΔ στο μέλλον. Δεδομένης της διασύνδεσης του τραπεζικού και του χρηματοοικονομικού συστήματος της Ένωσης, όπου τα πιστωτικά ιδρύματα δραστηριοποιούνται σε πολλές περιοχές δικαιοδοσίας και κράτη μέλη, υπάρχει σοβαρή πιθανότητα δευτερογενών επιπτώσεων μεταξύ των κρατών μελών και της Ένωσης εν γένει, τόσο σε επίπεδο οικονομικής ανάπτυξης όσο και χρηματοπιστωτικής σταθερότητας.
- (2) Ένα ολοκληρωμένο χρηματοπιστωτικό σύστημα θα ενισχύσει την ανθεκτικότητα της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης σε δυσμενείς κλυδωνισμούς, καθώς θα διευκολύνει σημαντικά τον επιμερισμό των κινδύνων στον ιδιωτικό τομέα σε διασυνοριακό επίπεδο, ενώ ταυτόχρονα θα μειώσει την ανάγκη επιμερισμού των κινδύνων στον δημόσιο τομέα. Για να επιτευχθούν αυτοί οι στόχοι, η Ένωση θα πρέπει να ολοκληρώσει την Τραπεζική Ένωση και να αναπτύξει περισσότερο την Ένωση Κεφαλαιαγορών. Η αντιμετώπιση των υψηλών αποθεμάτων ΜΕΔ και της πιθανής μελλοντικής συσσώρευσής τους είναι ουσιαστικής σημασίας για την ολοκλήρωση της Τραπεζικής Ένωσης, καθώς είναι καίρια για την διασφάλιση του

²³ ΕΕ C της , σ. .

²⁴ Βλέπε το έγγραφο προβληματισμού για την εμβάθυνση της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης, στη διεύθυνση: https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/reflection-paper-emu_el.pdf, 31.5.2017.

ανταγωνισμού στον τραπεζικό τομέα, τη διαφύλαξη της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας και την ενθάρρυνση του δανεισμού, με στόχο τη δημιουργία θέσεων εργασίας και την ανάπτυξη στο εσωτερικό της Ένωσης.

- (3) Τον Ιούλιο του 2017, το Συμβούλιο στο «Σχέδιο δράσης για την αντιμετώπιση των μη εξυπηρετούμενων δανείων στην Ευρώπη»²⁵ κάλεσε διάφορα θεσμικά όργανα να λάβουν κατάλληλα μέτρα για την περαιτέρω αντιμετώπιση του μεγάλου αριθμού ΜΕΔ στην Ένωση. Το σχέδιο δράσης προβλέπει ολοκληρωμένη προσέγγιση που επικεντρώνεται σε μια σύνθεση συμπληρωματικών δράσεων πολιτικής σε τέσσερις τομείς: i) εποπτεία και ρύθμιση των τραπεζών, ii) μεταρρύθμιση των πλαισίων αναδιάρθρωσης, αφερεγγυότητας και είσπραξης οφειλών, iii) ανάπτυξη δευτερογενών αγορών για επισφαλή περιουσιακά στοιχεία και iv) ενίσχυση της αναδιάρθρωσης του τραπεζικού συστήματος. Οι δράσεις σε αυτούς τους τομείς πρόκειται να αναληφθούν σε εθνικό επίπεδο και, όπου απαιτείται, σε επίπεδο Ένωσης. Η Επιτροπή ανακοίνωσε ανάλογη πρόθεση στην «Ανακοίνωση για την ολοκλήρωση της Τραπεζικής Ένωσης», της 11ης Οκτωβρίου 2017²⁶, στην οποία ζητούσε συνολική δέσμη μέτρων για την αντιμετώπιση των ΜΕΔ στην Ένωση.
- (4) Η παρούσα οδηγία, σε συνδυασμό με άλλα μέτρα που προτείνει η Επιτροπή, καθώς και η δράση που αναλαμβάνεται από την ΕΚΤ, στο πλαίσιο της τραπεζικής εποπτείας μέσω του Ενιαίου Εποπτικού Μηχανισμού (ΕΕΜ), και από την Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών (ΕΒΑ) θα δημιουργήσει το κατάλληλο περιβάλλον για την αντιμετώπιση, από τα πιστωτικά ιδρύματα, των ΜΕΔ που περιλαμβάνονται στους ισολογισμούς τους, και θα μειώσει τον κίνδυνο συσσώρευσης ΜΕΔ στο μέλλον.
- (5) Τα πιστωτικά ιδρύματα θα είναι υποχρεωμένα να θέτουν κατά μέρος επαρκείς πόρους, όταν νέα δάνεια καθίστανται μη εξυπηρετούμενα, στοιχείο που αναμένεται να δημιουργεί κατάλληλα κίνητρα για την αντιμετώπιση των ΜΕΔ σε αρχικό στάδιο και να αποτρέπει την υπερβολικά μεγάλη συσσώρευση ΜΕΔ. Στις περιπτώσεις που τα δάνεια καθίστανται μη εξυπηρετούμενα, οι τράπεζες θα μπορούν να τα αντιμετωπίζουν μέσω αποτελεσματικότερων μηχανισμών αναγκαστικής εκτέλεσης για εξασφαλισμένα δάνεια, με την επιφύλαξη κατάλληλων διασφαλίσεων για τους δανειολήπτες. Ωστόσο, σε περίπτωση που τα αποθέματα ΜΕΔ γίνουν πολύ υψηλά — κάτι που ισχύει σήμερα για ορισμένες τράπεζες και κράτη μέλη— τα τραπεζικά ιδρύματα θα πρέπει να είναι σε θέση να τα πωλούν σε αποτελεσματικές, ανταγωνιστικές και διαφανείς δευτερογενείς αγορές σε άλλους φορείς. Οι αρμόδιες αρχές των πιστωτικών ιδρυμάτων θα τους παρέχουν σχετική καθοδήγηση, στο πλαίσιο των υφιστάμενων εξουσιών τους που αφορούν ειδικά τις τράπεζες, των λεγόμενων εξουσιών «του πυλώνα 2», δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τις κεφαλαιακές απαιτήσεις²⁷ (ΚΚΑ). Στις περιπτώσεις που τα ΜΕΔ εξελίσσονται σε σημαντικό και γενικότερο πρόβλημα, τα κράτη μέλη μπορούν να συστήνουν εθνικές εταιρείες διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων ή να λαμβάνουν άλλα εναλλακτικά μέτρα στο πλαίσιο των ισχυόντων κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων και εξυγίανσης των τραπεζών.

²⁵ 11/07/2017, <http://www.consilium.europa.eu/el/press/press-releases/2017/07/11/conclusions-non-performing-loans/pdf>.

²⁶ Ανακοίνωση προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών για την ολοκλήρωση της Τραπεζικής Ένωσης, COM(2017) 592 final, 11.10.2017.

²⁷ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ L 176 της 27.6.2013, σ. 1).

- (6) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να δίνει τη δυνατότητα στα πιστωτικά ιδρύματα να αντιμετωπίζουν τα δάνεια με αποτελεσματικότερο τρόπο όταν αυτά καθίστανται μη εξυπηρετούμενα, βελτιώνοντας τις συνθήκες είτε για την εκτέλεση των εξασφαλίσεων που χρησιμοποιούνται για την εξασφάλιση των πιστώσεων είτε για την πώληση των πιστώσεων σε τρίτους. Η καθιέρωση ταχείας διαδικασίας αναγκαστικής εκτέλεσης επί εξασφαλίσεων ως ταχέος μηχανισμού ανάκτησης της αξίας εξασφάλισης θα μείωνε το κόστος εξυγίανσης των ΜΕΔ και, συνεπώς, θα συνέδραμε τόσο τα πιστωτικά ιδρύματα όσο και τους αγοραστές ΜΕΔ στην ανάκτηση αξίας. Επιπλέον, όταν τα πιστωτικά ιδρύματα αντιμετωπίζουν μεγάλη συσσώρευση ΜΕΔ και δεν διαθέτουν το απαραίτητο προσωπικό ή εμπειρογνώσια για την εξυπηρέτησή τους, μια βιώσιμη λύση θα ήταν είτε η εξωτερική ανάθεση της διαχείρισης των δανείων σε εξειδικευμένο διαχειριστή πιστώσεων είτε η μεταβίβαση της σύμβασης πίστωσης σε αγοραστή πιστώσεων που διαθέτει την απαραίτητη πολιτική ανάληψης κινδύνων και την εμπειρογνώσια για τη διαχείρισή του.
- (7) Οι δύο λύσεις για την αντιμετώπιση των ΜΕΔ από τα πιστωτικά ιδρύματα τις οποίες προβλέπει η παρούσα οδηγία είναι αλληλοεπισχυόμενες. Η μείωση του χρόνου εκτέλεσης και η αύξηση των ποσοστών ανάκτησης, που αναμένεται να επιφέρει η ταχεία εξωδικαστική αναγκαστική εκτέλεση επί εξασφαλίσεων, αυξάνουν την αξία ενός ΜΕΔ. Αυτό με τη σειρά του αναμένεται να αυξήσει τις τιμές αγοράς στο πλαίσιο συναλλαγών ΜΕΔ. Μια ακόμη συνέπεια είναι ότι η πώληση ΜΕΔ θα είναι λιγότερο πολύπλοκη αν το δάνειο είναι εξασφαλισμένο. Ο λόγος είναι ότι ο καθορισμός της τιμής στο πλαίσιο μιας συναλλαγής σε δευτερογενή αγορά είναι απλούστερος για ένα εξασφαλισμένο ΜΕΔ από ό,τι για ένα μη εξασφαλισμένο, επειδή η ελάχιστη αξία του ΜΕΔ καθορίζεται με γνώμονα την αξία της εξασφάλισης. Σε μια δευτερογενή αγορά των ΜΕΔ, με μεγαλύτερη ρευστότητα και πιο εύρυθμη λειτουργία, όπου οι επενδυτές θα δείχνουν μεγαλύτερο ενδιαφέρον για τα ΜΕΔ που ενσωματώνουν το χαρακτηριστικό της ταχείας αναγκαστικής εκτέλεσης, τα πιστωτικά ιδρύματα θα έχουν επιπλέον κίνητρα να χρησιμοποιούν την ταχεία εξωδικαστική αναγκαστική εκτέλεση επί εξασφαλίσεων, κατά τη στιγμή σύναψης των νέων δανείων. Επίσης, η εναρμόνιση που εξασφαλίζεται με την παρούσα οδηγία θα προωθούσε την ανάπτυξη επενδυτών σε ΜΕΔ σε ολόκληρη την Ένωση και, κατά συνέπεια, θα βελτίωνε τη ρευστότητα της αγοράς.
- (8) Παρότι οι όροι «δάνεια» και «τράπεζες» χρησιμοποιούνται ευρέως στον δημόσιο διάλογο, στο εξής χρησιμοποιούνται οι ακριβέστεροι νομικοί όροι «πίστωση», «συμβάσεις πίστωσης» και «πιστωτικό ίδρυμα». Επίσης, εκτός εάν προβλέπεται διαφορετικά, οι όροι τράπεζα και πιστωτικό ίδρυμα καλύπτουν και τις θυγατρικές τους.
- (9) Η οδηγία θα πρέπει να προωθεί την ανάπτυξη δευτερογενών αγορών για τα ΜΕΔ στην Ένωση εξαλείφοντας τα εμπόδια στη μεταβίβαση ΜΕΔ από πιστωτικά ιδρύματα σε μη πιστωτικά ιδρύματα και, παράλληλα, διασφαλίζοντας τα δικαιώματα των καταναλωτών. Κάθε προτεινόμενο μέτρο θα πρέπει επίσης να απλουστεύει και να εναρμονίζει τις απαιτήσεις αδειοδότησης των διαχειριστών πιστώσεων. Η παρούσα οδηγία θα πρέπει, επομένως, να καθιερώσει ένα ενωσιακό πλαίσιο τόσο για τους αγοραστές όσο και για τους διαχειριστές συμβάσεων πίστωσης που εκδίδονται από πιστωτικά ιδρύματα.
- (10) Ωστόσο, σήμερα, οι αγοραστές πιστώσεων και οι διαχειριστές πιστώσεων δεν μπορούν να αξιοποιήσουν τα οφέλη της εσωτερικής αγοράς λόγω των εμποδίων που θέτουν οι αποκλίνουσες εθνικές νομοθεσίες ελλείψει ειδικού και συνεκτικού ρυθμιστικού και εποπτικού καθεστώτος. Τα κράτη μέλη έχουν πολύ διαφορετικούς

κανόνες σχετικά με το πώς ένα μη πιστωτικό ίδρυμα μπορεί να αποκτή συμβάσεις πίστωσης από πιστωτικό ίδρυμα. Τα μη πιστωτικά ιδρύματα που αγοράζουν πιστώσεις που εκδίδονται από πιστωτικά ιδρύματα δεν ρυθμίζονται σε ορισμένα κράτη μέλη, ενώ σε άλλα υπόκεινται σε διάφορες απαιτήσεις, που σε ορισμένες περιπτώσεις ισοδυναμούν με απαίτηση απόκτησης άδειας λειτουργίας πιστωτικού ιδρύματος. Αυτές οι διαφορές σε επίπεδο ρυθμιστικών απαιτήσεων έχουν επιφέρει σημαντικά εμπόδια στη νόμιμη διενέργεια διασυνοριακών αγορών πιστώσεων στην Ένωση, κυρίως λόγω της αύξησης του κόστους συμμόρφωσης που συνεπάγεται η αγορά χαρτοφυλακίων πιστώσεων. Κατά συνέπεια, οι αγοραστές πιστώσεων δραστηριοποιούνται σε περιορισμένο αριθμό κρατών μελών, με αποτέλεσμα ο ανταγωνισμός στην εσωτερική αγορά να είναι περιορισμένος, καθώς ο αριθμός ενδιαφερόμενων αγοραστών πιστώσεων παραμένει χαμηλός. Το αποτέλεσμα είναι η δευτερογενής αγορά για τα ΜΕΔ να μην λειτουργεί αποτελεσματικά. Επίσης, ο όγκος των συναλλαγών στις ουσιαστικά εθνικές αγορές για τα ΜΕΔ παραμένει κατά κανόνα χαμηλός.

- (11) Η περιορισμένη συμμετοχή μη πιστωτικών ιδρυμάτων επέφερε περιορισμένη ζήτηση, έλλειψη ανταγωνισμού και χαμηλές τιμές αγοράς για τα χαρτοφυλάκια συμβάσεων πίστωσης στις δευτερογενείς αγορές, συνθήκες που λειτουργούν ως αντικίνητρο για την πώληση συμβάσεων μη εξυπηρετούμενων πιστώσεων από τα πιστωτικά ιδρύματα. Ως εκ τούτου, υπάρχει μια σαφής ενωσιακή διάσταση όσον αφορά την ανάπτυξη αγορών για πιστώσεις που χορηγούνται από πιστωτικά ιδρύματα και πωλούνται σε μη πιστωτικά ιδρύματα. Αφενός, τα πιστωτικά ιδρύματα θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να πωλούν μη εξυπηρετούμενες ή ακόμη και εξυπηρετούμενες συμβάσεις πίστωσης σε ενωσιακή κλίμακα σε αποτελεσματικές, ανταγωνιστικές και διαφανείς δευτερογενείς αγορές. Αφετέρου, η ολοκλήρωση της Τραπεζικής Ένωσης και της Ένωσης Κεφαλαιαγορών καθιστά αναγκαία την ανάληψη δράσης για την αποτροπή της συσσώρευσης συμβάσεων μη εξυπηρετούμενων πιστώσεων στους ισολογισμούς των πιστωτικών ιδρυμάτων ώστε αυτά να συνεχίζουν να επιτελούν τον ρόλο τους που συνίσταται στη χρηματοδότηση της οικονομίας.
- (12) Οι πιστωτές θα πρέπει είτε να έχουν τη δυνατότητα να προβαίνουν οι ίδιοι στην εκτέλεση συμβάσεων πίστωσης και στην ανάκτηση των οφειλόμενων ποσών είτε να έχουν τη δυνατότητα να αναθέτουν την ανάκτηση σε άλλο πρόσωπο το οποίο παρέχει τις υπηρεσίες αυτές σε επαγγελματική βάση, δηλαδή σε διαχειριστή πιστώσεων. Ομοίως, παρά το γεγονός ότι οι αγοραστές πιστώσεων από πιστωτικά ιδρύματα καταφεύγουν συχνά στις υπηρεσίες διαχειριστών πιστώσεων για την ανάκτηση οφειλόμενων ποσών, οι υπηρεσίες διαχείρισης πιστώσεων δεν υπόκεινται σε ενωσιακό πλαίσιο.
- (13) Κάποια κράτη μέλη ρυθμίζουν τις δραστηριότητες διαχείρισης πιστώσεων, σε διαφορετικό, όμως, βαθμό. Πρώτον, μόνο ορισμένα κράτη μέλη ρυθμίζουν τις δραστηριότητες αυτές και, αυτά που το κάνουν, τις ορίζουν πολύ διαφορετικά. Το αυξημένο κόστος κανονιστικής συμμόρφωσης λειτουργεί ως φραγμός στην ανάπτυξη στρατηγικών επέκτασης μέσω της δευτερεύουσας εγκατάστασης ή της διασυνοριακής παροχής υπηρεσιών. Δεύτερον, αρκετά κράτη μέλη απαιτούν τη χορήγηση αδειών για ορισμένες από τις δραστηριότητες των εν λόγω διαχειριστών πιστώσεων. Οι άδειες αυτές επιβάλλουν διαφορετικές απαιτήσεις δεν προβλέπουν τη δυνατότητα διασυνοριακής επέκτασης, κάτι που επίσης λειτουργεί ως φραγμός στην παροχή διασυνοριακών υπηρεσιών. Τέλος, σε ορισμένες περιπτώσεις ο νόμος απαιτεί τοπική εγκατάσταση, γεγονός που παρεμποδίζει την άσκηση του δικαιώματος ελεύθερης παροχής διασυνοριακών υπηρεσιών.

- (14) Παρότι οι διαχειριστές πιστώσεων μπορούν να παρέχουν τις υπηρεσίες τους σε πιστωτικά ιδρύματα και σε αγοραστές πιστώσεων που δεν είναι πιστωτικά ιδρύματα, η ύπαρξη ανταγωνιστικής και ολοκληρωμένης αγοράς πιστωτικών υπηρεσιών συνδέεται με την ανάπτυξη ανταγωνιστικής και ολοκληρωμένης αγοράς για τους αγοραστές πιστώσεων. Δεδομένου ότι οι αγοραστές πιστώσεων συχνά δεν έχουν τη δυνατότητα να διαχειρίζονται οι ίδιοι πιστώσεις, δεν τους επιτρέπεται να αγοράζουν πιστώσεις από πιστωτικά ιδρύματα, εφόσον δεν μπορούν να αναθέσουν εξωτερικά τη διαχείριση των πιστώσεων σε άλλες οντότητες.
- (15) Η έλλειψη ανταγωνιστικής πίεσης στην αγορά τόσο όσον αφορά την αγορά πιστώσεων όσο και τις δραστηριότητες διαχείρισης πιστώσεων έχει ως αποτέλεσμα τη χρέωση υψηλών προμηθειών από τις εταιρείες διαχείρισης δανείων στους αγοραστές για την παροχή των υπηρεσιών τους και την καθήλωση των τιμών των πιστώσεων στις δευτερογενείς αγορές σε χαμηλά επίπεδα. Έτσι τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα δεν έχουν επαρκές κίνητρο για να απαλλαγούν από τα υψηλά αποθέματα ΜΕΔ που διαθέτουν.
- (16) Επομένως, η δράση σε επίπεδο Ένωσης είναι αναγκαία προκειμένου να βελτιωθεί η θέση των αγοραστών πιστώσεων και των διαχειριστών πιστώσεων όσον αφορά πιστώσεις που χορηγούνται αρχικώς από πιστωτικά ιδρύματα. Στο παρόν στάδιο, δεν προτείνεται η κάλυψη των πιστώσεων που εκδίδονται αρχικώς από μη πιστωτικά ιδρύματα ή η εν γένει είσπραξη οφειλών, δεδομένου ότι δεν υπάρχουν ενδείξεις μακροοικονομικής συνάφειας, μη εναρμονισμένων κινήτρων ή μη εύρυθμης λειτουργίας των αγορών, που να δικαιολογούν ένα τόσο διευρυμένο πεδίο εφαρμογής.
- (17) Παρόλο που σκοπός της παρούσας οδηγίας είναι η ενίσχυση της ικανότητας των πιστωτικών ιδρυμάτων να αντιμετωπίζουν τις πιστώσεις που καθίστανται μη εξυπηρετούμενες ή τον κίνδυνο να καταστούν μη εξυπηρετούμενες, η δευτερογενής αγορά καλύπτει τόσο τις εξυπηρετούμενες όσο και τις μη εξυπηρετούμενες πιστώσεις. Στην πράξη, οι πωλήσεις στην αγορά περιλαμβάνουν χαρτοφυλάκια πιστώσεων που αποτελούνται από συνδυασμό εξυπηρετούμενων πιστώσεων, πιστώσεων που δεν εξυπηρετούνται κανονικά και μη εξυπηρετούμενων πιστώσεων. Τα χαρτοφυλάκια περιλαμβάνουν πιστώσεις εξασφαλισμένες και μη εξασφαλισμένες που οφείλονται από καταναλωτές ή επιχειρήσεις. Στις περιπτώσεις που οι κανόνες για την εκτέλεση των πιστώσεων διαφέρουν για κάθε κατηγορία πίστωσης ή δανειολήπτη, αυτό συνεπάγεται πρόσθετα έξοδα διαχείρισης για την πώληση αυτών των χαρτοφυλακίων πιστώσεων. Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας που στοχεύουν στην ανάπτυξη της δευτερογενούς αγοράς καλύπτουν τις εξυπηρετούμενες και τις μη εξυπηρετούμενες πιστώσεις ώστε να αποτραπεί το ενδεχόμενο αυτά τα πρόσθετα έξοδα να αποθαρρύνουν τη συμμετοχή των επενδυτών και να επιφέρουν κατακερματισμό αυτής της αναδυόμενης αγοράς. Τα πιστωτικά ιδρύματα θα επωφεληθούν από τη διεύρυνση της επενδυτικής βάσης και την αύξηση της αποτελεσματικότητας των διαχειριστών πιστώσεων. Παρόμοια θα είναι τα οφέλη για τις εταιρείες διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων οι οποίες, σε ορισμένα κράτη μέλη, έχουν αποφασιστική συμβολή στην εμπορική προώθηση μη εξυπηρετούμενων και εξυπηρετούμενων πιστώσεων που χορηγήθηκαν από πιστωτικά ιδρύματα τα οποία εξυγιάνθηκαν ή αναδιαρθρώθηκαν ή που εξαλείφθηκαν από τους ισολογισμούς των πιστωτικών ιδρυμάτων με άλλο τρόπο²⁸.
- (18) Η σημασία που αποδίδει ο νομοθέτης της Ένωσης στην προστασία που παρέχεται στους καταναλωτές στο πλαίσιο της οδηγίας 2014/17/ΕΕ του Ευρωπαϊκού

²⁸

Έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής – Σχέδιο στρατηγικής για τις ΕΔΠΣ, SWD(2018) 72.

Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου²⁹, της οδηγίας 2008/48/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³⁰ και της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου³¹ συνεπάγεται ότι η εκχώρηση των δικαιωμάτων του πιστωτικού φορέα που απορρέουν από σύμβαση πίστωσης ή της ίδιας της σύμβασης σε αγοραστή πιστώσεων δεν θα πρέπει να θίγει με οποιονδήποτε τρόπο το επίπεδο προστασίας των καταναλωτών που προβλέπει το δίκαιο της Ένωσης. Οι αγοραστές πιστώσεων και οι διαχειριστές πιστώσεων θα πρέπει επομένως να συμμορφώνονται με το δίκαιο της Ένωσης που εφαρμόζεται στην αρχική σύμβαση πίστωσης και ο καταναλωτής θα πρέπει να διατηρεί το ίδιο επίπεδο προστασίας με αυτό που προβλέπει το δίκαιο της Ένωσης ή καθορίζεται βάσει των ενωσιακών ή των εθνικών κανόνων συγκρούσεως νόμων ανεξαρτήτως του δικαίου που εφαρμόζεται στον αγοραστή πιστώσεων ή τον διαχειριστή πιστώσεων.

- (19) Η οδηγία δεν θα πρέπει να επηρεάζει πράξεις του δικαίου της Ένωσης που αφορούν τη δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις, κυρίως δε τις διατάξεις για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές υποχρεώσεις και στη δικαιοδοσία, συμπεριλαμβανομένης της εφαρμογής των εν λόγω πράξεων και διατάξεων σε μεμονωμένες περιπτώσεις βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 593/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³² και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³³. Όλοι οι πιστωτές και κάθε πρόσωπο που τους εκπροσωπεί οφείλουν να τηρούν αυτές τις πράξεις του δικαίου της Ένωσης στις συναλλαγές τους με τον καταναλωτή και τις εθνικές αρχές ώστε να διασφαλίζεται η προστασία των δικαιωμάτων των καταναλωτών.
- (20) Για τη διασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας των καταναλωτών, στο ενωσιακό και το εθνικό δίκαιο προβλέπεται σειρά δικαιωμάτων και διασφαλίσεων σχετικά με τις συμβάσεις πιστώσεων που χορηγούνται ή παρέχεται υπόσχεση ότι θα χορηγηθούν σε καταναλωτές. Τα εν λόγω δικαιώματα και διασφαλίσεις ισχύουν ειδικότερα αφενός για τη διαπραγμάτευση και τη σύναψη της σύμβασης πίστωσης και αφετέρου για την εκτέλεση ή την αθέτησή της. Αυτό ισχύει ιδίως σε σχέση με τις μακροπρόθεσμες συμβάσεις πίστωσης για καταναλωτές που εμπίπτουν στην οδηγία 2014/17/ΕΕ, όσον αφορά το δικαίωμα του καταναλωτή να εκπληρώνει πλήρως ή εν μέρει τις υποχρεώσεις του που απορρέουν από τη σύμβαση πίστωσης, πριν από τη λήξη της εν λόγω σύμβασης, ή να ενημερώνεται μέσω του τυποποιημένου ευρωπαϊκού δελτίου πληροφοριών, όπου συντρέχει περίπτωση, σχετικά με το ενδεχόμενο μεταβίβασης της σύμβασης πίστωσης σε αγοραστή πιστώσεων. Τα δικαιώματα του δανειολήπτη δεν θα πρέπει να θίγονται ούτε σε περίπτωση που η μεταβίβαση της σύμβασης πίστωσης

²⁹ Οδηγία 2014/17/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις συμβάσεις πίστωσης για καταναλωτές για ακίνητα που προορίζονται για κατοικία και την τροποποίηση των οδηγιών 2008/48/EK και 2013/36/ΕΕ και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 (ΕΕ L 60 της 28.2.2014, σ. 34).

³⁰ Οδηγία 2008/48/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης και την κατάργηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 60/34 της 22.5.2008, σ. 66).

³¹ Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ L 95 της 21.4.1993, σ. 29).

³² Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 593/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 2008, για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές (Ρώμη Ι), ΕΕ L 177 της 4.7.2008, σ. 6–16.

³³ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, ΕΕ L 351 της 20.12.2012, σ. 1-32.

μεταξύ πιστωτικού ιδρύματος και αγοραστή λαμβάνει τη μορφή ανανέωσης σύμβασης.

- (21) Επίσης, η παρούσα οδηγία δεν περιορίζει το πεδίο εφαρμογής των ενωσιακών κανόνων για την προστασία των καταναλωτών, και στον βαθμό που οι αγοραστές έχουν την ιδιότητα του πιστωτή βάσει των διατάξεων της οδηγίας 2014/17/ΕΕ και της οδηγίας 2008/48/ΕΕ, θα πρέπει να υπόκεινται στις ειδικές υποχρεώσεις του άρθρου 35 της οδηγίας 2014/17/ΕΕ ή του άρθρου 20 της οδηγίας 2008/48/ΕΚ, αντίστοιχα.
- (22) Τα πιστωτικά ιδρύματα της Ένωσης και οι θυγατρικές τους αναλαμβάνουν δραστηριότητες διαχείρισης πιστώσεων στο πλαίσιο της συνήθους επιχειρηματικής δραστηριότητάς τους. Έχουν τις ίδιες υποχρεώσεις για τις πιστώσεις που έχουν εκδώσει τα ίδια όσο και για τις πιστώσεις που αγόρασαν από άλλο πιστωτικό ίδρυμα. Δεδομένου ότι τα εν λόγω ιδρύματα υπόκεινται ήδη σε ρυθμιστικό και εποπτικό πλαίσιο, η εφαρμογή της παρούσας οδηγίας στις δραστηριότητές τους στον τομέα της διαχείρισης ή της αγοράς πιστώσεων θα συνεπαγόταν περιττό αλληλεπικαλυπτόμενο κόστος αδειοδότησης και συμμόρφωσης, και ως εκ τούτου δεν καλύπτονται από την παρούσα οδηγία.
- (23) Για να δοθεί στους υφιστάμενους αγοραστές πιστώσεων και διαχειριστές πιστώσεων η δυνατότητα να προσαρμοστούν στις εθνικές διατάξεις που εφαρμόζουν την παρούσα οδηγία και, ειδικότερα, να δοθεί στους διαχειριστές πιστώσεων η δυνατότητα να λάβουν άδεια λειτουργίας, η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται μόνο στις μεταβιβάσεις συμβάσεων πίστωσης που συνάπτονται έξι μήνες μετά τη λήξη της προθεσμίας μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο.
- (24) Η χορήγηση άδειας σε διαχειριστή πιστώσεων για την άσκηση δραστηριοτήτων διαχείρισης πιστώσεων σε ολόκληρη την Ένωση θα πρέπει να υπόκειται σε ενιαίο και εναρμονισμένο σύνολο προϋποθέσεων, που θα πρέπει να εφαρμόζονται με αναλογικό τρόπο από τις αρμόδιες αρχές. Για να μην υποβαθμιστεί η προστασία οφειλετών και δανειοληπτών και για την εμπέδωση εμπιστοσύνης, οι προϋποθέσεις για τη χορήγηση και τη διατήρηση άδειας λειτουργίας διαχειριστή πιστώσεων θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι τα πρόσωπα που κατέχουν ειδική συμμετοχή στον διαχειριστή πιστώσεων ή τα οποία μετέχουν στη διοίκηση του παρόχου υπηρεσιών διαθέτουν λευκό ποινικό μητρώο όσον αφορά σοβαρά ποινικά αδικήματα που συνδέονται με εγκλήματα κατά της περιουσίας, με εγκλήματα σχετικά με οικονομικές δραστηριότητες ή με εγκλήματα κατά της σωματικής ακεραιότητας, καθώς και ότι έχουν τα απαιτούμενα εχέγγυα εντιμότητας. Ομοίως, τα πρόσωπα αυτά, όπως και ο διαχειριστής πιστώσεων, δεν θα πρέπει να υπόκεινται σε διαδικασία αφερεγγυότητας ή να έχουν κηρυχθεί σε πτώχευση κατά το παρελθόν, εκτός εάν έχουν αποκατασταθεί σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο. Τέλος, για να διασφαλιστεί η συμμόρφωση με τους κανόνες που διέπουν τόσο την προστασία των οφειλετών όσο και την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, είναι αναγκαίο να καταστεί υποχρεωτική η θέσπιση και εποπτεία κατάλληλου οργανωτικού πλαισίου διακυβέρνησης και μηχανισμών εσωτερικού ελέγχου, καθώς και η καταγραφή και αντιμετώπιση καταγγελιών. Επίσης, οι διαχειριστές πιστώσεων θα πρέπει να υποχρεούνται να ενεργούν με αμερόληπτο τρόπο και να λαμβάνουν δεόντως υπόψη την οικονομική κατάσταση των δανειοληπτών. Στις περιπτώσεις που σε εθνικό επίπεδο διατίθενται υπηρεσίες παροχής συμβουλών σε περιπτώσεις χρέους που διευκολύνουν την αποπληρωμή οφειλών, οι διαχειριστές θα πρέπει να εξετάζουν το ενδεχόμενο να παραπέμπουν τους δανειολήπτες στις εν λόγω υπηρεσίες.

- (25) Για να αποφεύγονται χρονοβόρες διαδικασίες και αβεβαιότητες, είναι αναγκαίο να καθοριστούν απαιτήσεις σχετικά με τα στοιχεία που θα πρέπει να υποβάλλουν οι αιτούντες, καθώς και εύλογες προθεσμίες για τη χορήγηση άδειας και οι συνθήκες υπό τις οποίες αυτή θα ανακαλείται. Σε περίπτωση ανάκλησης από τις αρχές άδειας λειτουργίας διαχειριστή πιστώσεων ο οποίος ασκεί δραστηριότητες διαχείρισης πιστώσεων σε άλλα κράτη μέλη, θα πρέπει να ενημερώνονται οι αρχές στο κράτος μέλος υποδοχής. Ομοίως, σε κάθε κράτος μέλος θα πρέπει να δημιουργηθεί ενήμερο ηλεκτρονικό δημόσιο μητρώο, για να εξασφαλίζεται διαφάνεια όσον αφορά τον αριθμό και την ταυτότητα των διαχειριστών πιστώσεων που έχουν λάβει άδεια λειτουργίας.
- (26) Θα πρέπει να οριστεί ότι οι διαχειριστές πιστώσεων είναι υπεύθυνοι να διασφαλίζουν ότι σε περίπτωση εξωτερικής ανάθεσης των δραστηριοτήτων τους σε παρόχους υπηρεσιών διαχείρισης πιστώσεων δεν προκύπτει αδικαιολόγητος λειτουργικός κίνδυνος ή μη συμμόρφωση του παρόχου υπηρεσιών διαχείρισης πιστώσεων προς οποιοδήποτε εθνικές ή ενωσιακές νομικές απαιτήσεις ούτε περιορίζεται η δυνατότητα ενός ρυθμιστικού φορέα να ασκεί τα καθήκοντά του και να διαφυλάττει τα δικαιώματα των δανειοληπτών.
- (27) Δεδομένου ότι όταν ένας πιστωτής αναθέτει σε διαχειριστή πιστώσεων τη διαχείριση και την εκτέλεση μιας σύμβασης πίστωσης μεταβιβάζει σε εκείνον τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του καθώς και την απευθείας επικοινωνία με τον δανειολήπτη ενώ παράλληλα διατηρεί την τελική ευθύνη, η σχέση μεταξύ πιστωτή και διαχειριστή πιστώσεων θα πρέπει να καθορίζεται με σαφήνεια εγγράφως και οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να ελέγχουν πώς οριοθετείται αυτή η σχέση.
- (28) Η παρούσα οδηγία, προκειμένου να διασφαλιστεί το δικαίωμα των διαχειριστών πιστώσεων να ασκούν διασυννοριακές δραστηριότητες και να προβλεφθεί η εποπτεία τους, καθιερώνει διαδικασία για την άσκηση του δικαιώματος ενός διαχειριστή πιστώσεων που έχει λάβει άδεια λειτουργίας να ασκεί διασυννοριακή δραστηριότητα. Η επικοινωνία μεταξύ των αρχών του κράτους μέλους καταγωγής και του κράτους μέλους υποδοχής καθώς και με τον διαχειριστή πιστώσεων θα πρέπει να λαμβάνει χώρα εντός εύλογων προθεσμιών.
- (29) Προϋπόθεση για την αποτελεσματική και αποδοτική εποπτεία των διασυννοριακών διαχειριστών πιστώσεων είναι η δημιουργία ειδικού πλαισίου για τη συνεργασία των αρμόδιων αρχών του κράτους μέλους καταγωγής και του κράτους μέλους υποδοχής. Το πλαίσιο θα πρέπει να παρέχει τη δυνατότητα για την ανταλλαγή πληροφοριών, διαφυλάσσοντας παράλληλα την εμπιστευτικότητά τους, την πραγματοποίηση επιθεωρήσεων, επιτόπιων και μη, την παροχή βοήθειας, την γνωστοποίηση των αποτελεσμάτων ελέγχων και επιθεωρήσεων και των μέτρων που τυχόν λαμβάνονται.
- (30) Ως σημαντική προϋπόθεση για την ανάληψη των σχετικών καθηκόντων τους, οι αγοραστές πιστώσεων και οι διαχειριστές πιστώσεων θα πρέπει να μπορούν να έχουν πρόσβαση σε όλες τις συναφείς πληροφορίες και τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι αυτό είναι εφικτό, ενώ παράλληλα θα πρέπει να τηρούνται οι ενωσιακοί και εθνικοί κανόνες για την προστασία των δεδομένων.
- (31) Στις περιπτώσεις που πιστωτικό ίδρυμα μεταβιβάζει σύμβαση πίστωσης, θα πρέπει να υποχρεούται να ενημερώνει τον φορέα εποπτείας και την αρμόδια αρχή που εποπτεύει τη συμμόρφωση με την παρούσα οδηγία σχετικά με τα κύρια χαρακτηριστικά του μεταβιβαζόμενου χαρτοφυλακίου πιστώσεων και τα στοιχεία ταυτότητας του αγοραστή και, όπου συντρέχει περίπτωση, του αντιπροσώπου του στην Ένωση. Η εν λόγω αρμόδια αρχή θα πρέπει να υποχρεούται να διαβιβάσει τις πληροφορίες αυτές

στις αρχές που είναι αρμόδια για την εποπτεία του αγοραστή πιστώσεων και την αρχή που είναι αρμόδια στον τόπο εγκατάστασης του δανειολήπτη. Αυτές οι απαιτήσεις διαφάνειας δίνουν τη δυνατότητα εναρμονισμένης και αποτελεσματικής παρακολούθησης της μεταβίβασης συμβάσεων πίστωσης στην Ένωση.

- (32) Στο πλαίσιο του σχεδίου δράσης του Συμβουλίου, η υποδομή δεδομένων των πιστωτικών ιδρυμάτων θα πρέπει να ενισχύεται με την εξασφάλιση ενιαίων και τυποποιημένων δεδομένων για τις συμβάσεις μη εξυπηρετούμενων πιστώσεων. Η Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών έχει αναπτύξει πρότυπα δεδομένων που παρέχουν πληροφορίες σχετικά με τα πιστωτικά ανοίγματα στο χαρτοφυλάκιο συναλλαγών και επιτρέπουν στους δυνητικούς αγοραστές να αξιολογήσουν την αξία των συμβάσεων πίστωσης και να εφαρμόσουν τη διαδικασία δέουσας επιμέλειας. Η εφαρμογή των εν λόγω προτύπων στις συμβάσεις πίστωσης θα μειώσει τις ασυμμετρίες στην πληροφόρηση μεταξύ δυνητικών αγοραστών και πωλητών συμβάσεων πίστωσης και, επομένως, θα συμβάλει στην ανάπτυξη λειτουργικής δευτερογενούς αγοράς στην Ένωση. Η ΕΒΑ θα πρέπει επομένως να αναπτύξει τα πρότυπα δεδομένων σε εκτελεστικά τεχνικά πρότυπα και τα πιστωτικά ιδρύματα θα πρέπει να χρησιμοποιούν τα εν λόγω πρότυπα για τη διευκόλυνση της αποτίμησης των προς πώληση συμβάσεων πίστωσης.
- (33) Καθώς η αποτίμηση χαρτοφυλακίου μη εξυπηρετούμενης πίστωσης είναι περίπλοκη και σύνθετη, οι πραγματικοί αγοραστές στις δευτερεύουσες αγορές είναι ειδικευμένοι επενδυτές. Συχνά πρόκειται για επενδυτικούς οργανισμούς, χρηματοπιστωτικά ιδρύματα ή πιστωτικά ιδρύματα. Καθώς δεν δημιουργούν νέες πιστώσεις αλλά αγοράζουν υφιστάμενες πιστώσεις με ίδιο κίνδυνο, δεν προκαλούν ανησυχίες όσον αφορά την προληπτική εποπτεία και η δυνητική τους συμβολή στον συστημικό κίνδυνο είναι αμελητέα. Δεν δικαιολογείται επομένως η απαίτηση από τους εν λόγω επενδυτές να αιτούνται άδεια λειτουργίας ή η επιβολή ειδικών όρων για την ανάληψη τέτοιων δραστηριοτήτων από αυτούς. Ωστόσο, είναι σημαντικό οι ενωσιακοί και οι εθνικοί κανόνες για την προστασία των καταναλωτών να συνεχίσουν να ισχύουν και τα δικαιώματα των δανειοληπτών να συνεχίσουν να είναι αυτά που απορρέουν από την αρχική σύμβαση πίστωσης.
- (34) Οι αγοραστές πιστώσεων από τρίτες χώρες μπορεί να καταστήσουν πιο δύσκολο για τους καταναλωτές της Ένωσης να βασιστούν στα δικαιώματά τους που απορρέουν από το ενωσιακό δίκαιο και για τις εθνικές αρχές να εποπτεύουν την εκτέλεση της σύμβασης πίστωσης. Τα πιστωτικά ιδρύματα μπορεί επίσης να αποθαρρυνθούν από τη μεταβίβαση συμβάσεων πίστωσης σε αγοραστές πιστώσεων από τρίτες χώρες λόγω του σχετικού κινδύνου για τη φήμη τους. Η επιβολή υποχρέωσης στον αντιπρόσωπο των αγοραστών καταναλωτικής πίστης από τρίτη χώρα για τον ορισμό πιστωτικού ιδρύματος ή διαχειριστή πιστώσεων με άδεια λειτουργίας στην Ένωση για τη διαχείριση συμβάσεων πίστωσης διασφαλίζει ότι, μετά τη μεταβίβαση της σύμβασης πίστωσης, διατηρούνται τα ίδια πρότυπα όσον αφορά τα δικαιώματα των καταναλωτών. Ο διαχειριστής πιστώσεων οφείλει να σέβεται την εφαρμοστέα ενωσιακή και εθνική νομοθεσία και οι εθνικές αρχές στα επιμέρους κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τις απαραίτητες εξουσίες για την αποτελεσματική εποπτεία της δραστηριότητάς τους.
- (35) Οι αγοραστές πιστώσεων που χρησιμοποιούν τις υπηρεσίες διαχειριστών πιστώσεων ή πιστωτικών ιδρυμάτων θα πρέπει να ενημερώνουν τις αρμόδιες αρχές σχετικά, ώστε αυτές να μπορούν να ασκήσουν τα εποπτικά τους καθήκοντα όσον αφορά τη συμπεριφορά του διαχειριστή πιστώσεων έναντι του δανειολήπτη. Οι αγοραστές πιστώσεων έχουν επίσης υποχρέωση έγκαιρης ενημέρωσης των αρμόδιων αρχών που

είναι υπεύθυνες για την εποπτεία τους αν χρησιμοποιήσουν τις υπηρεσίες διαφορετικού πιστωτικού ιδρύματος ή διαχειριστή πιστώσεων.

- (36) Οι αγοραστές πίστωσης που προβαίνουν σε άμεση εκτέλεση της αποκτηθείσας σύμβασης πίστωσης θα πρέπει να το κάνουν σε συμμόρφωση με το εφαρμοστέο δίκαιο της σύμβασης πίστωσης, συμπεριλαμβανομένων των κανόνων περί προστασίας των καταναλωτών που εφαρμόζονται στον δανειολήπτη. Οι εθνικοί κανόνες που διέπουν ειδικότερα την εκτέλεση συμβάσεων, την προστασία των καταναλωτών, το ποινικό δίκαιο, συνεχίζουν να ισχύουν και οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να εξασφαλίζουν τη συμμόρφωσή τους με αυτούς στο έδαφος των κρατών μελών.
- (37) Προκειμένου να διευκολυνθεί η τήρηση των υποχρεώσεων της οδηγίας, σε περίπτωση που αγοραστή πιστώσεων δεν είναι εγκατεστημένος στην Ένωση, η εθνική νομοθεσία για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να προβλέπει ότι, όταν πραγματοποιείται μεταβίβαση σύμβασης πίστωσης, ο αγοραστής από τρίτη χώρα ορίζει αντιπρόσωπο εγκατεστημένο στην Ένωση με εντολή να επικοινωνεί με τις αρμόδιες αρχές παράλληλα ή έναντι του αγοραστή πιστώσεων. Ο εν λόγω αντιπρόσωπος είναι υπεύθυνος για τις υποχρεώσεις που επιβάλλονται στους αγοραστές πιστώσεων δυνάμει της παρούσας οδηγίας.
- (38) Σήμερα, με τη χορήγηση άδειας λειτουργίας και την εποπτεία των διαχειριστών πιστώσεων και των αγοραστών πιστώσεων στα κράτη μέλη είναι επιφορτισμένες διαφορετικές αρχές και είναι επομένως απαραίτητο τα κράτη μέλη να διευκρινίσουν τον ρόλο τους και να κατανείμουν επαρκείς εξουσίες, ιδίως γιατί μπορεί να χρειαστεί να εποπτεύουν οντότητες που δραστηριοποιούνται στον τομέα της παροχής υπηρεσιών σε άλλα κράτη μέλη. Προκειμένου να εξασφαλιστεί αποτελεσματική και αναλογική εποπτεία στην Ένωση, τα κράτη μέλη θα πρέπει να χορηγούν στις αρμόδιες αρχές τις απαραίτητες εξουσίες για την εκτέλεση των καθηκόντων τους στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας, συμπεριλαμβανομένης της εξουσίας λήψης των απαραίτητων πληροφοριών, διερεύνησης πιθανών παραβιάσεων, διαχείρισης των καταγγελιών των δανειοληπτών και επιβολής κυρώσεων και διορθωτικών μέτρων, καθώς και της ανάκλησης της άδειας λειτουργίας. Σε περίπτωση επιβολής τέτοιων κυρώσεων, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές τις εφαρμόζουν κατά τρόπο αναλογικό και αιτιολογούν τις αποφάσεις τους και επιπλέον ότι οι εν λόγω αποφάσεις θα πρέπει να υπόκεινται σε δικαστικό έλεγχο, μεταξύ άλλων στις περιπτώσεις που οι αρμόδιες αρχές δεν ενεργούν εντός των προβλεπόμενων περιθωρίων.
- (39) Στο «Σχέδιο δράσης για την αντιμετώπιση των μη εξυπηρετούμενων δανείων στην Ευρώπη» του Συμβουλίου, αναγγέλλεται νομοθετική πρωτοβουλία για την ενίσχυση της προστασίας των ενέγγυων πιστωτών, με την παροχή αποτελεσματικότερων μεθόδων ανάκτησης αξίας από εξασφαλισμένες πιστώσεις, μέσω διαδικασίας ταχείας εξωδικαστικής αναγκαστικής εκτέλεσης επί εξασφαλίσεων.
- (40) Οι ταχείς και αποτελεσματικοί μηχανισμοί εξωδικαστικής εκτέλεσης που δίνουν στους ενέγγυους πιστωτές τη δυνατότητα ανάκτησης αξίας από εξασφάλιση σε περίπτωση αδυναμίας πληρωμής του δανειολήπτη δεν είναι διαθέσιμοι σε ορισμένα κράτη μέλη, με αποτέλεσμα στα εν λόγω κράτη μέλη οι ενέγγυοι πιστωτές να μπορούν να εκτελέσουν εξασφαλίσεις μόνο διά της δικαστικής οδού, κάτι που μπορεί να είναι χρονοβόρο και δαπανηρό. Όπου διατίθενται διαδικασίες εξωδικαστικής εκτέλεσης, το πεδίο και η αποτελεσματικότητά τους ποικίλλουν από το ένα κράτος μέλος στο άλλο. Για τον λόγο αυτό, είναι απαραίτητο να θεσπιστεί διακριτός κοινός μηχανισμός που θα είναι διαθέσιμος σε όλα τα κράτη μέλη. Ωστόσο, ο μηχανισμός αυτός δεν θα

πρέπει να αντικαθιστά τα υφιστάμενα εθνικά μέτρα εκτέλεσης, συμπεριλαμβανομένων αυτών που δεν προϋποθέτουν συμμετοχή των δικαστηρίων.

- (41) Η ανεπάρκεια των διαδικασιών εξωδικαστικής εκτέλεσης ορισμένων κρατών μελών είναι σημαντικός παράγοντας για τα χαμηλά ποσοστά ανάκτησης στις περιπτώσεις που δανειολήπτρια επιχείρηση περιέλθει σε αδυναμία πληρωμής εξασφαλισμένων συμβάσεων πίστωσης. Η διάρκεια ορισμένων υφιστάμενων διαδικασιών συνεπάγεται επιπλέον έξοδα για τους ενέγγυους πιστωτές και απώλεια της αξίας των περιουσιακών στοιχείων που παρέχονται ως εξασφάλιση. Στα κράτη μέλη που δεν έχουν προβλέψει διαδικασίες εξωδικαστικής αναγκαστικής εκτέλεσης επί εξασφαλίσεων για διάφορα είδη εξασφάλισης, οι ενέγγυοι πιστωτές συχνά αντιμετωπίζουν χρονοβόρες διαδικασίες δικαστικής εκτέλεσης.
- (42) Οι υφιστάμενες διαδικασίες εκτέλεσης στην Ένωση έχουν ορισμένες φορές ως αποτέλεσμα την έλλειψη δίκαιων όρων ανταγωνισμού για τα πιστωτικά ιδρύματα και τις εταιρείες όσον αφορά την πρόσβαση στην πίστωση, ιδίως για τις ΜΜΕ που εξαρτώνται από τραπεζικές πιστώσεις περισσότερο από τις μεγάλες εταιρείες. Οι αποκλίσεις στα ποσοστά ανάκτησης στα κράτη μέλη συνεπάγονται διαφορές στη διαθεσιμότητα των τραπεζικών πιστώσεων για τις ΜΜΕ, καθώς η ικανότητα δανεισμού των πιστωτικών ιδρυμάτων μειώνεται όσο συσσωρεύονται ΜΕΔ στους ισολογισμούς τους, λόγω των απαιτήσεων προληπτικής εποπτείας και των εσωτερικών πόρων που απαιτούνται για την αντιμετώπιση των ΜΕΔ. Αυτό συμβάλλει στην έλλειψη εμπιστοσύνης στην ικανότητα εκτέλεσης εξασφαλίσεων σε διάφορα κράτη μέλη και μπορεί να οδηγήσει σε υψηλότερο κόστος δανεισμού ανάλογα με τον τόπο εγκατάστασης και ανεξάρτητα από την πραγματική τους πιστοληπτική ικανότητα. Επομένως, απαιτείται νέα κοινή διαδικασία για την ενιαία αγορά, την Τραπεζική Ένωση και την Ένωση Κεφαλαιαγορών και είναι απαραίτητο να εξασφαλιστεί ότι τα πιστωτικά ιδρύματα και οι επιχειρήσεις που έχουν άδεια χορήγησης πιστώσεων με τη σύναψη εξασφαλισμένων συμβάσεων πίστωσης σε όλα τα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα εκτέλεσης των εν λόγω συμβάσεων μέσω αποτελεσματικών και ταχέων διαδικασιών εξωδικαστικής εκτέλεσης.
- (43) Για την προστασία των καταναλωτών, οι συμβάσεις πίστωσης που χορηγούνται σε καταναλωτές θα πρέπει να εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής του μηχανισμού ταχείας εξωδικαστικής εκτέλεσης που προβλέπεται στην παρούσα οδηγία. Ομοίως, για την προστασία των μεμονωμένων επιχειρηματιών, ο μηχανισμός αυτός δεν θα πρέπει να ισχύει για τις συμβάσεις πίστωσης που είναι εξασφαλισμένες με ακίνητο που αποτελεί την κύρια κατοικία του μεμονωμένου επιχειρηματία.
- (44) Καθώς αυτός ο μηχανισμός ταχείας εξωδικαστικής αναγκαστικής εκτέλεσης επί εξασφαλίσεων είναι προαιρετικό μέσο, που τελεί υπό την επιφύλαξη συμφωνίας μεταξύ του ενέγγυου πιστωτή και της δανειολήπτριας επιχείρησης, είναι απαραίτητο ο δανειολήπτης να ενημερώνεται σχετικά με τις συνέπειες και τους όρους υπό τους οποίους μπορεί να χρησιμοποιεί ο πιστωτής την εν λόγω ταχεία διαδικασία. Επομένως, οι όροι πρέπει να καθορίζονται σε γραπτή σύμβαση μεταξύ του πιστωτή και του δανειολήπτη ή να περιβάλλονται τον συμβολαιογραφικό τύπο στις περιπτώσεις που προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο.
- (45) Για την προστασία των δανειοληπτριών επιχειρήσεων, είναι σκόπιμο να εξασφαλιστεί ότι υφίστανται απαραίτητα μέτρα που διασφαλίζουν ότι οι πιστωτές παρέχουν στους δανειολήπτες εύλογο χρόνο για την πραγματοποίηση πληρωμής, προκειμένου να αποφεύγεται η εν λόγω εκτέλεση.

- (46) Προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι ο μηχανισμός ταχείας εξωδικαστικής αναγκαστικής εκτέλεσης επί εξασφαλίσεων αποτελεί ταχύ και αποτελεσματικό μέσο για την ανάκτηση αξίας από εξασφάλιση, η σύμβαση που συμφωνείται μεταξύ του ενέγγυου πιστωτή και της δανειολήπτριας επιχείρησης θα πρέπει να περιλαμβάνει άμεσα εκτελεστό τίτλο· πρόκειται για ρήτρα στη σύμβαση, που επιτρέπει την άμεση εκτέλεση επί της εξασφάλισης μέσω του μηχανισμού AECE, χωρίς να είναι απαραίτητη η εξασφάλιση εκτελεστού τίτλου από το δικαστήριο.
- (47) Στα κράτη μέλη που έχουν ήδη καθιερώσει διαδικασίες εξωδικαστικής αναγκαστικής εκτέλεσης, οι εν λόγω διαδικασίες είναι συνδεδεμένες με στοιχεία εθνικού αστικού, εμπορικού, εμπράγματος, πτωχευτικού και δημόσιου δικαίου και το είδος της διαδικασίας αναγκαστικής εκτέλεσης που μπορεί να χρησιμοποιηθεί εξαρτάται από το είδος του περιουσιακού στοιχείου που παρασχέθηκε ως εξασφάλιση, με τις διαδικασίες για τα ακίνητα περιουσιακά στοιχεία να συνεπάγονται συχνά αυστηρότερα διαδικαστικά στοιχεία και ελάχιστο δικαστικό έλεγχο. Επομένως, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν ευελιξία όταν αποφασίζουν το είδος διαδικασίας αναγκαστικής εκτέλεσης που θα είναι διαθέσιμο στους ενέγγυους πιστωτές, για τους σκοπούς της εν λόγω ταχείας εξωδικαστικής αναγκαστικής εκτέλεσης επί εξασφαλίσεων: δημοπρασία ή ιδιωτική πώληση ή, σε ορισμένα εθνικά πλαίσια, κατάσχεση του περιουσιακού στοιχείου.
- (48) Προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι ο ενέγγυος πιστωτής ανακτά μόνο το ποσό που οφείλει η δανειολήπτρια επιχείρηση σύμφωνα με τη σύμβαση πίστωσης, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίζουν ότι ο ενέγγυος πιστωτής υποχρεούται να καταβάλει στη δανειολήπτρια επιχείρηση τυχόν θετική διαφορά μεταξύ του οφειλόμενου ποσού της εξασφαλισμένης σύμβασης πίστωσης και των εσόδων από την πώληση του περιουσιακού στοιχείου (μετά από δημοπρασία ή ιδιωτική πώληση) ή, σε περίπτωση κατάσχεσης, τη διαφορά μεταξύ του οφειλόμενου ποσού και της αποτίμησης του περιουσιακού στοιχείου που πραγματοποιείται για τους σκοπούς της κατάσχεσης. Είναι σκόπιμο στις περιπτώσεις που τα κράτη μέλη προβλέπουν τη ρευστοποίηση της εξασφάλισης μέσω κατάσχεσης, η θετική διαφορά που καταβάλλεται στον δανειολήπτη να είναι η διαφορά μεταξύ του οφειλόμενου ποσού της εξασφαλισμένης σύμβασης πίστωσης και της αποτίμησης του περιουσιακού στοιχείου. Σε περίπτωση ανάκτησης ποσού μικρότερου από το οφειλόμενο ποσό της εξασφαλισμένης σύμβασης ανάκτησης μέσω της ταχείας αυτής εκτέλεσης, τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να εμποδίζουν τα μέρη εξασφαλισμένης σύμβασης πίστωσης να συμφωνούν ρητά ότι η ρευστοποίηση εξασφάλισης μέσω του μηχανισμού AECE επαρκεί για την εξόφληση της πίστωσης.
- (49) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίζουν ότι, σε περίπτωση μεταβίβασης εξασφαλισμένης σύμβασης πίστωσης που προβλέπει την ταχεία εξωδικαστική αναγκαστική εκτέλεση επί εξασφαλίσεων που καθορίζεται στην παρούσα οδηγία, από τον πιστωτή σε τρίτον, ο εν λόγω τρίτος θα αποκτά το δικαίωμα να επωφεληθεί από την ταχεία εξωδικαστική αναγκαστική εκτέλεση επί εξασφαλίσεων, υπό τους ίδιους όρους και προϋποθέσεις με τον ενέγγυο πιστωτή.
- (50) Προκειμένου να εξασφαλιστεί συνέπεια με τους κανόνες για τις προπτωχευτικές διαδικασίες και τις διαδικασίες αφερεγγυότητας, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίζουν ότι σε περίπτωση κίνησης προληπτικής διαδικασίας αναδιάρθρωσης, σύμφωνα με την πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του

Συμβουλίου σχετικά με την προληπτική αναδιάρθρωση και τη δεύτερη ευκαιρία³⁴, όσον αφορά τη δανειολήπτρια επιχείρηση, η ρευστοποίηση της εξασφάλισης σύμφωνα με διαδικασία AECF υπόκειται σε αναστολή των ατομικών μέτρων εκτέλεσης που προβλέπονται από την εφαρμοστέα εθνική νομοθεσία για τη μεταφορά της εν λόγω οδηγίας στο εθνικό δίκαιο. Σε περίπτωση διαδικασίας αφερεγγυότητας που κινείται σχετικά με τη δανειολήπτρια επιχείρηση, η ρευστοποίηση της εξασφάλισης σύμφωνα με διαδικασία AECF θα πρέπει επίσης να υπόκειται σε αναστολή των ατομικών μέτρων εκτέλεσης που προβλέπονται από την εφαρμοστέα εθνική νομοθεσία. Το κατά πόσο οι ενέγγυοι πιστωτές έχουν προνομιακή πρόσβαση στην εξασφάλιση στο πλαίσιο του εν λόγω ταχέως μηχανισμού ακόμη και μετά την κίνηση πτωχευτικής διαδικασίας θα πρέπει να ρυθμίζεται από το εθνικό δίκαιο.

- (51) Λόγω της περιορισμένης διαθεσιμότητας δεδομένων σχετικά με τον αριθμό εξωδικαστικών διαδικασιών που χρησιμοποιούνται από τα πιστωτικά ιδρύματα για την ανάκτηση αξίας από εξασφαλίσεις σε περίπτωση αδυναμίας πληρωμής του δανειολήπτη, οι αρμόδιες εθνικές αρχές που εποπτεύουν τα πιστωτικά ιδρύματα θα πρέπει να υποχρεούνται να συλλέγουν πληροφορίες σχετικά με τον αριθμό των εξασφαλισμένων συμβάσεων πίστωσης που εκτελούνται μέσω του μηχανισμού AECF και τα χρονικά πλαίσια της εν λόγω εκτέλεσης. Για την καλύτερη κατανόηση της αποτελεσματικότητας της αξιοποίησης του μηχανισμού AECF στην Ένωση, τα κράτη μέλη θα πρέπει να παρέχουν σε ετήσια βάση στατιστικά δεδομένα σχετικά με τα εν λόγω ζητήματα στην Επιτροπή, αρχής γενομένης ένα έτος μετά την ημερομηνία εφαρμογής της παρούσας οδηγίας.
- (52) Με την επιφύλαξη της ύπαρξης προσυμβατικών υποχρεώσεων που απορρέουν από την οδηγία 2014/17/ΕΕ, την οδηγία 2008/48/ΕΚ και την οδηγία 93/13/ΕΟΚ, και με σκοπό την εξασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας των καταναλωτών, οι καταναλωτές θα πρέπει να λαμβάνουν, έγκαιρα και πριν από τυχόν τροποποιήσεις σχετικά με τους όρους και τις προϋποθέσεις της σύμβασης πίστωσης, σαφή και περιεκτικό κατάλογο τυχόν τέτοιων αλλαγών, το χρονοδιάγραμμα για την εφαρμογή τους και τις απαραίτητες λεπτομέρειες, καθώς και το όνομα και τη διεύθυνση της αρμόδιας αρχής όπου μπορούν να υποβάλουν καταγγελία.
- (53) Καθώς η απόδοση των πιστώσεων στις δευτερογενείς αγορές εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από την καλή φήμη των εμπλεκόμενων οντοτήτων, οι διαχειριστές πιστώσεων θα πρέπει να δημιουργήσουν αποτελεσματικό μηχανισμό με τον οποίο θα διαχειρίζονται τις καταγγελίες των δανειοληπτών. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίζουν ότι οι αρχές που είναι αρμόδιες για την εποπτεία των αγορών πιστώσεων και των διαχειριστών πιστώσεων έχουν αποτελεσματικές και προσβάσιμες διαδικασίες για την αντιμετώπιση των καταγγελιών των δανειοληπτών.
- (54) Τόσο οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³⁵ όσο και οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001 του

³⁴ Πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τα πλαίσια προληπτικής αναδιάρθρωσης, τη δεύτερη ευκαιρία και μέτρα για την αύξηση της αποτελεσματικότητας των διαδικασιών αναδιάρθρωσης, αφερεγγυότητας και απαλλαγής, καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 2012/30/ΕΕ, COM/2016/0723 final, 22.11.2016.

³⁵ Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων) (ΕΕ L 119 της 4.5.2016, σ. 1).

Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³⁶ εφαρμόζονται στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας. Συγκεκριμένα, στις περιπτώσεις επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, θα πρέπει να καθορίζεται ο ακριβής σκοπός, να αναφέρεται η σχετική νομική βάση, να τηρούνται οι σχετικές απαιτήσεις ασφάλειας που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΕ) 2016/679 και να γίνονται σεβαστές οι αρχές της αναγκαιότητας, της αναλογικότητας, του περιορισμού του σκοπού και της αναλογικής περιόδου διατήρησης των δεδομένων. Επίσης, η προστασία των δεδομένων ήδη από τον σχεδιασμό και εξ ορισμού θα πρέπει να ενσωματωθούν σε όλα τα συστήματα επεξεργασίας δεδομένων που αναπτύσσονται και χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας. Ομοίως, η διοικητική συνεργασία και η αμοιβαία συνδρομή μεταξύ των αρμόδιων αρχών των κρατών μελών θα πρέπει να είναι συμβατές με τους κανόνες περί προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και σύμφωνα με τους εθνικούς κανόνες περί προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για την εφαρμογή της ενωσιακής νομοθεσίας.

- (55) Προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι το επίπεδο προστασίας του καταναλωτή δεν επηρεάζεται, σε περίπτωση εκχώρησης σε τρίτον των δικαιωμάτων πιστωτή που απορρέουν από σύμβαση ενυπόθηκης πίστης ή της ίδιας της σύμβασης, θα πρέπει να γίνει τροποποίηση της οδηγίας 2014/17/ΕΕ, ώστε να καθοριστεί ότι, σε περίπτωση μεταβίβασης πίστωσης που καλύπτεται από την εν λόγω οδηγία, ο καταναλωτής δικαιούται να αντιτάξει κατά του αγοραστή πιστώσεων κάθε μέσο άμυνας που είχε κατά του αρχικού πιστωτή και να ενημερωθεί σχετικά με την εκχώρηση.
- (56) Σύμφωνα με την κοινή πολιτική δήλωση των κρατών μελών και της Επιτροπής σχετικά με τα επεξηγηματικά έγγραφα, της 28ης Σεπτεμβρίου 2011, τα κράτη μέλη ανέλαβαν να συνοδεύσουν, σε αιτιολογημένες περιπτώσεις, την κοινοποίηση των μέτρων μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο με ένα ή περισσότερα έγγραφα στα οποία θα επεξηγείται η σχέση ανάμεσα στα συστατικά στοιχεία μιας οδηγίας και στα αντίστοιχα μέρη των νομικών πράξεων μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο. Όσον αφορά την παρούσα οδηγία, ο νομοθέτης θεωρεί ότι η διαβίβαση τέτοιων εγγράφων είναι αιτιολογημένη,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Τίτλος I

Αντικείμενο, πεδίο εφαρμογής και ορισμοί

Άρθρο 1

Αντικείμενο

Η οδηγία θεσπίζει κοινό πλαίσιο και απαιτήσεις για τα εξής:

³⁶ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ L 8 της 12.1.2001, σ. 1).

- α) τους διαχειριστές πιστώσεων οι οποίοι ενεργούν για λογαριασμό πιστωτικού ιδρύματος ή αγοραστή πιστώσεων όσον αφορά σύμβαση πίστωσης που εκδίδεται από πιστωτικό ίδρυμα ή από θυγατρικές του·
- β) τους αγοραστές πιστώσεων οι οποίοι αγοράζουν σύμβαση πίστωσης που εκδίδεται από πιστωτικό ίδρυμα ή από θυγατρικές του·
- γ) τον συμπληρωματικό κοινό μηχανισμό ταχείας εξωδικαστικής αναγκαστικής εκτέλεσης επί εξασφαλίσεων όσον αφορά εξασφαλισμένες συμβάσεις πίστωσης οι οποίες συνάπτονται μεταξύ πιστωτών και δανειοληπτριών επιχειρήσεων και καλύπτονται από εξασφάλιση.

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

1. Τα άρθρα 3 έως 22 και τα άρθρα 34 έως 43 της παρούσας οδηγίας εφαρμόζονται στους εξής:
 - α) διαχειριστές πιστώσεων οι οποίοι διαχειρίζονται σύμβαση πίστωσης που έχει εκδοθεί από πιστωτικό ίδρυμα εγκατεστημένο στην Ένωση ή από θυγατρικές του εγκατεστημένες στην Ένωση και οι οποίοι ενεργούν για λογαριασμό πιστωτή, σύμφωνα με το εφαρμοστέο ενωσιακό ή εθνικό δίκαιο·
 - β) αγοραστές πιστώσεων οι οποίοι αγοράζουν σύμβαση πίστωσης που έχει εκδοθεί από πιστωτικό ίδρυμα εγκατεστημένο στην Ένωση ή από θυγατρικές του εγκατεστημένες στην Ένωση και οι οποίοι αναλαμβάνουν τις υποχρεώσεις του πιστωτή που απορρέουν από τη σύμβαση πίστωσης, σύμφωνα με το εφαρμοστέο ενωσιακό και εθνικό δίκαιο.
2. Το άρθρο 3, τα άρθρα 23 έως 33 και τα άρθρα 39 έως 43 της παρούσας οδηγίας εφαρμόζονται στις εξασφαλισμένες συμβάσεις πίστωσης οι οποίες συνάπτονται μεταξύ πιστωτών και δανειοληπτριών επιχειρήσεων και οι οποίες εξασφαλίζονται με κινητά και ακίνητα περιουσιακά στοιχεία που ανήκουν στη δανειολήπτρια επιχείρηση και έχουν δεσμευτεί ως εξασφάλιση υπέρ του πιστωτή, με σκοπό να εξασφαλιστεί η αποπληρωμή των απαιτήσεων που απορρέουν από την εξασφαλισμένη σύμβαση πίστωσης.
3. Η παρούσα οδηγία, όσον αφορά τις συμβάσεις πίστωσης που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της, δεν θίγει την προστασία που παρέχεται στους καταναλωτές, δυνάμει της οδηγίας 2014/17/ΕΕ, της οδηγίας 2008/48/ΕΚ, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των εθνικών διατάξεων για τη μεταφορά τους στο εθνικό δίκαιο.
4. Τα άρθρα 3 έως 22 και τα άρθρα 34 έως 43 της παρούσας οδηγίας δεν εφαρμόζονται στα εξής:
 - α) τη διαχείριση σύμβασης πίστωσης που ασκείται από πιστωτικό ίδρυμα εγκατεστημένο στην Ένωση ή θυγατρικές του εγκατεστημένες στην Ένωση·
 - β) τη διαχείριση σύμβασης πίστωσης που δεν εκδόθηκε από πιστωτικό ίδρυμα εγκατεστημένο στην Ένωση ή θυγατρικές του εγκατεστημένες στην Ένωση, εκτός εάν η εκδοθείσα σύμβαση πίστωσης αντικαθίσταται από σύμβαση πίστωσης που εκδίδεται από τέτοιο ίδρυμα ή θυγατρικές του·
 - γ) την αγορά σύμβασης πίστωσης από πιστωτικό ίδρυμα εγκατεστημένο στην Ένωση ή θυγατρικές του εγκατεστημένες στην Ένωση·

- δ) τη μεταβίβαση συμβάσεων πίστωσης οι οποίες μεταβιβάστηκαν πριν από την ημερομηνία που αναφέρεται στο άρθρο 41 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο.
5. Το άρθρο 3, τα άρθρα 23 έως 33 και τα άρθρα 34 έως 43 της παρούσας οδηγίας δεν εφαρμόζονται στα εξής:
- α) εξασφαλισμένες συμβάσεις πίστωσης που συνάπτονται μεταξύ πιστωτών και δανειοληπτών οι οποίοι είναι καταναλωτές, όπως ορίζονται στο άρθρο 3 στοιχείο α) της οδηγίας 2008/48/EK·
 - β) εξασφαλισμένες συμβάσεις πίστωσης που συνάπτονται μεταξύ πιστωτών και δανειοληπτριών επιχειρήσεων οι οποίες είναι εταιρείες μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα·
 - γ) εξασφαλισμένες συμβάσεις πίστωσης που συνάπτονται μεταξύ πιστωτών και δανειοληπτριών επιχειρήσεων, οι οποίες καλύπτονται με τις ακόλουθες κατηγορίες εξασφαλίσεων:
 - i) συμφωνίες παροχής χρηματοοικονομικής ασφάλειας, όπως ορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο α) της οδηγίας 2002/47/EK³⁷.
 - ii) ακίνητο κατοικίας το οποίο είναι η κύρια κατοικία του δανειολήπτη επιχειρηματία.

Άρθρο 3

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

- (1) «πιστωτικό ίδρυμα»: πιστωτικό ίδρυμα όπως ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 1) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013³⁸.
- (2) «πιστωτής»: πιστωτικό ίδρυμα ή οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο το οποίο έχει εκδώσει πίστωση στο πλαίσιο της εμπορικής, επιχειρηματικής ή επαγγελματικής του δραστηριότητας, ή αγοραστής πιστώσεων·
- (3) «δανειολήπτης»: νομικό ή φυσικό πρόσωπο το οποίο έχει συνάψει σύμβαση πίστωσης με πιστωτή·
- (4) «δανειολήπτρια επιχείρηση»: νομικό ή φυσικό πρόσωπο, εκτός από καταναλωτή, το οποίο έχει συνάψει σύμβαση πίστωσης με πιστωτή·
- (5) «σύμβαση πίστωσης»: σύμβαση, όπως εκδόθηκε αρχικά, τροποποιήθηκε ή αντικαταστάθηκε, δυνάμει της οποίας ένας πιστωτής χορηγεί ή υπόσχεται να χορηγήσει πίστωση υπό μορφή προθεσμιακής καταβολής, δανείου ή οποιασδήποτε άλλης παρόμοιας χρηματοδοτικής διευκόλυνσης·
- (6) «εξασφαλισμένη σύμβαση πίστωσης»: σύμβαση πίστωσης που συνάπτεται από πιστωτικό ίδρυμα ή άλλη επιχείρηση που έχει λάβει άδεια να εκδίδει

³⁷ Οδηγία 2002/47/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Ιουνίου 2002, για τις συμφωνίες παροχής χρηματοοικονομικής ασφάλειας (ΕΕ L 168 της 27.6.2002, σ. 43).

³⁸ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ L 176 της 27.6.2013, σ. 1).

πιστώσεις, η οποία είναι εξασφαλισμένη με μία από τις ακόλουθες εξασφαλίσεις:

- α) υποθήκη, βάρος, εμπράγματο δικαίωμα ή άλλο συγκρίσιμο δικαίωμα ασφάλειας που χρησιμοποιείται συνήθως σε κράτος μέλος για ακίνητα περιουσιακά στοιχεία·
- β) ενέχυρο, βάρος, εμπράγματο δικαίωμα ή άλλο συγκρίσιμο δικαίωμα ασφάλειας που χρησιμοποιείται συνήθως σε κράτος μέλος για κινητά περιουσιακά στοιχεία·
- (7) «αγοραστής πιστώσεων»: φυσικό ή νομικό πρόσωπο, εκτός από πιστωτικό ίδρυμα ή θυγατρική πιστωτικού ιδρύματος, το οποίο αγοράζει σύμβαση πίστωσης στο πλαίσιο της εμπορικής, επιχειρηματικής ή επαγγελματικής του δραστηριότητας·
- (8) «διαχειριστής πιστώσεων»: φυσικό ή νομικό πρόσωπο, εκτός από πιστωτικό ίδρυμα ή θυγατρικές του, το οποίο ασκεί μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες δραστηριότητες για λογαριασμό ενός πιστωτή:
 - α) παρακολουθεί την εκτέλεση της σύμβασης πίστωσης·
 - β) συλλέγει και διαχειρίζεται πληροφορίες σχετικά με την κατάσταση της σύμβασης πίστωσης, του δανειολήπτη και οποιασδήποτε εξασφάλισης που χρησιμοποιείται για να εξασφαλιστεί η σύμβαση πίστωσης·
 - γ) ενημερώνει τον δανειολήπτη για τυχόν μεταβολές των επιτοκίων, των εξόδων ή των πληρωμών που οφείλονται βάσει της σύμβασης πίστωσης·
 - δ) μεριμνά για την άσκηση των δικαιωμάτων και την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που απορρέουν από τη σύμβαση πίστωσης για λογαριασμό του πιστωτή, συμπεριλαμβανομένης της διαχείρισης των εξοφλητικών δόσεων·
 - ε) επαναδιαπραγματεύεται τους όρους και τις προϋποθέσεις της σύμβασης πίστωσης με τους δανειολήπτες, εφόσον δεν είναι «μεσίτης πιστώσεων» όπως ορίζεται στο άρθρο 4 σημείο 5) της οδηγίας 2014/17/ΕΕ ή στο άρθρο 3 στοιχείο στ) της οδηγίας 2008/48/ΕΚ·
- στ) διαχειρίζεται τις καταγγελίες των δανειοληπτών·
- (9) «κράτος μέλος καταγωγής»: το κράτος μέλος στο οποίο έχει τόπο κατοικίας ή είναι εγκατεστημένος ο διαχειριστής πιστώσεων·
- (10) «κράτος μέλος υποδοχής»: κράτος μέλος, εκτός από το κράτος μέλος καταγωγής, στο οποίο ο διαχειριστής πιστώσεων έχει ιδρύσει υποκατάστημα, έχει ορίσει αντιπρόσωπο, ή στο οποίο ο διαχειριστής πιστώσεων παρέχει υπηρεσίες·
- (11) «καταναλωτής»: καταναλωτής όπως ορίζεται στο άρθρο 3 στοιχείο α) της οδηγίας 2008/48/ΕΚ.

Τίτλος II

Διαχειριστές πιστώσεων

Κεφάλαιο I

Αδειοδότηση διαχειριστών πιστώσεων

Άρθρο 4

Γενικές απαιτήσεις

1. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τους διαχειριστές πιστώσεων να έχουν λάβει άδεια λειτουργίας σε κράτος μέλος καταγωγής, πριν από την έναρξη των δραστηριοτήτων τους στο έδαφός τους, σύμφωνα με τις απαιτήσεις που προβλέπονται στις εθνικές διατάξεις για τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο.
2. Τα κράτη μέλη εκχωρούν την εξουσία χορήγησης των εν λόγω αδειών στις αρμόδιες αρχές που ορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 20 παράγραφος 3.

Άρθρο 5

Απαιτήσεις για τη χορήγηση άδειας λειτουργίας

1. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τις ακόλουθες απαιτήσεις για τη χορήγηση της άδειας λειτουργίας που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1:
 - α) ο αιτών είναι πολίτης της Ένωσης ή νομικό πρόσωπο όπως αναφέρεται στο άρθρο 54 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
 - β) σε περίπτωση που ο αιτών είναι νομικό πρόσωπο, τα μέλη των οργάνων διοίκησης ή διεύθυνσής του και τα πρόσωπα που κατέχουν ειδική συμμετοχή στον αιτούντα, κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 1 σημείο 36) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 575/2013, ή σε περίπτωση που ο αιτών είναι φυσικό πρόσωπο, έχουν τα ακόλουθα χαρακτηριστικά:
 - i) έχουν τα απαιτούμενα εχέγγυα εντιμότητας·
 - ii) διαθέτουν λευκό ποινικό μητρώο ή πληρούν άλλη ισοδύναμη εθνική απαίτηση όσον αφορά σοβαρά ποινικά αδικήματα κατά της περιουσίας, σχετικά με οικονομικές δραστηριότητες ή κατά της σωματικής ακεραιότητας·
 - iii) δεν υπόκεινται σε διαδικασία αφερεγγυότητας ή δεν έχουν κηρυχθεί σε πτώχευση κατά το παρελθόν, εκτός εάν έχουν αποκατασταθεί σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο·
 - γ) ο αιτών διαθέτει κατάλληλο οργανωτικό πλαίσιο διακυβέρνησης και μηχανισμούς εσωτερικού ελέγχου, που να διασφαλίζουν τον σεβασμό των δικαιωμάτων των δανειοληπτών και τη συμμόρφωση με τους κανόνες για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, σύμφωνα με το δίκαιο που διέπει τη σύμβαση πίστωσης·

- δ) ο αιτών εφαρμόζει κατάλληλη πολιτική που να διασφαλίζει ότι οι δανειολήπτες αντιμετωπίζονται με δίκαιο και επιμελή τρόπο, μεταξύ άλλων με το να λαμβάνεται υπόψη η οικονομική κατάστασή τους, και η ανάγκη παραπομπής των δανειοληπτών σε υπηρεσίες παροχής συμβουλών σε περιπτώσεις χρέους ή κοινωνικές υπηρεσίες, εφόσον διατίθενται·
- ε) ο αιτών διαθέτει επαρκείς και ειδικές εσωτερικές διαδικασίες που να διασφαλίζουν την καταγραφή και την αντιμετώπιση των καταγγελιών των δανειοληπτών.
2. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής αρνούνται τη χορήγηση της άδειας που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1, εάν ο αιτών δεν συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις της παραγράφου 1.

Άρθρο 6

Διαδικασία έγκρισης ή απόρριψης αιτήσεων άδειας λειτουργίας

1. Τα κράτη μέλη καθιερώνουν διαδικασία για την αδειοδότηση διαχειριστών πιστώσεων, η οποία δίνει τη δυνατότητα στους αιτούντες να υποβάλλουν αίτηση και να παρέχουν κάθε πληροφορία που χρειάζεται η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής, για να εξακριβώσει αν ο αιτών πληροί όλες τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στα εθνικά μέτρα με τα οποία μεταφέρεται το άρθρο 5 παράγραφος 1 στο εθνικό δίκαιο.
2. Η αίτηση άδειας λειτουργίας, που αναφέρεται στην παράγραφο 1, συνοδεύεται από τα ακόλουθα:
- α) αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με το νομικό καθεστώς του αιτούντος, και την ιδρυτική πράξη του, κατά περίπτωση·
- β) τη διεύθυνση των κεντρικών γραφείων ή της καταστατικής έδρας του αιτούντος·
- γ) τα στοιχεία ταυτότητας των μελών των οργάνων διοίκησης ή διεύθυνσης του αιτούντος που κατέχουν ειδική συμμετοχή, κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 1 σημείο 3β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 575/2013·
- δ) αποδεικτικά στοιχεία ότι ο αιτών και τα πρόσωπα που αναφέρονται στο στοιχείο γ) του παρόντος άρθρου συμμορφώνονται με τις προϋποθέσεις του άρθρου 5 παράγραφος 1 στοιχείο β)·
- ε) αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με το οργανωτικό πλαίσιο διακυβέρνησης και τους μηχανισμούς εσωτερικού ελέγχου που αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 στοιχείο γ)·
- στ) αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με την πολιτική που αναφέρεται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 στοιχείο δ)·
- ζ) αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τις εσωτερικές διαδικασίες που αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 στοιχείο ε)·
- η) τυχόν συμβάσεις εξωτερικής ανάθεσης, όπως αναφέρεται στο άρθρο 10 παράγραφος 1.
3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής εξετάζουν, εντός 20 εργάσιμων ημερών από την παραλαβή της αίτησης άδειας λειτουργίας, αν η αίτηση είναι πλήρης. Σε περίπτωση που η αίτηση κρίνεται ελλιπής,

οι αρμόδιες αρχές τάσσουν προθεσμία εντός της οποίας ο αιτών οφείλει να παράσχει συμπληρωματικές πληροφορίες και, όταν κρίνουν ότι η αίτηση είναι πλήρης, ενημερώνουν σχετικά τον αιτούντα.

4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής αξιολογούν, εντός 30 εργάσιμων ημερών από την ημερομηνία παραλαβής μιας πλήρους αίτησης, αν ο αιτών συμμορφώνεται με τις εθνικές διατάξεις για τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο. Οι αρμόδιες αρχές, αφού ολοκληρώσουν την εν λόγω αξιολόγηση, εκδίδουν πλήρως αιτιολογημένη απόφαση έγκρισης ή απόρριψης της αίτησης, η οποία κοινοποιείται στον αιτούντα εντός πέντε εργάσιμων ημερών.
5. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι ο αιτών έχει δικαίωμα δικαστικής προσφυγής είτε στην περίπτωση που οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής αποφασίσουν να απορρίψουν την αίτηση για άδεια, δυνάμει του άρθρου 5 παράγραφος 2, είτε στην περίπτωση που οι αρμόδιες αρχές δεν λάβουν απόφαση επί της αίτησης για άδεια, εντός έξι μηνών από την κατάθεση πλήρους αίτησης.

Άρθρο 7

Ανάκληση της άδειας λειτουργίας

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής δύνανται να ανακαλούν την άδεια λειτουργίας που έχει χορηγηθεί σε διαχειριστή πιστώσεων, σε περίπτωση που ο εν λόγω διαχειριστής πιστώσεων:
 - α) δεν κάνει χρήση της άδειας λειτουργίας εντός 12 μηνών από τη χορήγησή της·
 - β) παραιτείται ρητώς από την άδεια λειτουργίας·
 - γ) έπαυσε να ασκεί τις δραστηριότητες διαχειριστή πιστώσεων για περίοδο μεγαλύτερη των έξι μηνών·
 - δ) απέκτησε την άδεια λειτουργίας με ψευδείς δηλώσεις ή με οποιονδήποτε άλλο αντικανονικό τρόπο·
 - ε) δεν πληροί πλέον τις προϋποθέσεις του άρθρου 5 παράγραφος 1·
 - στ) διαπράττει σοβαρή παράβαση των εφαρμοστέων κανόνων, συμπεριλαμβανομένων των εθνικών διατάξεων για τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο.
2. Σε περίπτωση ανάκλησης άδειας λειτουργίας σύμφωνα με την παράγραφο 1, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής ενημερώνουν πάραυτα τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών υποδοχής, εάν ο διαχειριστής πιστώσεων παρέχει υπηρεσίες βάσει του άρθρου 11.

Άρθρο 8

Μητρώο αδειοδοτημένων διαχειριστών πιστώσεων

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές καταρτίζουν και τηρούν εθνικό μητρώο όλων των διαχειριστών πιστώσεων που έχουν λάβει άδεια να παρέχουν υπηρεσίες στο έδαφός τους, συμπεριλαμβανομένων των διαχειριστών πιστώσεων που παρέχουν υπηρεσίες βάσει του άρθρου 11.

2. Το μητρώο είναι διαθέσιμο στο κοινό, προσβάσιμο ηλεκτρονικά και ενημερώνεται σε τακτική βάση.
3. Σε περίπτωση ανάκλησης μιας άδειας λειτουργίας, οι αρμόδιες αρχές ενημερώνουν το μητρώο χωρίς καθυστέρηση.

Άρθρο 9

Συμβατική σχέση μεταξύ διαχειριστή πιστώσεων και πιστωτή

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι διαχειριστές πιστώσεων παρέχουν τις υπηρεσίες τους, που αφορούν τη διαχείριση και την εκτέλεση μιας σύμβασης πίστωσης, στη βάση γραπτής συμφωνίας με πιστωτή.
2. Η σύμβαση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 περιλαμβάνει τα ακόλουθα:
 - α) αναλυτική περιγραφή των δραστηριοτήτων διαχείρισης πιστώσεων που θα ασκεί ο διαχειριστής πιστώσεων·
 - β) το ύψος της αμοιβής του διαχειριστή πιστώσεων ή τον τρόπο υπολογισμού της αμοιβής·
 - γ) τον βαθμό στον οποίο ο διαχειριστής πιστώσεων μπορεί να εκπροσωπεί τον πιστωτή έναντι του δανειολήπτη·
 - δ) δεσμευτική δήλωση των συμβαλλομένων μερών ότι θα συμμορφώνονται με το ενωσιακό και το εθνικό δίκαιο που εφαρμόζεται στη σύμβαση πίστωσης, μεταξύ άλλων και όσον αφορά την προστασία των καταναλωτών.
3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι ο διαχειριστής πιστώσεων καταρτίζει και τηρεί τα ακόλουθα αρχεία, για τουλάχιστον 10 έτη από την ημερομηνία της σύμβασης που αναφέρεται στην παράγραφο 1:
 - α) το σύνολο της αλληλογραφίας του τόσο με τον πιστωτή όσο και με τον δανειολήπτη·
 - β) το σύνολο των εντολών που λαμβάνει από τον πιστωτή για κάθε σύμβαση πίστωσης την οποία διαχειρίζεται και εκτελεί για λογαριασμό του εν λόγω πιστωτή.
4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι ο διαχειριστής πιστώσεων θέτει τα αρχεία που αναφέρονται στην παράγραφο 3 στη διάθεση των αρμόδιων αρχών, κατόπιν σχετικού αιτήματος.

Άρθρο 10

Εξωτερική ανάθεση από διαχειριστή πιστώσεων

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, σε περίπτωση που διαχειριστής πιστώσεων χρησιμοποιεί τρίτον για την άσκηση δραστηριοτήτων που κανονικά θα αναλάμβανε ο ίδιος («πάροχος πιστωτικών υπηρεσιών»), ο διαχειριστής πιστώσεων διατηρεί την πλήρη ευθύνη για την εκπλήρωση όλων των υποχρεώσεων που απορρέουν από τις εθνικές διατάξεις για τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο. Η εξωτερική ανάθεση των εν λόγω δραστηριοτήτων διαχείρισης πιστώσεων υπόκειται στις ακόλουθες προϋποθέσεις:
 - α) τη σύναψη γραπτής σύμβασης εξωτερικής ανάθεσης μεταξύ του διαχειριστή πιστώσεων και του παρόχου πιστωτικών υπηρεσιών, βάσει της οποίας ο

- πάροχος πιστωτικών υπηρεσιών υποχρεούται να συμμορφώνεται με το σχετικό ενωσιακό ή εθνικό δίκαιο που εφαρμόζεται στη σύμβαση πίστωσης·
- β) δεν μπορούν να μεταβιβαστούν οι υποχρεώσεις των διαχειριστών πιστώσεων που απορρέουν από την παρούσα οδηγία·
 - γ) δεν μεταβάλλεται η συμβατική σχέση και οι υποχρεώσεις του διαχειριστή πιστώσεων έναντι των πελατών του·
 - δ) δεν επηρεάζονται οι προϋποθέσεις για την αδειοδότηση του διαχειριστή πιστώσεων, όπως καθορίζονται στο άρθρο 5 παράγραφος 1·
 - ε) η εξωτερική ανάθεση στον πάροχο πιστωτικών υπηρεσιών δεν παρεμποδίζει την εποπτεία του διαχειριστή συμβάσεων από τις αρμόδιες αρχές, σύμφωνα με τα άρθρα 12 και 20·
 - στ) ο διαχειριστής πιστώσεων έχει άμεση πρόσβαση σε όλες τις σχετικές πληροφορίες που αφορούν τις υπηρεσίες που ανατίθενται εξωτερικά στον πάροχο πιστωτικών υπηρεσιών·
 - ζ) ο διαχειριστής πιστώσεων διατηρεί την εμπειρογνωμοσύνη και τους πόρους ώστε να είναι σε θέση να παρέχει τις εξωτερικά ανατεθείσες δραστηριότητες, μετά τη λήξη της σύμβασης εξωτερικής ανάθεσης.
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι ο διαχειριστής πιστώσεων καταρτίζει και τηρεί αρχεία όλων των εντολών που διαβίβασε στον πάροχο πιστωτικών υπηρεσιών, για τουλάχιστον 10 έτη από την ημερομηνία της σύμβασης που αναφέρεται στην παράγραφο 1.
3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι ο διαχειριστής πιστώσεων και ο πάροχος πιστωτικών υπηρεσιών θέτουν τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στη διάθεση των αρμόδιων αρχών, κατόπιν σχετικού αιτήματος.

Κεφάλαιο II

Διασυνοριακή διαχείριση πιστώσεων

Άρθρο 11

Ελεύθερη άσκηση δραστηριοτήτων διαχείρισης πιστώσεων σε κράτος μέλος υποδοχής

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι διαχειριστές πιστώσεων που έχουν λάβει άδεια λειτουργίας, σύμφωνα με το άρθρο 5, σε κράτος μέλος καταγωγής έχουν το δικαίωμα να παρέχουν στην Ένωση τις υπηρεσίες που καλύπτονται από την άδεια λειτουργίας.
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, σε περίπτωση που διαχειριστής πιστώσεων που έχει λάβει άδεια λειτουργίας, σύμφωνα με το άρθρο 5, σε κράτος μέλος καταγωγής προτίθεται να παρέχει υπηρεσίες σε κράτος μέλος υποδοχής, υποβάλλει στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής τις ακόλουθες πληροφορίες:
 - α) το κράτος μέλος υποδοχής στο οποίο προτίθεται να παρέχει υπηρεσίες ο διαχειριστής πιστώσεων·
 - β) κατά περίπτωση, τη διεύθυνση του υποκαταστήματος που έχει ιδρυθεί στο κράτος μέλος υποδοχής·

- γ) κατά περίπτωση, τα στοιχεία ταυτότητας και τη διεύθυνση αντιπροσώπου που έχει οριστεί στο κράτος μέλος υποδοχής·
 - δ) τα στοιχεία ταυτότητας των προσώπων που είναι υπεύθυνα για τη διαχείριση της παροχής των υπηρεσιών διαχείρισης πιστώσεων στο κράτος μέλος υποδοχής·
 - ε) κατά περίπτωση, λεπτομέρειες σχετικά με τα μέτρα που ελήφθησαν για την προσαρμογή των εσωτερικών διαδικασιών, του οργανωτικού πλαισίου διακυβέρνησης και των μηχανισμών εσωτερικού ελέγχου για να διασφαλιστεί συμμόρφωση με το εφαρμοστέο δίκαιο της σύμβασης πίστωσης.
3. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής, εντός 30 εργάσιμων ημερών από την παραλαβή των πληροφοριών που αναφέρονται στην παράγραφο 2, διαβιβάζουν τις εν λόγω πληροφορίες στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλος υποδοχής, οι οποίες επιβεβαιώνουν την παραλαβή τους, χωρίς καθυστέρηση. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλος καταγωγής ενημερώνουν στη συνέχεια τον διαχειριστή πιστώσεων σχετικά με την επιβεβαίωση παραλαβής.
 4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι ο διαχειριστής πιστώσεων έχει δικαίωμα δικαστικής προσφυγής, σε περίπτωση που οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλος καταγωγής δεν διαβιβάσουν τις πληροφορίες.
 5. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, από τη στιγμή που οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλος καταγωγής διαβιβάσουν τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 2, ο διαχειριστής πιστώσεων δύναται να αρχίσει να παρέχει υπηρεσίες στο κράτος μέλος υποδοχής από την ημερομηνία οποιουδήποτε εκ των ακόλουθων, ανάλογα με το ποιο θα επέλθει νωρίτερα:
 - α) της παραλαβής της κοινοποίησης από πλευράς των αρμόδιων αρχών του κράτους μέλος υποδοχής, με την οποία επιβεβαιώνεται η παραλαβή της κοινοποίησης που αναφέρεται στην παράγραφο 3·
 - β) ελλείψει παραλαβής της κοινοποίησης που αναφέρεται στο στοιχείο α), μετά την παρέλευση δύο μηνών από την ημερομηνία της κοινοποίησης των πληροφοριών που αναφέρεται στην παράγραφο 3.
 6. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι ο διαχειριστής πιστώσεων ενημερώνει την αρμόδια αρχή του κράτους μέλος καταγωγής για μεταβολές που επέρχονται μετά την κοινοποίηση των πληροφοριών κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 3, βάσει της διαδικασίας που προβλέπεται στις παραγράφους 3 έως 5.
 7. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλος υποδοχής καταγράφουν στο μητρώο που αναφέρεται στο άρθρο 8 τους διαχειριστές πιστώσεων που έχουν λάβει άδεια να ασκούν δραστηριότητες διαχείρισης πιστώσεων στο έδαφός τους, καθώς και τα λεπτομερή στοιχεία του κράτους μέλος καταγωγής.

Άρθρο 12

Εποπτεία των διαχειριστών πιστώσεων που παρέχουν διασυνοριακές υπηρεσίες

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλος καταγωγής ελέγχουν και αξιολογούν τη συνεχή συμμόρφωση των διαχειριστών πιστώσεων που παρέχουν υπηρεσίες σε κράτος μέλος υποδοχής προς τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής είναι εξουσιοδοτημένες να ασκούν εποπτεία, να πραγματοποιούν έρευνες και να επιβάλλουν διοικητικές κυρώσεις ή ποινές και διορθωτικά μέτρα σε διαχειριστές πιστώσεων όσον αφορά τις δραστηριότητές τους σε κράτος μέλος υποδοχής.
3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής κοινοποιούν στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής τα μέτρα που λαμβάνουν σε σχέση με τον διαχειριστή πιστώσεων.
4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, σε περίπτωση που διαχειριστής πιστώσεων, ο οποίος έχει τόπο κατοικίας ή είναι εγκατεστημένος σε κράτος μέλος καταγωγής, έχει ιδρύσει υποκατάστημα ή έχει ορίσει αντιπρόσωπο σε κράτος μέλος υποδοχής, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής και οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής συνεργάζονται στενά κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων και των καθηκόντων τους που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία, ιδίως κατά τη διενέργεια ελέγχων, ερευνών και επιτόπιων επιθεωρήσεων στο εν λόγω υποκατάστημα ή σε σχέση με τον εν λόγω αντιπρόσωπο.
5. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής, κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων και των καθηκόντων τους που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία, ζητούν τη συνδρομή των αρμόδιων αρχών του κράτους μέλους υποδοχής, για τη διενέργεια επιτόπιας επιθεώρησης σε υποκατάστημα που έχει ιδρυθεί ή σε σχέση με αντιπρόσωπο που έχει οριστεί σε κράτος μέλος υποδοχής.
6. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν περαιτέρω ότι οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής έχουν δικαίωμα να αποφασίζουν ποια είναι τα καταλληλότερα μέτρα που πρέπει να ληφθούν σε κάθε επιμέρους περίπτωση, ώστε να ανταποκριθούν στο αίτημα συνδρομής των αρμόδιων αρχών του κράτους μέλους καταγωγής.
7. Στις περιπτώσεις που οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής αποφασίζουν να διενεργήσουν επιτόπιες επιθεωρήσεις για λογαριασμό των αρμόδιων αρχών του κράτους μέλους καταγωγής, ενημερώνουν, χωρίς καθυστέρηση, τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής σχετικά με τα αποτελέσματα αυτών.
8. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής μπορούν αυτεπάγγελα να διενεργούν ελέγχους, επιθεωρήσεις και έρευνες σε σχέση με δραστηριότητες διαχείρισης πιστώσεων που ασκεί στο έδαφός τους διαχειριστής πιστώσεων που έχει λάβει άδεια λειτουργίας σε κράτος μέλος καταγωγής. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής κοινοποιούν, χωρίς καθυστέρηση, τα αποτελέσματα των εν λόγω ελέγχων, επιθεωρήσεων και ερευνών στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής.
9. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, σε περίπτωση που οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής διαθέτουν στοιχεία που αποδεικνύουν ότι διαχειριστής υπηρεσιών που παρέχει υπηρεσίες στο έδαφός τους, σύμφωνα με το άρθρο 11, παραβαίνει τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τις εθνικές διατάξεις για τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο, διαβιβάζουν τα εν λόγω στοιχεία στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής και τους υποβάλλουν αίτημα να προβούν στη λήψη κατάλληλων μέτρων.
10. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής κοινοποιούν λεπτομέρειες σχετικά με διοικητική ή άλλη διαδικασία που κινείται σε σχέση με τα αποδεικτικά στοιχεία που παρείχε το κράτος μέλος υποδοχής, ή σχετικά με κυρώσεις ή ποινές και διορθωτικά μέτρα που επιβλήθηκαν στον διαχειριστή πιστώσεων, ή αιτιολογημένη απόφαση περί της μη λήψης μέτρων, στις αρμόδιες

αρχές του κράτους μέλους υποδοχής οι οποίες διαβίβασαν τα αποδεικτικά στοιχεία, το αργότερο δύο μήνες από την υποβολή του αιτήματος που αναφέρεται στην παράγραφο 8. Σε περίπτωση κίνησης διαδικασίας, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής ενημερώνουν τακτικά τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής σχετικά με την εξέλιξή της.

11. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, σε περίπτωση που, αφού ενημέρωσαν το κράτος μέλος καταγωγής, δεν ελήφθησαν επαρκή μέτρα σε εύλογο χρονικό διάστημα ή, παρά τα μέτρα που ελήφθησαν από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής, ή σε επείγουσα περίπτωση, ο διαχειριστής πιστώσεων εξακολουθεί να παραβαίνει τις υποχρεώσεις που απορρέουν από την παρούσα οδηγία, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής έχουν δικαίωμα να επιβάλλουν κατάλληλες διοικητικές κυρώσεις ή ποινές και διορθωτικά μέτρα, για να διασφαλίσουν τη συμμόρφωση με τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας στο έδαφός τους, αφού ενημερώσουν, χωρίς καθυστέρηση, τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής.

Τίτλος III

Αγοραστές πιστώσεων

Άρθρο 13

Δικαίωμα πληροφόρησης για τη σύμβαση πίστωσης

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι πιστωτές μπορούν να παρέχουν κάθε αναγκαία πληροφόρηση σε αγοραστή πιστώσεων, προκειμένου ο εν λόγω αγοραστής πιστώσεων να είναι σε θέση να αποτιμήσει την αξία της σύμβασης πίστωσης και τις πιθανότητες ανάκτησης της αξίας της εν λόγω σύμβασης, προτού συνάψει σύμβαση για τη μεταβίβαση της εν λόγω σύμβασης πίστωσης.
2. Τα κράτη μέλη απαιτούν από πιστωτικό ίδρυμα ή τη θυγατρική πιστωτικού ιδρύματος που μεταβιβάζει σύμβαση πίστωσης σε διαχειριστή πιστώσεων να γνωστοποιεί στις αρμόδιες αρχές, που ορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 20 παράγραφος 3 της παρούσας οδηγίας και το άρθρο 4 της οδηγίας 2013/36/ΕΚ³⁹, τα ακόλουθα:
 - α) το είδος του περιουσιακού στοιχείου με το οποίο είναι εξασφαλισμένη η σύμβαση πίστωσης, συμπεριλαμβανομένων πληροφοριών σχετικά με το κατά πόσον είναι σύμβαση πίστωσης που έχει συναφθεί με καταναλωτές·
 - β) την αξία της σύμβασης πίστωσης·
 - γ) τα στοιχεία ταυτότητας και τη διεύθυνση του δανειολήπτη και του αγοραστή πιστώσεων και, κατά περίπτωση, του αντιπροσώπου του, που έχει οριστεί σύμφωνα με το άρθρο 17.
3. Οι αρμόδιες αρχές που αναφέρονται στην παράγραφο 3 διαβιβάζουν, χωρίς καθυστέρηση, τις πληροφορίες που αναφέρονται στην εν λόγω παράγραφο, καθώς και κάθε άλλη πληροφορία που κρίνουν αναγκαία για την άσκηση των καθηκόντων

³⁹ Οδηγία 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με την πρόσβαση στη δραστηριότητα πιστωτικών ιδρυμάτων και την προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων, για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/87/ΕΚ και για την κατάργηση των οδηγιών 2006/48/ΕΚ και 2006/49/ΕΚ (ΕΕ L 176 της 27.6.2013, σ. 338).

τους σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένος ο αγοραστής πιστώσεων ή ο αντιπρόσωπός του, που έχει οριστεί σύμφωνα με το άρθρο 17, καθώς και στις αρχές του κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένος ή έχει τόπο κατοικίας ο δανειολήπτης.

4. Οι διατάξεις που προβλέπονται στις παραγράφους 1, 2 και 3 εφαρμόζονται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2016/679 και τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 45/2001.

Άρθρο 14

Τεχνικά πρότυπα για τα δεδομένα των ΜΕΛ

1. Η ΕΒΑ καταρτίζει σχέδια εκτελεστικών τεχνικών προτύπων για τον καθορισμό των μορφοτύπων που πρέπει να χρησιμοποιούνται από τους πιστωτές που είναι πιστωτικά ιδρύματα για την παροχή της πληροφόρησης που προβλέπεται στο άρθρο 13 παράγραφος 1, προκειμένου να παρέχουν στους αγοραστές πιστώσεων αναλυτικές πληροφορίες σχετικά με τα πιστωτικά ανοίγματά τους στο τραπεζικό χαρτοφυλάκιο, για την αξιολόγηση, τον διεξοδικό οικονομικό έλεγχο και την αποτίμηση της σύμβασης πίστωσης.
2. Η ΕΒΑ υποβάλλει τα εν λόγω σχέδια εκτελεστικών τεχνικών προτύπων στην Επιτροπή έως τις [31 Δεκεμβρίου 2018].
3. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εγκρίνει τα εκτελεστικά τεχνικά πρότυπα που αναφέρονται στην παράγραφο 1, σύμφωνα με το άρθρο 15 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁴⁰.

Άρθρο 15

Υποχρεώσεις των αγοραστών πιστώσεων

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι ο εκπρόσωπος αγοραστή πιστώσεων, που αναφέρεται στο άρθρο 17 παράγραφος 1, ορίζει πιστωτικό ίδρυμα εγκατεστημένο στην Ένωση ή θυγατρική του εγκατεστημένη στην Ένωση ή αδειοδοτημένο διαχειριστή πιστώσεων, για την άσκηση δραστηριοτήτων διαχείρισης πιστώσεων σε σχέση με συμβάσεις πίστωσης που συνάπτονται με καταναλωτές.
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι ο αγοραστής πιστώσεων δεν υπόκειται σε άλλες απαιτήσεις για την αγορά συμβάσεων πίστωσης, πέραν όσων προβλέπονται στα εθνικά μέτρα για τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο.

Άρθρο 16

Χρησιμοποίηση διαχειριστών πιστώσεων, πιστωτικών ιδρυμάτων ή θυγατρικών τους

1. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τον αγοραστή πιστώσεων ή, κατά περίπτωση, από τον αντιπρόσωπό του, που έχει οριστεί σύμφωνα με το άρθρο 17, να γνωστοποιεί στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους στο οποίο έχει τόπο κατοικίας ή είναι εγκατεστημένος ο αγοραστής πιστώσεων, ή ο αντιπρόσωπός του, την ταυτότητα και τη διεύθυνση του πιστωτικού ιδρύματος, της θυγατρικής του ή του διαχειριστή

⁴⁰ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, σχετικά με τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών), την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 716/2009/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 2009/78/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 331 της 15.12.2010, σ. 12).

πιστώσεων, όπου έχει αναθέσει την άσκηση δραστηριοτήτων διαχείρισης πιστώσεων σε σχέση με τη μεταβιβασθείσα σύμβαση πίστωσης.

2. Σε περίπτωση που ο αγοραστής πιστώσεων ή ο αντιπρόσωπός του, που έχει οριστεί σύμφωνα με το άρθρο 17, αναθέτει σε διαφορετικό πιστωτικό ίδρυμα ή θυγατρική του ή σε διαφορετικό διαχειριστή πιστώσεων τη διαχείριση της πίστωσης, γνωστοποιεί στις αρμόδιες αρχές που αναφέρονται στο παράγραφο 1, τουλάχιστον δύο εβδομάδες νωρίτερα, την εν λόγω μεταβολή και αναφέρει την ταυτότητα και τη διεύθυνση του νέου πιστωτικού ιδρύματος, της θυγατρικής του ή του διαχειριστή πιστώσεων, όπου έχει αναθέσει την άσκηση δραστηριοτήτων διαχείρισης πιστώσεων σε σχέση με τη μεταβιβασθείσα σύμβαση πίστωσης.
3. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους στο οποίο έχει τόπο κατοικίας ή είναι εγκατεστημένος ο αγοραστής πιστώσεων ή, κατά περίπτωση, ο αντιπρόσωπός του, που έχει οριστεί σύμφωνα με το άρθρο 17, να διαβιβάζουν, χωρίς καθυστέρηση, στις αρμόδιες αρχές οι οποίες είναι υπεύθυνες για την εποπτεία του πιστωτικού ιδρύματος, της θυγατρικής του ή του διαχειριστή πιστώσεων, που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2, τις πληροφορίες που λαμβάνονται σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 3.

Άρθρο 17

Αντιπρόσωποι αγοραστών πιστώσεων μη εγκατεστημένων στην Ένωση

1. Τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι, σε περίπτωση πραγματοποίησης μεταβίβασης σύμβασης πίστωσης, ο αγοραστής πιστώσεων που δεν έχει τόπο κατοικίας ούτε είναι εγκατεστημένος στην Ένωση έχει ορίσει εγγράφως αντιπρόσωπο που έχει τόπο κατοικίας ή είναι εγκατεστημένος στην Ένωση.
2. Ο αντιπρόσωπος που αναφέρεται στην παράγραφο 1 επικοινωνεί με τις αρμόδιες αρχές επιπλέον ή αντί του αγοραστή πιστώσεων όσον αφορά όλα τα ζητήματα που αφορούν τη συνεχή συμμόρφωση με την παρούσα οδηγία, και ευθύνεται πλήρως για τη συμμόρφωση με τις υποχρεώσεις που επιβάλλονται στον αγοραστή πιστώσεων, σύμφωνα με τις εθνικές διατάξεις για τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο.

Άρθρο 18

Αγοραστές πιστώσεων που εκτελούν άμεσα σύμβαση πίστωσης

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι ο αγοραστής πιστώσεων ή, κατά περίπτωση, ο αντιπρόσωπός του, που έχει οριστεί σύμφωνα με το άρθρο 17, ενημερώνει τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους όπου έχει τόπο κατοικίας ή είναι εγκατεστημένος ο αγοραστής πιστώσεων ή, κατά περίπτωση, ο αντιπρόσωπός του, ότι προτίθεται να εκτελέσει άμεσα σύμβαση πίστωσης, παρέχοντας τις εξής πληροφορίες:
 - α) το είδος του περιουσιακού στοιχείου με το οποίο είναι εξασφαλισμένη η σύμβαση πίστωσης, συμπεριλαμβανομένων πληροφοριών σχετικά με το κατά πόσον είναι σύμβαση πίστωσης που έχει συναφθεί με καταναλωτές·
 - β) την αξία της σύμβασης πίστωσης·
 - γ) τα στοιχεία ταυτότητας και τη διεύθυνση του δανειολήπτη και του αγοραστή πιστώσεων ή του αντιπροσώπου του, που έχει οριστεί σύμφωνα με το άρθρο 17.

2. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις αρμόδιες αρχές που αναφέρονται στην παράγραφο 1 να διαβιβάζουν, χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, τις πληροφορίες που λαμβάνονται σύμφωνα με την παράγραφο 1 στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους όπου είναι εγκατεστημένος ο δανειολήπτης.

Άρθρο 19

Μεταβίβαση σύμβασης πίστωσης από αγοραστή πιστώσεων

1. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τον αγοραστή πιστώσεων ή, κατά περίπτωση, τον αντιπρόσωπό του, που έχει οριστεί σύμφωνα με το άρθρο 17, ο οποίος μεταβιβάζει σύμβαση πίστωσης σε άλλον αγοραστή πιστώσεων, να ενημερώνει τις αρμόδιες αρχές που αναφέρονται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 σχετικά με τη μεταβίβαση, τα στοιχεία ταυτότητας και τη διεύθυνση του νέου αγοραστή πιστώσεων και, κατά περίπτωση, του αντιπροσώπου του, που έχει οριστεί σύμφωνα με το άρθρο 17.
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές που αναφέρονται στην παράγραφο 1 διαβιβάζουν, χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, τις πληροφορίες που λαμβάνονται σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 3 στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους όπου έχει τόπο κατοικίας ή είναι εγκατεστημένος ο νέος αγοραστής πιστώσεων και, κατά περίπτωση, ο αντιπρόσωπός του.

ΤΙΤΛΟΣ IV

Εποπτεία

Άρθρο 20

Εποπτεία από τις αρμόδιες αρχές

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι διαχειριστές πιστώσεων και, κατά περίπτωση, οι πάροχοι πιστωτικών υπηρεσιών στους οποίους έχουν ανατεθεί εξωτερικά δραστηριότητες, σύμφωνα με το άρθρο 10, συμμορφώνονται με τις εθνικές διατάξεις για τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο σε συνεχή βάση και διασφαλίζουν ότι οι δραστηριότητες αυτές υπόκεινται σε επαρκή εποπτεία από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής, ώστε να αξιολογείται η εν λόγω συμμόρφωση.
2. Τα κράτη μέλη όπου έχουν τόπο κατοικίας ή είναι εγκατεστημένοι οι αγοραστές πιστώσεων ή, κατά περίπτωση, οι αντιπρόσωποί τους, που έχουν οριστεί σύμφωνα με το άρθρο 17, διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές που αναφέρονται στην παράγραφο 1 είναι υπεύθυνες για την εποπτεία των υποχρεώσεων των άρθρων 15-19 όσον αφορά τους αγοραστές πιστώσεων ή, κατά περίπτωση, τους αντιπρόσωπους τους, που έχουν οριστεί σύμφωνα με το άρθρο 17.
3. Τα κράτη μέλη ορίζουν τις αρχές που είναι αρμόδιες για την άσκηση των αρμοδιοτήτων και των καθηκόντων που προβλέπονται στις εθνικές διατάξεις για τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο.
4. Στις περιπτώσεις που τα κράτη μέλη ορίζουν περισσότερες από μία αρμόδιες αρχές σύμφωνα με την παράγραφο 3, προσδιορίζουν τα αντίστοιχα καθήκοντά τους.

5. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι υπάρχουν κατάλληλα μέτρα ώστε οι αρμόδιες αρχές, που έχουν οριστεί σύμφωνα με την παράγραφο 3, να μπορούν να λαμβάνουν από τους αγοραστές πιστώσεων ή τους αντιπροσώπους τους, τους διαχειριστές πιστώσεων, τους παρόχους πιστωτικών υπηρεσιών, στους οποίους διαχειριστής πιστώσεων έχει αναθέσει εξωτερικά δραστηριότητες σύμφωνα με το άρθρο 10, τους δανειολήπτες και κάθε άλλο πρόσωπο ή δημόσια αρχή, τις πληροφορίες που είναι αναγκαίες για τα εξής:
- α) την αξιολόγηση της συνεχούς συμμόρφωσης με τις απαιτήσεις των εθνικών διατάξεων για τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο·
 - β) τη διερεύνηση πιθανών παραβάσεων των εν λόγω απαιτήσεων·
 - γ) την επιβολή διοικητικών κυρώσεων ή ποινών και διορθωτικών μέτρων, σύμφωνα με τις διατάξεις για τη μεταφορά του άρθρου 22 στο εθνικό δίκαιο.
6. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές που ορίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 3 έχουν την εμπειρογνομosύνη, τους πόρους, την επιχειρησιακή ικανότητα και τις εξουσίες που απαιτούνται για την άσκηση των αρμοδιοτήτων και των καθηκόντων που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία.

Άρθρο 21

Εποπτικός ρόλος και εξουσίες των αρμόδιων αρχών

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής, που ορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 20 παράγραφος 3, ανατίθενται όλες οι εξουσίες εποπτείας, διεξαγωγής ερευνών και επιβολής κυρώσεων που είναι αναγκαίες για την άσκηση των αρμοδιοτήτων και των καθηκόντων τους, όπως προβλέπονται στην παρούσα οδηγία, συμπεριλαμβανομένων των εξής:
- α) η εξουσία χορήγησης ή άρνησης άδειας λειτουργίας σύμφωνα με το άρθρο 5·
 - β) η εξουσία ανάκλησης άδειας λειτουργίας σύμφωνα με το άρθρο 7·
 - γ) η εξουσία διεξαγωγής επιτόπιων και μη επιθεωρήσεων·
 - δ) η εξουσία επιβολής διοικητικών κυρώσεων ή ποινών και διορθωτικών μέτρων, σύμφωνα με τις διατάξεις για τη μεταφορά του άρθρου 22 στο εθνικό δίκαιο·
 - ε) η εξουσία εξέτασης συμβάσεων εξωτερικής ανάθεσης που συνάπτονται μεταξύ διαχειριστών πιστώσεων και παρόχων πιστωτικών υπηρεσιών σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 1.
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής αξιολογούν, τουλάχιστον σε ετήσια βάση, την εφαρμογή από τον διαχειριστή πιστώσεων των απαιτήσεων του άρθρου 5 παράγραφος 1 στοιχεία γ), δ) και ε).
3. Τα κράτη μέλη προσδιορίζουν την έκταση της αξιολόγησης που αναφέρεται στην παράγραφο 2, ως προς το μέγεθος, τη φύση, την κλίμακα και την πολυπλοκότητα των δραστηριοτήτων του συγκεκριμένου διαχειριστή πιστώσεων.
4. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής γνωστοποιούν τακτικά, και τουλάχιστον σε ετήσια βάση, στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών υποδοχής τα αποτελέσματα της αξιολόγησης που αναφέρεται στην παράγραφο 2, συμπεριλαμβανομένων λεπτομερειών σχετικά με τυχόν διοικητικές κυρώσεις ή διορθωτικά μέτρα που ελήφθησαν.

5. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, κατά τη διενέργεια της αξιολόγησης που αναφέρεται στην παράγραφο 2, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής και των κρατών μελών υποδοχής ανταλλάσσουν όλες τις πληροφορίες που είναι αναγκαίες ώστε να μπορούν να εκτελέσουν τα καθήκοντά τους, όπως καθορίζονται στην παρούσα οδηγία.
6. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής μπορεί να απαιτεί από τον διαχειριστή πιστώσεων, τον πάροχο πιστωτικών υπηρεσιών ή τον αγοραστή πιστώσεων ή τον αντιπρόσωπό του, που έχει οριστεί σύμφωνα με το άρθρο 17, ο οποίος δεν πληροί τις απαιτήσεις των εθνικών διατάξεων για τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο, να λάβει σε αρχικό στάδιο όλα τα απαραίτητα μέτρα για τη συμμόρφωση με τις εν λόγω διατάξεις.

Άρθρο 22

Διοικητικές κυρώσεις και διορθωτικά μέτρα

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν κανόνες για την καθιέρωση των κατάλληλων διοικητικών κυρώσεων και διορθωτικών μέτρων που εφαρμόζονται τουλάχιστον στις εξής περιπτώσεις:
 - α) διαχειριστής πιστώσεων δεν συνάπτει ή συνάπτει σύμβαση εξωτερικής ανάθεσης κατά παράβαση των διατάξεων για τη μεταφορά του άρθρου 10 στο εθνικό δίκαιο ή ο πάροχος πιστωτικών υπηρεσιών, στον οποίο ανατίθενται οι λειτουργίες εξωτερικά, διαπράττει σοβαρή παράβαση των εφαρμοστέων νομικών κανόνων, συμπεριλαμβανομένης της εθνικής νομοθεσίας για τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο·
 - β) το οργανωτικό πλαίσιο διακυβέρνησης και οι μηχανισμοί εσωτερικού ελέγχου διαχειριστή πιστώσεων δεν εξασφαλίζουν τον σεβασμό των δικαιωμάτων του δανειολήπτη και τη συμμόρφωση με τους κανόνες περί προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα·
 - γ) η πολιτική διαχειριστή πιστώσεων δεν επαρκεί για την ορθή μεταχείριση των δανειοληπτών, όπως προβλέπεται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 στοιχείο δ)·
 - δ) οι εσωτερικές διαδικασίες διαχειριστή πιστώσεων δεν προβλέπουν την καταγραφή και την αντιμετώπιση των καταγγελιών των δανειοληπτών, σύμφωνα με τις υποχρεώσεις που καθορίζονται στα εθνικά μέτρα για τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο·
 - ε) αγοραστής πιστώσεων ή, κατά περίπτωση, ο αντιπρόσωπός του, που έχει οριστεί σύμφωνα με το άρθρο 17, δεν γνωστοποιεί τις πληροφορίες που προβλέπονται στα εθνικά μέτρα για τη μεταφορά των άρθρων 16, 18 και 19 στο εθνικό δίκαιο·
 - στ) αγοραστής πιστώσεων ή, κατά περίπτωση, ο αντιπρόσωπός του, που έχει οριστεί σύμφωνα με το άρθρο 17, δεν συμμορφώνεται με την απαίτηση των εθνικών μέτρων για τη μεταφορά του άρθρου 15 στο εθνικό δίκαιο·
 - ζ) αγοραστής πιστώσεων δεν συμμορφώνεται με την απαίτηση των εθνικών μέτρων για τη μεταφορά του άρθρου 17 στο εθνικό δίκαιο.

2. Οι κυρώσεις και τα μέτρα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 είναι αποτελεσματικά, αναλογικά και αποτρεπτικά και περιλαμβάνουν τουλάχιστον τα εξής:
 - α) ακύρωση άδειας άσκησης των δραστηριοτήτων διαχειριστή πιστώσεων·
 - β) εντολή με την οποία ο διαχειριστής πιστώσεων ή ο αγοραστής πιστώσεων ή, κατά περίπτωση, ο αντιπρόσωπός του, που έχει οριστεί σύμφωνα με το άρθρο 17, υποχρεούται σε αποκατάσταση της παράβασης, παύση της σχετικής συμπεριφοράς και αποχή από μελλοντική επανάληψή της·
 - γ) διοικητικά χρηματικά πρόστιμα.
3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν επίσης ότι οι διοικητικές κυρώσεις και τα διορθωτικά μέτρα εφαρμόζονται αποτελεσματικά.
4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, κατά τον προσδιορισμό του είδους των διοικητικών κυρώσεων ή άλλων διορθωτικών μέτρων και του ύψους των εν λόγω διοικητικών χρηματικών προστίμων, οι αρμόδιες αρχές λαμβάνουν υπόψη όλες τις ακόλουθες περιστάσεις, ανάλογα με την περίπτωση:
 - α) τη βαρύτητα και τη διάρκεια της παράβασης·
 - β) την έκταση της ευθύνης του υπαίτιου για την παράβαση διαχειριστή πιστώσεων ή αγοραστή πιστώσεων ή, κατά περίπτωση, του αντιπροσώπου του, που έχει οριστεί σύμφωνα με το άρθρο 17·
 - γ) την οικονομική ισχύ του διαχειριστή πιστώσεων ή του αγοραστή πιστώσεων που είναι υπαίτιος για την παράβαση, όπως προκύπτει, μεταξύ άλλων, από τον συνολικό κύκλο εργασιών νομικού προσώπου ή από το ετήσιο εισόδημα φυσικού προσώπου·
 - δ) τη σπουδαιότητα των κερδών που αποκτήθηκαν ή των ζημιών που αποφεύχθηκαν λόγω της παράβασης του διαχειριστή πιστώσεων ή του αγοραστή πιστώσεων ή, κατά περίπτωση, του αντιπροσώπου του, που έχει οριστεί σύμφωνα με το άρθρο 17, στον βαθμό που μπορούν να προσδιοριστούν·
 - ε) τις ζημιές τρίτων που προκλήθηκαν από την παράβαση, στον βαθμό που μπορούν να προσδιοριστούν·
 - στ) τον βαθμό συνεργασίας του διαχειριστή πιστώσεων ή του αγοραστή πιστώσεων που είναι υπαίτιος για την παράβαση με τις αρμόδιες αρχές·
 - ζ) προηγούμενες παραβάσεις του υπαίτιου για την παράβαση διαχειριστή πιστώσεων ή αγοραστή πιστώσεων ή, κατά περίπτωση, του αντιπροσώπου του, που έχει οριστεί σύμφωνα με το άρθρο 17·
 - η) τυχόν πραγματικές ή πιθανές συστημικές συνέπειες της παράβασης.
5. Όταν οι περιπτώσεις της παραγράφου 1 έχουν εφαρμογή σε νομικά πρόσωπα, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν επίσης ότι οι αρμόδιες αρχές εφαρμόζουν τις διοικητικές κυρώσεις και τα διορθωτικά μέτρα, που καθορίζονται στην παράγραφο 2, στα μέλη του οργάνου διοίκησης ή διεύθυνσης, και σε άλλα πρόσωπα που, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, ευθύνονται για την παράβαση.
6. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, πριν λάβουν οποιαδήποτε απόφαση όσον αφορά την επιβολή διοικητικών προστίμων ή διορθωτικών μέτρων, που καθορίζονται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, οι αρμόδιες αρχές δίνουν δυνατότητα ακρόασης

στον συγκεκριμένο διαχειριστή πιστώσεων, αγοραστή πιστώσεων ή, κατά περίπτωση, τον αντιπρόσωπό του, που έχει οριστεί σύμφωνα με το άρθρο 17.

7. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι κάθε απόφαση για την επιβολή διοικητικών κυρώσεων ή διορθωτικών μέτρων, όπως καθορίζονται στην παράγραφο 2, είναι επαρκώς αιτιολογημένη και υπόκειται σε δικαίωμα προσφυγής.

ΤΙΤΛΟΣ V

Ταχεία εξωδικαστική αναγκαστική εκτέλεση επί εξασφαλίσεων

Άρθρο 23

Προϋποθέσεις για την προαιρετική χρήση του μηχανισμού ταχείας εξωδικαστικής αναγκαστικής εκτέλεσης επί εξασφαλίσεων

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι ο εν λόγω μηχανισμός ταχείας εξωδικαστικής αναγκαστικής εκτέλεσης επί εξασφαλίσεων μπορεί να ασκηθεί από πιστωτή, σε περίπτωση που πληρούνται όλες οι κατωτέρω προϋποθέσεις:
- α) ο μηχανισμός έχει συμφωνηθεί γραπτώς ή περιβάλλεται τον συμβολαιογραφικό τύπο, εφόσον αυτό προβλέπεται από το κράτος μέλος, τον πιστωτή και τη δανειολήπτρια επιχείρηση. και η συμφωνία αυτή καθορίζει το γεγονός αναγκαστικής εκτέλεσης και την προθεσμία εντός της οποίας η δανειολήπτρια επιχείρηση μπορεί να εκτελέσει την πληρωμή μετά το εν λόγω γεγονός, προκειμένου να αποτραπεί η εκτέλεση της εν λόγω ταχείας εξωδικαστικής αναγκαστικής εκτέλεσης επί εξασφαλίσεων·
 - β) η δανειολήπτρια επιχείρηση έχει ενημερωθεί με σαφήνεια όσον αφορά την εφαρμογή και τις συνέπειες της εν λόγω ταχείας εξωδικαστικής αναγκαστικής εκτέλεσης επί εξασφαλίσεων, πριν από τη σύναψη της συμφωνίας που αναφέρεται στο στοιχείο α)·
 - γ) εντός 4 εβδομάδων από το γεγονός αναγκαστικής εκτέλεσης, ή σε μεταγενέστερο χρόνο εφόσον συμφωνηθεί μεταξύ του πιστωτή και της δανειολήπτριας επιχείρησης, ο πιστωτής έχει γνωστοποιήσει στη δανειολήπτρια επιχείρηση, γραπτώς, όλα τα εξής:
 - i) την πρόθεση του πιστωτή να ρευστοποιήσει τα περιουσιακά στοιχεία μέσω αυτού του μηχανισμού ταχείας εξωδικαστικής αναγκαστικής εκτέλεσης επί εξασφαλίσεων, για την εκπλήρωση των συμβατικών υποχρεώσεων που απορρέουν από την εξασφαλισμένη σύμβαση πίστωσης·
 - ii) το είδος των μέτρων αναγκαστικής εκτέλεσης που θα εφαρμοστούν, σύμφωνα με τα άρθρα 25 και 26·
 - iii) την προθεσμία για την εκτέλεση της πληρωμής, πριν από τη χρήση του μηχανισμού ταχείας εξωδικαστικής αναγκαστικής εκτέλεσης επί εξασφαλίσεων που αναφέρεται στο στοιχείο α)·
 - iv) το υπερήμερο ποσό της εξασφαλισμένης σύμβασης πίστωσης, σύμφωνα με τις συμβατικές υποχρεώσεις της εξασφαλισμένης σύμβασης πίστωσης·

- δ) η δανειολήπτρια επιχείρηση δεν έχει προβεί σε πλήρη αποπληρωμή, όπως προβλέπεται στη γνωστοποίηση του πιστωτή που αναφέρεται στο στοιχείο γ).

Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, η συμφωνία που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο α) περιλαμβάνει άμεσα εκτελεστό τίτλο.

Για τους σκοπούς της παραγράφου 1 στοιχείο α), τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι, στις περιπτώσεις που δανειολήπτρια επιχείρηση έχει καταβάλει τουλάχιστον το 85 % του ποσού της εξασφαλισμένης σύμβασης πίστωσης, η εκεί αναφερόμενη προθεσμία μπορεί να παραταθεί για τουλάχιστον έξι μήνες.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η δανειολήπτρια επιχείρηση δεν επιτρέπεται να διαθέτει τα περιουσιακά στοιχεία που ενεχυριάστηκαν ως εξασφάλιση, μετά τη λήψη της γνωστοποίησης που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο γ), και υπόκειται σε γενική υποχρέωση συνεργασίας και διαβίβασης όλων των σχετικών πληροφοριών, στις περιπτώσεις που μπορεί να εφαρμοστεί ο εν λόγω μηχανισμός ταχείας εξωδικαστικής αναγκαστικής εκτέλεσης επί εξασφαλίσεων σύμφωνα με την παράγραφο 1.
3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι ο πιστωτής δίνει στη δανειολήπτρια επιχείρηση επαρκή προθεσμία για την εκτέλεση της πληρωμής και κάνει εύλογες προσπάθειες να αποφύγει τη χρήση του εν λόγω μηχανισμού ταχείας εξωδικαστικής αναγκαστικής εκτέλεσης επί εξασφαλίσεων.

Άρθρο 24

Αναγκαστική εκτέλεση

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι εξασφαλίσεις μπορούν να ρευστοποιούνται δυνάμει του παρόντος μηχανισμού ταχείας εξωδικαστικής αναγκαστικής εκτέλεσης επί εξασφαλίσεων.
2. Τα κράτη μέλη προβλέπουν τουλάχιστον ένα ή και τα δύο από τα κατωτέρω μέσα για τη ρευστοποίηση των εξασφαλίσεων, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 1, για κάθε είδος δικαιώματος ασφάλειας και εξασφάλισης:
 - α) δημοπρασία·
 - β) ιδιωτική πώληση.

Για κάθε ένα από τα μέσα αυτά, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι διορίζεται, κατά περίπτωση, συμβολαιογράφος, δικαστικός επιμελητής ή άλλος δημόσιος λειτουργός, για να εξασφαλιστεί η αποτελεσματική και ταχεία διανομή του προϊόντος της πώλησης και η μεταβίβαση της εξασφάλισης σε αγοραστή, ή για να διασφαλιστούν τα δικαιώματα του δανειολήπτη.

3. Σε περίπτωση που τα κράτη μέλη καθιερώνουν τη διαδικασία εξωδικαστικής αναγκαστικής εκτέλεσης μέσω κατάσχεσης, το δικαίωμα του πιστωτή να διατηρήσει το περιουσιακό στοιχείο για την ολική ή μερική εκπλήρωση της υποχρέωσης της δανειολήπτριας επιχείρησης διέπεται από την εφαρμοστέα σε κάθε κράτος μέλος νομοθεσία. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, σε περίπτωση κατάσχεσης, η θετική διαφορά που πρέπει να καταβληθεί στη δανειολήπτρια επιχείρηση είναι η διαφορά μεταξύ του οφειλόμενου ποσού της εξασφαλισμένης σύμβασης πίστωσης και της αποτίμησης του περιουσιακού στοιχείου.

4. Για τους σκοπούς της ρευστοποίησης που αναφέρεται στην παράγραφο 2, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι ο πιστωτής διοργανώνει αποτίμηση των περιουσιακών στοιχείων, προκειμένου να καθορίσει την οριακή τιμή, σε περιπτώσεις δημοπρασίας και ιδιωτικής πώλησης, και ότι πληρούνται οι κατωτέρω προϋποθέσεις:
- α) ο πιστωτής και η δανειολήπτρια επιχείρηση συμφωνούν όσον αφορά τον εκτιμητή που θα διοριστεί·
 - β) η αποτίμηση πραγματοποιείται από ανεξάρτητο εκτιμητή·
 - γ) η αποτίμηση είναι δίκαιη και ρεαλιστική·
 - δ) η αποτίμηση πραγματοποιείται ειδικά για τους σκοπούς της ρευστοποίησης της εξασφάλισης, μετά το γεγονός αναγκαστικής εκτέλεσης·
 - ε) η δανειολήπτρια επιχείρηση έχει δικαίωμα προσβολής της αποτίμησης ενώπιον των δικαστηρίων, σύμφωνα με το άρθρο 29.
5. Για τους σκοπούς του στοιχείου α), σε περίπτωση που τα μέρη δεν μπορούν να συμφωνήσουν όσον αφορά τον διορισμό εκτιμητή, για τους σκοπούς της ρευστοποίησης της εξασφάλισης που αναφέρεται στην παράγραφο 2, διορίζεται εκτιμητής με απόφαση δικαστηρίου, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία του κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένη η δανειολήπτρια επιχείρηση ή έχει τόπο κατοικίας ο δανειολήπτης επιχειρηματίας.

Άρθρο 25

Δημοπρασία

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η ρευστοποίηση εξασφαλίσεων μέσω δημοπρασίας πραγματοποιείται σύμφωνα με τα εξής:
- α) ο πιστωτής έχει ανακοινώσει στο κοινό τον χρόνο και τον τόπο της δημοπρασίας, τουλάχιστον 10 ημέρες πριν από τη δημοπρασία·
 - β) ο πιστωτής έχει καταβάλει εύλογες προσπάθειες να προσελκύσει τον μέγιστο δυνατό αριθμό δυνητικών αγοραστών·
 - γ) ο πιστωτής έχει ενημερώσει τη δανειολήπτρια επιχείρηση, και κάθε τρίτον με συμφέρον ή δικαίωμα επί του περιουσιακού στοιχείου, όσον αφορά τη δημοπρασία, συμπεριλαμβανομένου του χρόνου και τόπου διεξαγωγής της, τουλάχιστον 10 ημέρες πριν από τη δημοπρασία·
 - δ) έχει πραγματοποιηθεί αποτίμηση του περιουσιακού στοιχείου πριν από τη δημοπρασία·
 - ε) η οριακή τιμή του περιουσιακού στοιχείου είναι τουλάχιστον ίση με το ποσό της αποτίμησης, που προσδιορίστηκε πριν από τη δημοπρασία·
 - στ) το περιουσιακό στοιχείο μπορεί να πωληθεί με μείωση που δεν υπερβαίνει το 20 % του ποσού της αποτίμησης, εφόσον ισχύουν σωρευτικά τα εξής:
 - i) κανένας αγοραστής δεν έχει κάνει προσφορά στη δημοπρασία σύμφωνα με τις απαιτήσεις που αναφέρονται στα στοιχεία ε) και στ)·
 - ii) υπάρχει κίνδυνος άμεσης μείωσης της αξίας του περιουσιακού στοιχείου.

2. Σε περίπτωση που το περιουσιακό στοιχείο δεν πωληθεί στη δημοπρασία, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν τη ρευστοποίηση της εξασφάλισης μέσω ιδιωτικής πώλησης.
3. Σε περίπτωση που κράτος μέλος προβλέπει δεύτερη δημοπρασία, εφαρμόζεται η παράγραφος 1 στοιχεία α) έως ε), ωστόσο το περιουσιακό στοιχείο μπορεί να πωληθεί με επιπλέον μείωση στην τιμή, όπως ορίζεται από τα κράτη μέλη.

Άρθρο 26

Ιδιωτική πώληση

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η ρευστοποίηση εξασφαλίσεων μέσω ιδιωτικής πώλησης πραγματοποιείται σύμφωνα με τα εξής:
 - α) ο πιστωτής έχει καταβάλει εύλογες προσπάθειες, μεταξύ άλλων μέσω επαρκούς διαφήμισης, να προσελκύσει δυνητικούς αγοραστές·
 - β) ο πιστωτής έχει γνωστοποιήσει στη δανειολήπτρια επιχείρηση, και κάθε σχετικό τρίτον με συμφέρον ή δικαίωμα επί του περιουσιακού στοιχείου, την πρόθεσή του να πωλήσει το περιουσιακό στοιχείο, τουλάχιστον 10 ημέρες πριν από την προσφορά του περιουσιακού στοιχείου προς πώληση·
 - γ) έχει πραγματοποιηθεί αποτίμηση του περιουσιακού στοιχείου πριν από την ιδιωτική πώληση και/ή δημοπρασία, σύμφωνα με το άρθρο 25 παράγραφος 1 στοιχείο γ)·
 - δ) η ενδεικτική τιμή του περιουσιακού στοιχείου είναι τουλάχιστον ίση με το ποσό που καθορίστηκε στην αποτίμηση που αναφέρεται στο στοιχείο γ), κατά τον χρόνο προσφοράς του περιουσιακού στοιχείου προς ιδιωτική πώληση·
 - ε) το περιουσιακό στοιχείο μπορεί να πωληθεί με μείωση που δεν υπερβαίνει το 20 % της αξίας, εφόσον ισχύουν σωρευτικά τα εξής:
 - i) κανένας αγοραστής δεν έχει κάνει προσφορά σύμφωνα με τις απαιτήσεις που αναφέρονται στα στοιχεία δ) και ε), εντός 30 ημερών·
 - ii) υπάρχει κίνδυνος άμεσης μείωσης της αξίας του περιουσιακού στοιχείου.
2. Σε περίπτωση που το περιουσιακό στοιχείο δεν πωληθεί μέσω ιδιωτικής πώλησης, εντός 30 ημερών από την προσφορά του προς πώληση, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι ο πιστωτής διαφημίζει την πώληση για επιπλέον διάστημα τουλάχιστον 30 ημερών, πριν από την πραγματοποίηση πώλησης.
3. Σε περίπτωση που κράτος μέλος προβλέπει δεύτερη απόπειρα ιδιωτικής πώλησης, εφαρμόζεται η παράγραφος 1 στοιχεία α) έως δ), ωστόσο το περιουσιακό στοιχείο μπορεί να πωληθεί με επιπλέον μείωση στην τιμή, όπως ορίζεται από τα κράτη μέλη.

Άρθρο 27

Συγκρουόμενα δικαιώματα ασφάλειας

Τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι η προτεραιότητα που δίνεται στα συγκρουόμενα δικαιώματα ασφάλειας επί της ίδιας εξασφάλισης δεν επηρεάζεται από την αναγκαστική εκτέλεση ενός

από αυτά τα δικαιώματα, μέσω των εθνικών διατάξεων για τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο.

Άρθρο 28

Δικαίωμα προσβολής της αναγκαστικής εκτέλεσης

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η δανειολήπτρια επιχείρηση έχει το δικαίωμα προσβολής της χρήσης του εν λόγω μηχανισμού ταχείας εξωδικαστικής αναγκαστικής εκτέλεσης επί εξασφαλίσεων ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων, σε περίπτωση που η πώληση των περιουσιακών στοιχείων που παρασχέθηκαν ως εξασφάλιση δεν πραγματοποιήθηκε σύμφωνα με τις εθνικές διατάξεις για τη μεταφορά του άρθρου 24 παράγραφος 3, του άρθρου 25 και του άρθρου 26 στο εθνικό δίκαιο, ή η αποτίμηση των περιουσιακών στοιχείων δεν διενεργήθηκε σύμφωνα με τις εθνικές διατάξεις για τη μεταφορά του άρθρου 24 παράγραφος 4 στο εθνικό δίκαιο.

Άρθρο 29

Επιστροφή του υπερβάλλοντος ποσού

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι ο πιστωτής οφείλει να καταβάλει στη δανειολήπτρια επιχείρηση τυχόν θετική διαφορά μεταξύ του οφειλόμενου ποσού της εξασφαλισμένης σύμβασης πίστωσης και του προϊόντος της πώλησης του περιουσιακού στοιχείου.

Άρθρο 30

Διακανονισμός του ανεξόφλητου υπόλοιπου

Με την επιφύλαξη των άρθρων 19 έως 23 της οδηγίας (ΕΕ) 20XX/XX του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁴¹, στις περιπτώσεις όπου το ποσό που προέκυψε από τη χρήση του εν λόγω μηχανισμού ταχείας εξωδικαστικής αναγκαστικής εκτέλεσης επί εξασφαλίσεων είναι ποσό χαμηλότερο από το ανεξόφλητο υπόλοιπο της εξασφαλισμένης σύμβασης πίστωσης, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν τον διακανονισμό όλων των υποχρεώσεων που απορρέουν από τη σύμβαση, σύμφωνα με την εφαρμοστέα εθνική νομοθεσία.

Άρθρο 31

Μεταβίβαση εξασφαλισμένων συμβάσεων πίστωσης σε τρίτους

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, σε περίπτωση μεταβίβασης εξασφαλισμένης σύμβασης πίστωσης, που προβλέπει το δικαίωμα χρήσης ταχείας εξωδικαστικής αναγκαστικής εκτέλεσης επί εξασφαλίσεων, από το πιστωτικό ίδρυμα ή τη θυγατρική του σε οποιονδήποτε τρίτον, ο εν λόγω τρίτος αποκτά το δικαίωμα χρήσης του μηχανισμού ταχείας εξωδικαστικής αναγκαστικής εκτέλεσης επί εξασφαλίσεων, σε περίπτωση υπερημερίας της δανειολήπτριας επιχείρησης, με τους ίδιους όρους και προϋποθέσεις όπως το πιστωτικό ίδρυμα.

⁴¹ Οδηγία (ΕΕ) .../... του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της [...], για τα πλαίσια προληπτικής αναδιάρθρωσης, τη δεύτερη ευκαιρία και μέτρα για την αύξηση της αποτελεσματικότητας των διαδικασιών αναδιάρθρωσης, αφερεγγυότητας και απαλλαγής, καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 2012/30/ΕΕ (ΕΕ L [...] της [...], σ. [...]).

Διαδικασίες αναδιάρθρωσης και αφερεγγυότητας

1. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται υπό την επιφύλαξη της οδηγίας (ΕΕ) 20XX/XX του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁴².
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, σε περίπτωση κίνησης διαδικασίας αφερεγγυότητας κατά δανειολήπτριας επιχείρησης, η ρευστοποίηση της εξασφάλισης σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία για τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο υπόκειται σε αναστολή των ατομικών μέτρων αναγκαστικής εκτέλεσης σύμφωνα με την εφαρμοστέα εθνική νομοθεσία.

Συλλογή δεδομένων

1. Τα κράτη μέλη και, στην περίπτωση των πιστωτικών ιδρυμάτων, οι αρμόδιες αρχές που εποπτεύουν τα πιστωτικά ιδρύματα, συλλέγουν, σε ετήσια βάση, πληροφορίες από τους πιστωτές σχετικά με τον αριθμό εξασφαλισμένων συμβάσεων πίστωσης που εκτελούνται μέσω της παρούσας ταχείας εξωδικαστικής αναγκαστικής εκτέλεσης επί εξασφαλίσεων και τα χρονικά πλαίσια της εν λόγω εκτέλεσης.
2. Τα κράτη μέλη και, στην περίπτωση των πιστωτικών ιδρυμάτων, οι αρμόδιες αρχές που εποπτεύουν τα πιστωτικά ιδρύματα, συλλέγουν από τους πιστωτές, σε ετήσια βάση, πληροφορίες όσον αφορά τα εξής:
 - α) τον αριθμό εκκρεμών και ολοκληρωμένων διαδικασιών που κινήθηκαν δυνάμει των εθνικών διατάξεων για τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας, συμπεριλαμβανομένων:
 - i) του αριθμού διαδικασιών σε σχέση με κινητά περιουσιακά στοιχεία·
 - ii) του αριθμού διαδικασιών σε σχέση με ακίνητα περιουσιακά στοιχεία·
 - β) τη διάρκεια της διαδικασίας ανά είδος ρευστοποίησης (δημοπρασία, ιδιωτική πώληση ή κατάσχεση), από την κοινοποίηση έως τον διακανονισμό·
 - γ) το μέσο κόστος κάθε διαδικασίας σε EUR·
 - δ) τα ποσοστά διακανονισμού.
3. Τα κράτη μέλη συγκεντρώνουν τα δεδομένα που αναφέρονται στην παράγραφο 2 και καταρτίζουν στατιστικές από τα συγκεντρωτικά αυτά δεδομένα για ολόκληρο το ημερολογιακό έτος, αρχής γενομένης την **ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ [Υπηρεσία Εκδόσεων: εισαγωγή ημερομηνίας της 1ης Ιανουαρίου μετά την έκδοση της παρούσας πράξης]**.
4. Τα στατιστικά στοιχεία που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο διαβιβάζονται στην Επιτροπή σε ετήσια βάση και έως τις 31 Μαρτίου του ημερολογιακού έτους που έπεται του έτους συλλογής των δεδομένων.

⁴² Οδηγία (ΕΕ) .../... του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της [...], για τα πλαίσια προληπτικής αναδιάρθρωσης, τη δεύτερη ευκαιρία και μέτρα για την αύξηση της αποτελεσματικότητας των διαδικασιών αναδιάρθρωσης, αφερεγγυότητας και απαλλαγής, καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 2012/30/ΕΕ (ΕΕ L [...] της [...], σ. [...]).

ΤΙΤΛΟΣ VI

Διασφαλίσεις και υποχρέωση συνεργασίας

Άρθρο 34

Τροποποίηση της σύμβασης πίστωσης

Με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων ενημέρωσης του καταναλωτή, δυνάμει της οδηγίας 2014/17/ΕΕ, της οδηγίας 2008/48/ΕΚ και της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, πριν από την τροποποίηση των όρων και των προϋποθέσεων σύμβασης πίστωσης, είτε με συναίνεση είτε απευθείας βάσει του νόμου, ο πιστωτής γνωστοποιεί στον καταναλωτή τις ακόλουθες πληροφορίες:

- α) σαφή και διεξοδική περιγραφή των προτεινόμενων αλλαγών·
- β) χρονοδιάγραμμα για την εφαρμογή των εν λόγω αλλαγών·
- γ) τους λόγους καταγγελίας που έχει στη διάθεσή του ο καταναλωτής όσον αφορά τις εν λόγω τροποποιήσεις·
- δ) τη διαθέσιμη προθεσμία για την υποβολή τυχόν καταγγελίας·
- ε) το όνομα και τη διεύθυνση της αρμόδιας αρχής στην οποία μπορεί να υποβληθεί η καταγγελία.

Άρθρο 35

Καταγγελίες

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι ο διαχειριστής πιστώσεων γνωστοποιεί στον δανειολήπτη, χωρίς καθυστέρηση, τις ακόλουθες πληροφορίες:
 - α) τα στοιχεία ταυτότητας του διαχειριστή πιστώσεων·
 - β) αντίγραφο της άδειας λειτουργίας που του χορηγήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 6·
 - γ) την ονομασία, τη διεύθυνση και τα στοιχεία επικοινωνίας των αρμόδιων αρχών του κράτους μέλους όπου έχει τόπο κατοικίας ή είναι εγκατεστημένος ο δανειολήπτης, στις οποίες ο δανειολήπτης μπορεί να υποβάλει καταγγελία.
2. Η γνωστοποίηση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 γίνεται γραπτώς, ή με ηλεκτρονικά μέσα, στις περιπτώσεις που αυτό επιτρέπεται σύμφωνα με το ενωσιακό ή το εθνικό δίκαιο.
3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, σε κάθε επόμενη επικοινωνία με τον δανειολήπτη, καθώς και σε κάθε επικοινωνία μέσω τηλεφώνου, ο διαχειριστής πιστώσεων περιλαμβάνει ή αναφέρει τις πληροφορίες που απαριθμούνται στην παράγραφο 1 στοιχεία α) και γ).
4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι διαχειριστές πιστώσεων καθιερώνουν και διατηρούν αποτελεσματικές και διαφανείς διαδικασίες για τη διαχείριση καταγγελιών τις οποίες λαμβάνουν από τους δανειολήπτες.
5. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η διαχείριση των καταγγελιών των δανειοληπτών είναι χωρίς χρέωση και ότι οι διαχειριστές πιστώσεων καταγράφουν τις καταγγελίες και τα μέτρα που λαμβάνονται για την αντιμετώπισή τους.

6. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές καθιερώνουν και δημοσιοποιούν διαδικασία για την αντιμετώπιση καταγγελιών από δανειολήπτες σχετικά με τους αγοραστές πιστώσεων, τους διαχειριστές πιστώσεων και τους παρόχους πιστωτικών υπηρεσιών και ότι η επεξεργασία τους γίνεται αμέσως μόλις ληφθούν.

Άρθρο 36

Προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα

Η παροχή πληροφοριών στα άτομα σχετικά με την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και η επεξεργασία των εν λόγω δεδομένων, καθώς και κάθε άλλη επεξεργασία προσωπικών δεδομένων για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, πραγματοποιούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2016/679 και με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 45/2001.

Άρθρο 37

Συνεργασία μεταξύ των αρμόδιων αρχών

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές που αναφέρονται στα άρθρα 7, 11, 12, 13, 16, 18, 19 και 21 συνεργάζονται μεταξύ τους, όποτε αυτό είναι αναγκαίο για την εκτέλεση των καθηκόντων τους ή την άσκηση των εξουσιών τους, σύμφωνα με τις εθνικές διατάξεις για τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο. Οι εν λόγω αρχές συντονίζουν επίσης τις ενέργειές τους, με σκοπό την αποφυγή πιθανής επανάληψης και επικάλυψης, κατά την άσκηση εποπτικών εξουσιών και την επιβολή διοικητικών κυρώσεων και μέτρων σε διασυνοριακές υποθέσεις.
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές ανταλλάσσουν, κατόπιν αιτήματος και χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, τις πληροφορίες που απαιτούνται για την άσκηση των αρμοδιοτήτων και των καθηκόντων τους βάσει των εθνικών διατάξεων για τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο.
3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές που λαμβάνουν εμπιστευτικές πληροφορίες, κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων και των καθηκόντων τους βάσει της παρούσας οδηγίας, χρησιμοποιούν τις πληροφορίες αυτές μόνο στο πλαίσιο των εν λόγω αρμοδιοτήτων και καθηκόντων τους.
4. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία διοικητικά και οργανωτικά μέτρα για να διευκολύνουν τη συνεργασία που προβλέπεται στο παρόν άρθρο.
5. Η Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών διευκολύνει την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αρμόδιων αρχών των κρατών μελών και προάγει τη συνεργασία τους.

Τίτλος VII

Τροποποίηση

Άρθρο 38

Τροποποίηση της οδηγίας 2014/17/ΕΕ

Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο 28α:

«Άρθρο 28α

1. Όταν τα δικαιώματα του πιστωτικού φορέα από σύμβαση πίστωσης ή η ίδια η σύμβαση εκχωρούνται σε τρίτον, ο καταναλωτής δικαιούται να αντιτάσσει κατά του εκδοχέα τα ίδια μέσα άμυνας που είχε κατά του αρχικού πιστωτικού φορέα, συμπεριλαμβανομένου του συμψηφισμού, εφόσον αυτός επιτρέπεται από το οικείο κράτος μέλος.
2. Ο καταναλωτής ενημερώνεται σχετικά με την εκχώρηση που προβλέπεται στην παράγραφο 1.».

Τίτλος VIII

Τελικές διατάξεις

Άρθρο 39

Επιτροπή

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή. Πρόκειται για επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁴³.
2. Όποτε γίνεται παραπομπή στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

Άρθρο 40

Αξιολόγηση

1. Πέντε έτη μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας, η Επιτροπή διενεργεί αξιολόγηση της παρούσας οδηγίας και υποβάλλει έκθεση σχετικά με τα βασικά πορίσματα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή.
2. Σε περίπτωση που στην αξιολόγηση εντοπιστούν σημαντικά προβλήματα όσον αφορά τη λειτουργία της οδηγίας, στην έκθεση θα πρέπει να περιγράφεται ο τρόπος με τον οποίο η Επιτροπή προτίθεται να αντιμετωπίσει τα εντοπισθέντα προβλήματα, συμπεριλαμβανομένων των σταδίων και του χρονοδιαγράμματος της ενδεχόμενης αναθεώρησης.

Άρθρο 41

Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν και δημοσιεύουν, το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 2020, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία. Ανακοινώνουν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω διατάξεων.

⁴³ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13).

2. Εφαρμόζουν τις διατάξεις αυτές από την 1η Ιανουαρίου 2021.
Ωστόσο, το άρθρο 4 παράγραφος 1, το άρθρο 7 και τα άρθρα 9 έως 12 εφαρμόζονται από την 1η Ιουλίου 2021.
3. Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις εν λόγω διατάξεις, αυτές περιέχουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της αναφοράς αποφασίζεται από τα κράτη μέλη.
4. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 42

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την 20ή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 43

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο
Ο/Η Πρόεδρος